

Det sorte fællesskabs relationelle performance

*"På både, græs, skinner og sten,
skal vi da ha' en lille én"*

Forandring kommer altid.

Det er ikke dét, som er spørgsmålet.

Spørgsmålet er, om man vil være med til at forme det nye, og hvordan man vil gøre det.¹

---

¹ Uddannelseshuset

Speciale i Kommunikation februar 2012.

Roskilde Universitet.

Forfattere:

Camilla Tønning Bælum
&
Anne-Sofie von Holstein

Vejleder: Mira Skadegaard Thorsen

Specialet består af 215.308 trykenheder/89,71 normalsider á 2400 anslag.

Forfattererklæring:

Fælles: Indledning til indledning, Vækst innovation og inklusion, Udsnit af projekter til unge, Casebeskrivelse, Ungdomsforskning, Problemfelt/problemformulering, Metode uden første oplevelsesbeskrivelse, Indledning til diskuterende analyse og Konklusion. (30 %)

Camilla Tønning Bælum: Dekonstruktionens optik, Kommunikationsfaglig vinkel, anden oplevelsesbeskrivelse, databearbejdning, Michel Maffesoli, Maurice Merleau-Ponty, Det uforpligtende stabile fællesskab, Den unikke historie og Kroppene i kolde omgivelser.

Anne-Sofie von Holstein: Videnskabsteori, Afgrænsning, første oplevelsesbeskrivelse, Indledning teoriramme, Henri Lefebvre, Kenneth J. Gergen, Sproglige koder, De sorte og Forbudte rum.

Formidlingsartiklen og argumentation af denne er fælles.

De resterende 70 % er ligeligt fordelt mellem specialets to forfattere.

Takkeliste

Til dem der har givet en hjælpende hånd i vores specialeproces, vist interesse for vores projekt samt inspireret os.

En stor TAK til:

Samtlige af de alternative unge, der har givet os lov til at følge dem i over 3 måneder.

Projekterne: Ordkælv, Imagine Nørrebro, Projektakademiet, GhettoBlaster og Bolsjefabrikken for inspiration til specialet.

Vores familie, venner og veninders tålmodige og kritiske sparring, vi ikke kunne have været foruden.

Tak til Mira Skadegaard Thorsen for engageret vejledning, når vi selv var ved at tabe modet.

Abstract

The focus of this master dissertation lies within a communicative tension field, dealing with existing research, projects, and politics concerning youth development in Denmark, in relation to the youth's interests within social communities and education. As a meta-physical approach, we apply the theory of Deconstruction, and its critical view of western thinking regarding normative discourses and dualistic dichotomy within society. We are inspired by Dialogical Communication Theories, due to our experience, that the voices of the youths are marginalized in scientific work regarding youth. Therefore, the philosophy of science in this dissertation assumes both a social constructivist position, and a phenomenological position, applied in a systematic line of thought with regards our chosen case; The Alternative Youth Community, who reside at The Kings Garden, Nørreport Station, and the District Court. Additionally, we apply an ethnographic anthropological methodology. Within a three-month period, we engaged in a dialogic relational process with the aforementioned alternative youth community, within their constructed terms in the public space. Our empirical data collections are the focal point of this dissertation, as we wish to bring forth new methodologies regarding youth development. Our empirical collections form the basis for the applied theoreticians, as we regard the interaction between the two, as being able to explain unexplored phenomena from a variety of perspectives, in this case; the being together of the youth. Applied within the dissertation are; Michel Maffelosi who focuses on aesthetic paradigms and tribalism, Maurice Merleau-Ponty's eco-phenomenological approach, Kenneth J. Gergens relational self, and Henri Lefebvres view on the social public space. We conclude that an eco-phenomenological approach to the community is essential in grasping the diversity in the youth's interests. We conceptualize, "The Relational Performance", as both a methodological approach, and a theoretical framework for understanding the alternative youth community. Our analysis highlights that, advantages can be made through the inclusion of the youth, as committed experts in research, politics and projects. Together with the alternative youth community, we are able to develop solid propositions and solutions regarding project development, and educational offers, which can be included in dialogic communicative processes with politicians and project coordinators.

Indhold:

1. Indledning

- 1.1 Vækst, innovation og inklusion
- 1.2 Udsnit af projekter til unge
- 1.3 Casebeskrivelse
- 1.4 Ungdomsforskning
- 1.5 Dekonstruktionens Optik
  - 1.5.1 Dekonstruktionens hovedpointer
  - 1.5.2 Politiske udtalelser dekonstrueres
- 1.6 Kommunikationsfaglig vinkel
- 1.7 Problemfelt
- 1.8 Problemformulering

2. Videnskabsteori

- 2.1 Systemisk tænkning
  - 2.1.1 Mediationsprocessen
- 2.2 Dialogiske processer
- 2.3 De unges stemme
- 2.4 Afgrænsning

3. Metode

- 3.1 Etnografisk metodeteknik
- 3.2 Deltagerobservation
- 3.3 Oplevelsesbeskrivelser
- 3.4 Forskerrollen inden mødet med ungdomsfællesskabet
- 3.5 Første kontakt med de unge
- 3.6 Forskerrollen efter mødet med ungdomsfællesskabet
- 3.7 Om ungdomsfællesskabet
- 3.8 Facebook
- 3.9 Bevægelsen i det offentlige rum
- 3.10 Aftaler med aktører i nærmiljøet
- 3.11 Eksperiment
- 3.12 Gruppeinterview
- 3.13 Databearbejdning

4. Teoriramme

4.1 Michel Maffesoli

4.2 Maurice Merleau-Ponty

4.3 Kenneth J. Gergen

4.4 Henri Lefebvre

5. Diskuterende Analyse

5.1 Den unikke historie

5.2 Det uforpligtende, stabile fællesskab

5.3 De sorte

5.4 Sproglige symboler

5.5 Kroppene i kolde omgivelser

5.6 Forbudte rum

6. Konklusion "Den Relationelle Performance"

6.1 Ønsker og behov

7. Litteraturliste

8. Formidlingsartikel

9. Argumentation for formidlingsartikel

10. Bilag

Kapitel 1.
Indledning

1. Indledning

Ungdommen forbindes oftest med en dobbelthed. På den ene side er den forbundet med en ultimativ frihed, hvor alle muligheder står åbne både inden for uddannelse, identitet og livsførelse. På den anden side forbindes ungdommen med en total forvirring midt i alle valgmulighederne: Et hav af forventninger, samt en usikkerhed på fremtiden og sig selv, der kan føre til smertefulde valg, som kan give konsekvenser.

Som ung står man med fødderne plantet midt imellem barn og voksentilværelsen, og denne livsfase ses af mange, som en tid, hvor man er hverken eller. Denne modsætningsfyldte livsfase kan skabe udfordringer for de unge og også for samfundet.¹

1.1 Vækst, innovation og inklusion

Ungdom er, efter vores mening, ofte et område der både debatteres og problematiseres i danske medier og iblandt politikerne. Eftersom de unge er dem, som skal videreføre det danske samfunds politiske værdier og normer, så må det anses som naturligt, at nutidens unge til stadighed er et omstridt, og særdeles aktuelt emne. Et emne, hvor unge af nogle beskrives, som uengagerede, selvcentrerede væsner med en zappende forbrugeradfærd, der kun søger nye tilbud og lystbetonet oplevelser væk fra de traditionelle fællesskaber. Beskrivelsen udspringer som regel fra en bekymring om, at en større gruppe unge ikke finder deres vej ind i uddannelsessystemet,² som netop anses for at være vejen ind på arbejdsmarkedet.

I kraft af den økonomiske krise er der mere end nogensinde en øget opmærksomhed på, at de unge skal blive aktive skatteborgere, og ikke ende som kontanthjælpsmodtagere, i det danske samfund. De politiske dagsordener har derfor år efter år haft ungdomspolitikken som et kerneområde, hvor der skal gøres en indsats, for at kunne sikre velfærdsstatens sammenhængskraft i Danmark.

---

¹ Illeris et al. 2009

² Ibid

I 2009 udtalte Lars Løkke Rasmussen i sin åbningstale at *De unge er samfundets vigtigste ressource*.³ I 2011 giver ordene genklang i Helle Thorning-Schmidts åbningstale, hvor hun udtaler at *Vi vil satse stort på de kommende generationer. Hvad skulle vi ellers satse på? [...]Vi vil bygge en alliance med de unge. [...]Jeg vil sige til alle Danmarks unge: I er fremtiden. Det er nu, I skal tage ansvar for den*.⁴ Det enorme fokus på unge og uddannelse bevidner, at det er en tiltagende udfordring at få unge i uddannelse, og en undersøgelse fra Arbejderbevægelsens Erhvervsråd (AE) viser da også, at antallet af unge i alderen 15 – 29 år der hverken er i uddannelse, eller i arbejde, er fordoblet i de sidste tre år.⁵ Så når beskæftigelsesminister Mette Frederiksen udtaler *Unge skal tvinges til uddannelse*,⁶ tyder det på en retorik, som i sin bekymring, henvender sig til en målgruppe, der befinder sig i et af livsfasens sværeste og mest modsætningsfyldte stadier.

Dermed ser vi også et ønske fra politikere og forskellige faggrupper om, at motivere denne gruppe unge, der anses som særlig sårbare overfor f.eks. kriminalitet, isolation, misbrug og stigmatisering, i de etablerede uddannelsesinstitutioner. Børne- og undervisningsminister Christine Antorini, afsætter i år 2012-2015, 221 millioner kroner til initiativer, der skal bidrage til, at *udsatte børn og unge får hjælp til at finde fodfæste i*⁷ skoler og uddannelser.

Det øgede fokus er på, at få de unge aktiveret i uddannelser, foreninger og arbejde med henblik på, at udvikle et dansk viden samfund, som vokser i takt med de globale og økonomiske udfordringer, samfundet står overfor. De unges deltagelse og involvering i foreningslivet, udover de almene ungdomsuddannelser, bliver altså betragtet som en slags skoling i den sociale sammenhængskraft i samfundet, inkluderende de værdier og normer, som er gældende i det demokratiske danske system.⁸

Statistikker viser bl.a., at siden 1998 har unges foreningsdeltagelse i såvel idrætsforeninger, traditionelle foreninger, som partipolitiske foreninger har været

---

³ Løkke 2009

⁴ Thorning – Schmidt 2011

⁵ Bjørsted et al. 2011

⁶ Frederiksen 2011

⁷ Ministeriet for børn og undervisning 2011

⁸ Illeris et al. 2009

faldende.⁹Løkke lagde ligeledes vægt på, i sin tale, at vækst og innovation skulle være gennemgående træk for regeringens [...] *virksomhedsrettet innovationsstrategi*.¹⁰En strategi som, ifølge Løkke, allerede skulle etableres i folkeskolen, så de unges viden skabte vækst. *Inklusion, vækst og innovation*¹¹ er altså også blevet *buzzwords* i både politiske agendaer og andre tiltag *for* og *til* de unge.

1.2 Udsnit af projekter til unge

I takt med den politiske bevågenhed overfor unge, deres uddannelse og arbejde, er det måske ikke så besynderligt, at vi ser en opblomstring af projekter *for* og *til* unge i Københavns kommune, som også hører ind under *innovative, kreative og kulturelle* initiativer for unge. I den forbindelse har specialets forfattere taget kontakt til Imagine Nørrebro Projektakademiet¹², Ordsæl¹³ og radioprojektet Ghattoblaster¹⁴. De tilbyder, på hver deres måde, kreative uddannelser og workshops til unge mellem 15 – 25 år, der hører under Københavns Kommune. Projekter, som dette vi umiddelbart synes lød spændende, anderledes og innovativt¹⁵ og særdeles relevant for de unge, som bl.a. politikerne prøver at nå. Projekterne griber fat om de mål, som regeringen fremlagde i deres ungeplan i velfærdsreformerne for 2006, nemlig at Danmark i 2015 skal være de mest innovative inden for *vækstiværksættere*¹⁶ i virksomheder og offentlige institutioner.

Imagine Nørrebro¹⁷ tilbyder en gratis projektlederuddannelse, og løbende workshops til unge i alderen 15 – 30 år med henblik på, at få dem engageret i at udvikle bydelen Nørrebro via innovative ideer. I den forbindelse har Imagine Nørrebro bl.a. lavet flere arrangementer, heriblandt eventen "I am 2200". Projektleder Talita Elvang fra Imagine Nørrebro siger dog, at eventen ikke er lykkedes på samme vis, i Danmark, eftersom den målgruppe, der henvender sig, er en anden end den, de i første omgang havde tænkt. Om den målgruppe de i første omgang havde satset på at nå, fortæller Elvang, at de har store

---

⁹ Ibid

¹⁰ Løkke 2009

¹¹ Ibid

¹² Bilag 12

¹³ Bilag 13

¹⁴ Bilag 14

¹⁵ Vi nævner innovation, fordi projekterne ønsker at være nytænkende, iderige og kreative. Det er ord, vi mener, læner sig op ad innovationstankegangen.

¹⁶ Engel, 2010:6

¹⁷ Inspireret af Imagine Chicago

udfordringer med at få kontakt til de unge, der omtales som "udsatte" i det danske samfund. De samme udfordringer har de med at få denne målgruppe til at dukke op til de workshops, de løbende arrangerer. Derudover har vi talt med en frivillig fra Radioprojektet Ghattoblaster. Dette projekt henvender sig til unge i alderen 14 – 18 år, der er bosat i *socialt udsatte boligområder*.¹⁸ Ghattoblaster har oplevet samme udfordringer, som Imagine Nørrebro, idet de også har haft vanskeligheder ved at få motiveret deres målgruppe til at deltage i projektet. Her ser vi altså en problemstilling i, at tiltagene ikke når ud til deres oprindelige, tænkte målgruppe. Spørgsmålet er, om det er selve tilbuddene, der er problemet, eller om det er den kommunikative indgangsvinkel til unge, der har en modstand overfor etablerede uddannelsesinstitutioner og projekter, der skal være anderledes?

Som en kontrast til ovenstående tilgang til de unge har vi derfor også talt med projektlederen, Karen Siercke, fra projektet Ordkælv.¹⁹ Projektet har udgivet bogen, *2200 N – orakler, shawarmaer og bristede fordomme*²⁰ skrevet af unge, der går på ungdomsskole på Nørrebro. Skriveprocessen og deltagelsen fra de unge var, ifølge Karen Siercke, en succes, hvilket betyder, at andre unge fra samme ungdomsskole, nu også udgiver en bog, der omhandler det at miste et nærtstående familiemedlem. Vi synes det er relevant at påpege, at de unge som har deltaget i projektet, i dag er tilknyttet uddannelsessystemet.

I det følgende afsnit vil vi derfor kort beskrive den case, vi har udset som vores interesseområde for specialet.

---

¹⁸ DFUNK 2012

¹⁹ Ordkælv 2012

²⁰ Forskellige unge, der fortæller egne historier om Nørrebro.

1.3 Casebeskrivelse

Uafhængigt af hinanden har specialets forfattere i sommeren 2011 begge observeret en større gruppe, omkring 50 unge, der opholder sig i hjørnet af Kongens Have ved Gothersgade, stort set hver dag. I første omgang anslog vi, at de lå i alderen mellem 14 – 20 år. Denne iagttagelse har været udgangspunktet for en fælles nysgerrighed allerede inden specialets begyndelse. Vores nysgerrighed faldt bl.a. på denne gruppe, fordi deres tøjstil og adfærd, indikerede et anderledes fællesskab. Samtidig undrede vi os over, at en så stor gruppe af unge opholdt sig i Kongens Have, uanset vejrforhold. Særligt de unges punkudtryk i tøj og makeup, var i direkte modsætning til vores egen, hvorfor vi også tænkte, at de måske bare ønskede at blive set og hørt af det omkringliggende samfund.

Ydermere var vores antagelser om de unge, at de hang ud i det offentlige rum, fordi de ikke havde andre steder at være. Dernæst opfattede vi på afstand deres fællesskab som lukket af for os både som mennesker og akademikere, hvilket måske kan være på baggrund af de unges outrerede udseende. Dog var vores nysgerrighed blevet vakt, fordi deres anvendelse af det offentlige byrum efterlod os med et indtryk af, at der her var tale om et fællesskab, som fravalgte de institutionelle rammer, som bl.a. ovennævnte projekter Københavns Kommune repræsenterer. En fravælgelse, som undrede os, fordi projekterne ellers fremstod som interessante for os. De unge i Kongens Have er blevet den case, vi tidligt har valgt at udforske nærmere, idet vi anser denne gruppes samvær i byrummet, som et fænomen, der er relevant for projekterne, og ikke mindst for politikernes agenda. Når vi anvender betegnelsen fællesskab om de unge, er det bl.a. på grund af, at vi her ser en gruppe mennesker, som umiddelbart har en sammenhørighed og et sammenhold i kraft af fælles interesser,²¹ deres stilmæssige udtryk, og deres tilvalg af ophold i det offentlige rum.

---

²¹ Leksikon 2010

1.4 Ungdomsforskning

Vi har ikke kunnet finde forskningsprojekter, som beskæftiger sig med det alternative ungdomsfællesskab i Kongens Have. Vi ved at bl.a. forfatteren Tine Bryld har lavet fiktive ungdomsbøger, heriblandt "Liv og Alexander", hvori de alternative unge på Gammeltorv er nævnt. Desuden har vi fundet blogs fra unge, som skriver om, at de hænger ud i Kongens Have, samt en artikel, der kort nævner Punkernes indtog på Gammeltorv, allerede i starten af 80'erne.²² I et af de debat indlæg vi er stødt på, betegnes de unge i Kongens Have som alternative.²³ Derfor har vi valgt at benytte betegnelsen *de alternative unge*, gennem specialet, da det er deres egne ord og ikke vores.²⁴

Center For Ungdomsforskning (CeFu) fungerer som en paraplyorganisation for samtlige ungeorganisationer i Danmark.²⁵ Deres opgave er at samle, dokumentere og koordinere eksisterende forskning på ungeområdet i Danmark.²⁶ På deres hjemmeside findes utallige rapporter om ungdommens udfordringer i samfundet. Vi er eksempelvis stødt på den nyeste forskningsrapport: "Når det er svært at være Ung i DK – unges trivsel og mistrivsel i tal".²⁷ Undersøgelsen er baseret på [...] *telefoninterviews med 3.481 unge, der udgør et repræsentativt udsnit af alle 15-24-årige unge i Danmark.*²⁸ Denne undersøgelse er dermed baseret på telefoninterviews med de unge, og ikke i et fysisk samvær med dem.

Børnekulturens Netværk, der også benytter sig af CeFU's ungdomsforskning, og er Kulturminister Uffe Elbæks rådgivende organ, har ligeledes *inklusion* som vigtigste element i arbejdet med unge. Forrige år blev der derfor udarbejdet en rapport med titlen "Ungekultur i Nye Rammer". Rapporten er udarbejdet af konsulent, Stine Engel, på baggrund af en dialog mellem Børnekulturens Netværk og kulturinstitutioner, kommuner, ungdomskulturhuse, forskellige ungeprojekter og unge. Rapporten præsenterer 10 teser om hvad de unge vil have, men [...] *teserne er altså ikke defineret af unge selv, men et kvalificeret bud fra Børnekulturens Netværk på baggrund af ungdomsforskning og dialog med forskellige aktører på området herunder også unge,* skriver Stine

---

²² Nielsen 2012

²³ Indlæg fra Mark 2010

²⁴ De unge anvender selv betegnelsen om deres fællesskab.

²⁵ CeFU 2011

²⁶ Ibid

²⁷ Engel, 2010:10

²⁸ CeFU 2010: 10

Engel.²⁹ Regeringens arbejdsgruppe for bedre Integration har skrevet rapporten "Marginaliserede nydanske børn og unge" fra 2009. Her er fokus på [...] *at identificere konkrete udfordringer på integrationsområdet og foreslå initiativer, der gavner integrationen*³⁰ for aldersgruppen 0 – 29 år. Arbejdsgruppen har sammen med eksperter, myndigheder, organisationer og fagfolk udviklet et såkaldt [...] *idékatalog med 100 projekter, og andre lokale initiativer*,³¹ som giver et bud på vellykkede integrationsprojekter.³² Her oplever vi, at de unges daglige liv og udfordringer baseres på ekspertviden, hvor de unges egne stemmer og beskrivelser, fremstår som en underordnet faktor i rapporterne.

Da der hverken forefindes anden litteratur, artikler, projekter eller lignende om dette specifikke alternative ungdomsfællesskab, ser vi det som særligt relevant at udforske deres fællesskab og derigennem udfordre den forskning der er på ungeområdet. Ved at inddrage det alternative ungdomsfællesskab som et feltområde, ønsker vi at bibringe en viden til ungeområdet, som tager afstand fra en stor del af den kvantitative forskning på ungeområdet. Vores tilgang vil derfor være [...] *forskning om praksis*.³³

I den forskningsbaserede tradition, kan ordet *forskning* oftest sidestilles med ordet *videnskab*.³⁴ Dog indebærer videnskab og forskning forskellige tilgange til indsamling og bearbejdelse af data. Videnskaben handler tit mere [...] *om ordning, bearbejdelse og fortolkning af data end om indsamling af dem*.³⁵ Hvorimod forskning ofte handler om at være [...] *aktivt opsøgende og indeholder ikke nødvendigvis bearbejdning af de indsamlede data*.³⁶ Vi oplever, at den eksisterende ungdomsforskning, læner sig stærkt op af traditionelle kvantitative og kvalitative undersøgelsesmetoder, der ikke tillægger den reflekterende relation mellem forsker og feltet stor betydning både, før, under og efter. Vi er af den overbevisning, at en kontinuerlig, dynamisk og foranderlig relation kan styrke processen i arbejdet med unge. Vi ser ligeledes specialet som både en

---

²⁹ Bilag 1

³⁰ Regeringens arbejdsgruppe for bedre integration 2009:5

³¹ Ibid

³² Ny i Danmark 2012

³³ Phillips 2011:163

³⁴ Wikipedia 1

³⁵ Ibid

³⁶ Ibid

forskningsundersøgelse baseret på indsamling af data med de unge, og som en videnskabelig forskning, der kan resultere i en ny metodetilgang på ungeområdet.

Inden vi beskriver vores problemfelt, vil vi i næstkommende afsnit først udfordre vores egne, politikernes og projekternes tankegange, ved inddrage et meta – perspektiv, som kan hjælpe os til at se udover det selvfulgelige. For at kunne forstå vores case, har vi derfor besluttet at dekonstruere den politiske kommunikation på ungeområdet. Vi håber på den måde, at det kan hjælpe os til bedre at forstå og få indblik i det alternative ungdomsfællesskab.

1.5 Dekonstruktionens Optik

Som en tilgang til - og en forståelse for vores feltområde, de metodiske udvælgelser, og ikke mindst vores anvendelse af teorier, er vi inspireret af dekonstruktionens verdensforståelse. Da vi har et ønske om at bibringe ny kommunikation på ungeområdet, føler vi os nødsaget til at udfordre de traditionelle tankegange på ungeområdet. Her læner vi os op ad faderen inden for *dekonstruktionen*, den franske filosof Jacques Derrida, den danske oversættelse "Om Grammatologi" fra 1970.³⁷ Begrebet *dekonstruktion*, der i sin konkrete forstand betyder at *ned-bryde eller ikke-opbygge*,³⁸ er siden 1967 blevet en teoretisk, filosofisk og litterær retning i Europa og USA.

Følgende afsnit vil dermed give et ståsted, som medvirker til, at specialet kan komme videre fra selvfulgelige antagelser til andre tankegange i forhold til vores udvalgte case. Vores hovedargument for at benytte dekonstruktionens optik er, at Derrida retter et kritisk blik på de grundlæggende traditioner i den vestlige tænkning. Vi vil derfor inddrage de politiske udtalelser, som allerede nævnt i indledningen, med henblik på at illustrere, hvilke diskursive forståelser, som kan ligge til grund for politikernes udtalelser, og hvilke vi, som forskere, har valgt at tage afstand fra i specialet.

---

³⁷ Bonnevie et al

³⁸ Grove 2012

1.5.1 Dekonstruktionens hovedpointer

Dekonstruktionen er en videreudvikling af Ferdinand de Saussures (1857-1913³⁹) strukturalistiske sprogteori, der ligesom Derrida fremhæver [...] *at sprogsystemet aldrig er fikseret men altid løbende forandres af diskursen.*⁴⁰ Dekonstruktionen er en poststrukturalisme, der dels fastholder den rationelle og universalistiske tilgang, og dels bevarer det sproglige projekt, som ellers kendetegnede strukturalismen. I sin udforskning af semiologien bevæger Derrida sig videre i det sproglige projekt, og udvikler sin kritik af semiotikken. Dekonstruktionen er dermed både et opgør med og en del af strukturalismen.⁴¹ Med andre ord er dekonstruktionen altså et redskab, der giver os mulighed for at se de traditionelle kommunikative tilgange, diskurser og sproglige termer i et mere kritisk lys, hvilket er dét vi benytter os af.

En central tanke hos Derrida er kritikken af *meta – fysikken*,⁴² som han mener, eksisterer i de vestlige videnskaber, herunder strukturalismen. Det er hans pointe, at der er en forestilling om objektive sandheder, som har en logik, hvor tekstens udsagn, også kaldet *tegnene*, har en betydning i sig selv. Derrida ser dog sproget som en del af en større struktur, der er socialt konstrueret, gennem binære modsætninger. Binære modsætninger vil altså sige at vores samfund er opbygget af dikotomier, som er en todeling af elementer, der er hinandens modsætninger. Todelingen i dikotomien kunne være mand/kvinde, høj/lav, sund/usund m.fl.⁴³ Dekonstruktionens hensigt er at vende denne dikotomi på hovedet, eksempelvis ved at benytte:

*[...] begrebsparret sikkerhed/usikkerhed. Normalt ville man sige, at sikkerhed er det primære begreb og at usikkerhed blot er fraværet heraf. Men som analytisk manøvre kan man vende det om og sige, at usikkerhed er det vigtigste fordi det er bekymringer om usikkerhed, der gør sikkerhed relevant[...].*⁴⁴

---

³⁹ DEN STORE DANSKE 1, 2012

⁴⁰ Leksikon 1, 2007

⁴¹ Hastrup, 2005

⁴² Bonnevie et al

⁴³ DEN STORE DANSKE 2, 2012

⁴⁴ Hviid Jacobsen, 2010:214-215

Andre eksempler på binære modsætninger, som anvendes i den traditionelle kommunikation på ungeområdet, kunne eksempelvis være inklusion/eksklusion, vækst/stagnation eller innovativt/konformt. Derrida ønsker, at være kritisk overfor denne dualistiske tankegang, som han mener, præger den vestlige tankegang inden for politik, videnskab og teoretiske traditioner. Det fokus, strukturalismen bl.a. har på den oprindelige mening, tager Derrida afstand fra. Det enkelte tegn giver ikke mening i sig selv, og må derfor ses i lyset af dét som omkredser tegnene, idet de påvirker hinanden gensidigt.⁴⁵ Det er Derridas ønske, at undersøge gråzonen mellem ydre punkterne med henblik på at afmontere den vægt, som ellers bliver lagt på det enkelte begreb. Konteksten, heriblandt rummet, er derfor af væsentlig betydning i forhold til det alternative ungdomsfællesskab.

Derrida er inspireret af Heidigger, når han mener, at de vestlige videnskabers nærværsmetafysik er et problematisk udgangspunkt. Nærværsmetafysikken glemmer, at det ikke omtalte altid er implicit til stede. For Derrida handler det netop om, at nedbryde disse binære modsætninger i den *logocentriske* tankegang ved at fremhæve dét, der ikke bliver talt om i *teksten*.⁴⁶ Logocentrisme betyder inden for filosofien, at der findes en oprindelig sandhed, som er uafhængig af sproget og tankerne. Det er den tankegang, Derrida tager afstand fra, fordi mennesket og dets omkringliggende samfundsmæssige strukturer er foranderlige størrelser, der påvirker hinanden i et dialektisk og sprogligt forhold. Det er bl.a. gennem sprogets modsætninger, og opmærksomheden på *forskellen*, at der indikeres en diskursiv hierarkisk og værdiladet orden, hvor det ene favoriseres, mere end det andet. Dekonstruktionens formål er at fremme en bevægelighed og dynamik, som går videre end den nærvær tankegang, som Derrida bl.a. mener, strukturalismen symboliserer.⁴⁷ En udfordring (og måske endda implicit kritik) ved Derrida og dekonstruktionens formål kan derfor være, at alt kan dekonstrueres og opløses; intet er rigtigt eller forkert. Dermed findes der ingen endegyldige sandheder, hvilket naturligvis også udfordrer vores speciale og dets producerende viden. Ligesom sproget, alene i sætningskonstruktioner, bliver begrænset, når vi konstant stiller spørgsmålstejn ved ordene og tankegangene.

---

⁴⁵ Hastrup 2005

⁴⁶ Bonnevie et al.

⁴⁷ Hastrup 2005

For Derrida handler det om at fokusere på det marginaliserede, og være kritisk overfor de udtalte hierarkier i de vestlige systemer. Det marginaliserede er i Derridas eget eksempel, det skriftlige overfor det verbale sprog. Dette eksemplificerer Derrida bl.a. ved at analysere Rousseaus tekster, som Derrida mener, fremhæver talen som mere sandfærdig i stedet for skriften. Derridas pointe er herigennem [...] *at vende hierarkiet på hovedet så vi betragter skrift som noget der kommer før tale – fravær før nærvær.*⁴⁸ At det verbale sprog vægtes mere end det skriftlige, kan ifølge os, diskuteres i forhold til nutidens samfund. For spørgsmålet er, om ikke det skriftlige sprog, siden Derridas værk, har fået en anden status i kraft af teknologiens fremkomst og de sociale medier? Her tænker vi f.eks. på sms' er på mobilen, blogs, e-mails, Facebook, Twitter m.m. Det sagte ord kan let forsvinde i det øjeblik ordene er sagt, hvorimod det skrevne ord nu kan gemmes på computeren eller nettet. Ligesom det fysiske møde mellem mennesker lettere, end før, kan foregå på afstand. Desuden kan vi postulere, at vores skriftsprog i dag er blevet mere talesprog, fordi dagligdagskommunikationen foregår meget mere på skrift. Dermed mener vi også, at grænserne mellem skrift og tale er blevet mere flydende, hvor skriftsprogets status måske har fået en anden funktion, end tiden omkring Derridas hovedværk fra 1967.

Marginalisering henvises til samfundsmæssige processer, hvor nogen udstødes, eller er på kanten af samfundet. I sin helt konkrete forstand betyder ordet at marginalisere at *Gøre et eller andet til noget underordnet.*⁴⁹ Derridas definition af det marginaliserede kan efter vores mening, fremstå lidt vævende, men i vores optik kan det marginaliserede i en dansk politisk kontekst eksempelvis være arbejdsløshed, kriminalitet, og det, som er anderledes i forhold til majoritetens livsstil.⁵⁰ I specialets case kan de unges tøjstil, og deres ophold i byrummet, symbolsk set, også indikere, dét anderledes i forhold til de normative rammer. De unges tøjstil og deres møde, med personer i det offentlige rum, synes dermed atypisk sammenlignet med hvad man ellers ser i gadebilledet.

---

⁴⁸ Hviid Jacobsen, 2010:215

⁴⁹ DEN STORE DANSKE 3, 2012

⁵⁰ Leksikon 2005

1.5.2 Politiske udtalelser dekonstrueres

Vi vil her fremhæve, hvordan sprogets betydning og opdeling i dualismer kan påvirke samfundets tankegange, og tilgange til de unge. I forlængelse af Derridas tankegang ønsker vi, at forholde os kritiske overfor de systemer, som vi selv er en del af, og derigennem fremhæve vores syn på de unge. Vi vil vende de sproglige og traditionsbestemte kommunikative hierarkier på hovedet, for at stille spørgsmålstejn til de *logocentriske* tankegange, vi mener præger den politiske kommunikation på ungeområdet. Vi oplever, at de unge omtales i dikotomiske vendinger, hvorfor vi også vil fremhæve de allerede nævnte politiske udtalelser, for derved at dekonstruere det talte, og ikke talte ord.

I det danske samfund er der pt. særligt fokus på inklusion og fastholdelse af unge i uddannelsessystemet. Dette bliver både sagt af Thorning-Schmidt og Frederiksen i foråret 2011. Ligesom vi kan konstatere, at der blev bevilliget 221 millioner, [...] *der skal støtte de svageste elever og studerende i uddannelsessystemet [...]*.⁵¹ Set i lyset af den dekonstruktive indgangsvinkel giver udtalelserne, efter vores mening, en indikator på prioriteringerne, og de usagte værdier i dansk politik. De "svage" står overfor de "stærke" unge, og de "svage" skal inkluderes i uddannelsessystemet. Der bliver altså også politisk set opstillet binære modsætninger, hvor den ene gruppe er at foretrække, frem for noget andet. Vi stiller som sådan ikke spørgsmålstejn ved, om hvorvidt uddannelse er relevant for det danske samfund, selvom vi er klar over, at vægtningen af uddannelse også er en diskurs, specialet indskriver sig i. Vi forholder os derimod kritiske til det faktum, at unge inddeles i "svage" eller "stærke", fordi det skaber en hierarkisk og værdiladet inddeling. En inddeling som efter vores mening, er unuanceret og stagnerende for den *alliance*, den nuværende statsminister siger hun ønsker at skabe med de unge.⁵² Når Statsministeren taler om at skabe en *alliance*, som også betyder en aftale om politisk samarbejde,⁵³ kan det ifølge Derrida blive et ord eller et tegn, uden mening. For hvad indbefatter dette tegn, hvis ikke vi forstår den kontekst af sætninger og den situation, udtalelsen ellers befinder sig i?

---

⁵¹ Ministeriet 2011

⁵² Thorning - Schmidt, 2011

⁵³ Becker – Christensen et al. 2000:27

Når ungdom omtales af flere politikere, heriblandt Frederiksen og Antorini, så bliver det henført til at unge, særligt udsatte unge skal inkluderes i uddannelsessystemet. Alliance og inklusion er dermed de positive, men værdiladede begreber, som i politiske udtalelser henføres til de "stærke" unge. Det samme gælder for Imagine Nørrebro, der har udtalt, at de ved at nå ud til "stærke" unge, derigennem kan hjælpe "svage" unge. Hvorimod begreber, såsom udsat, eksklusion og modarbejdelse er negativt ladede. Frederiksen og Thorning-Schmidt er derfor enige om, at der ikke er plads til modarbejdelse på uddannelsesområdet, fordi unge er fremtiden, og den fremtid skal de lære tage et medansvar for,⁵⁴ ellers skal de *tvinges*⁵⁵. Ved ordet *tvang* opstiller politikerne ifølge dekonstruktionen, en direkte modsætning til *alliance*, der derfor kan virke tvetydigt på de unge.

I vores optik er problemstillingen her, at unge nemt bliver opdelt mellem dem, der er inkluderet, og dem, som er ekskluderet ud fra politikernes sproglige vendinger; enten samarbejder de unge eller også modarbejder de unge. Derved tillægges de unge et værdiladet stempel fra den politiske side, hvor de enten er stærke eller svage, ude eller inde i samfundet. Det paradoksale bliver dog, at de unges *Identitetsdannelse og forståelse af, hvem man[red. de unge] er, foregår i en dobbelt bevægelse af at blive positioneret og selv indtage positioner [...]*⁵⁶. Den position, som unge tillægges gennem de politiske udtalelser, kan herved komme til udtryk i adfærd og tankegange hos dem, på en sådan måde, at modsætningerne mellem de "stærke" og "svage" unge bliver en selvopfyldende profeti. Dermed bliver de "svage" unge nemt dem, som ikke vil samarbejde og tage medansvar for den sammenhængskraft i det danske samfund, som politikerne ellers plæderer for.

Dette ser vi som problematisk, hvorfor vi også gennem dekonstruktionens hovedpointer bevæger vi os videre til en indgangsvinkel, som vi mener, giver en mere bevægelig og dynamisk tilgang til de alternative unges behov og ønsker. Dette er for, at vi kan udfordre nogle af de kommunikative problemstillinger, politikerne, forskningen og projekterne måtte stå overfor, når de skal nå alternative ungdomskulturer, her særligt med fokus på *alliance*,

---

⁵⁴ Thorning-Schmidt 2011

⁵⁵ Frederiksen 2012

⁵⁶ Illeris et al. 2009

inklusion og *vækst*. Det modsatte af *vækst* må være *stagnation*. Spørgsmålet for os er dog bare om det "at stå stille" kan være nødvendige faktorer for at kunne vokse?

1.6 Kommunikationsfaglig vinkel

Med inspiration fra dekonstruktionen og Phillips fortolkning af den dialogiske kommunikation, forholder vi os her til, hvordan kommunikationen forstås i specialet. I forbindelse med vores kontakt til projektledere og frivillige i forskellige projekttiltag er det gået op for os, at den samme dikotomiske forståelse af unge, også præger projekternes formål og metodiske tilgang til de unge, som projekterne (oprindeligt) gerne ville nå. Som eksempel kan det nævnes, at både Imagine Nørrebro, og Ghattoblaster f.eks. også har stillet "svage, udsatte" unge overfor "stærke" unge. Imidlertid skal det fremhæves, at Elvang ligeledes påpegede, at relationen mellem projekterne og de unge sandsynligvis var afgørende for, om de kunne få de "svage" unge til at deltage i arrangementerne. Imagine Nørrebro forsøgte at løse denne udfordring ved at være i et tæt samarbejde med andre aktører i området, heriblandt gadeplanteams i København og RessourceCenter Ydre Nørrebro.⁵⁷ Det er værd at bemærke, at projekterne forholder sig til den viden og forskning, som findes på ungeområdet. En viden, der ofte baseres på eksperter forskellige løsningsforslag til, hvordan og hvilke projekter, der skal støttes, når "udsatte" unge skal nås og inkluderes i samfundet, hvilket vi har pointeret tidligere i specialet.

Efter vores mening er kommunikation et afgørende element i de sociale kontekster, vi befinder os i. Uanset om det er i relationen med andre, eller i en [...] *Jindre kommunikation* [...] ⁵⁸ med os selv. Det er gennem kommunikationen, at vi kan spejle os i andre og/eller tage afstand, og derved opnå større forståelse af os selv. Kommunikationen kan dog skabes på flere forskellige måder, idet den også kan symbolisere diverse magtpositioner i aktørernes roller. I et forskningsprojekt bliver det derfor, ifølge os, relevant at have en kontinuerlig, reflektiv proces om selve kommunikationsformen, og de bagvedliggende intentioner. Omdrejningsfeltet for hele vores speciale er, at vores forskning er *med praktikerne*⁵⁹; de alternatives ungdomsfællesskab i Kongens Have, fordi deres viden efter

---

⁵⁷ Centeret er et værested med aktiviteter for unge fra 13 – 18 år. R.C.Y.N. 2012

⁵⁸ Nike 2009:7

⁵⁹ Phillips 2011:163

vores opfattelse er *legitime ekspertpåstande*.⁶⁰ Det afsæt kan nemt kobles sammen med de fælles træk, som kendetegner dialogiske kommunikationsteorier, fordi de netop har [...] *participatorisk / deltagerorienteret design, hvor alle aktører – forskere og praktikere – inddrages som deltagere i sam - produktionen af viden*.⁶¹ I tråd med Phillips fortolkning af kommunikation, som en dialogisk proces, mener vi, at kommunikation er en multi-dimensional og dynamisk proces, som finder sted i det mellem menneskelige rum. Her mener vi videre, at både det verbale og nonverbale sprog er vigtige elementer, når man skal skabe en bevidsthed om relationen mellem mennesket og verden.⁶² Derfor ser vi et behov for kropsligt at bevæge os ind i den givne case, for at undersøge det alternative ungdomsfællesskab. Derved ønsker vi at indgå i en dialogisk proces med de unge, fordi vi for det første anser kommunikation som tovejs, i en jeg - du relation.⁶³ Dernæst er vi af den overbevisning at der i en tovejs kommunikation er flere elementer der påvirker dialogen, der derfor bliver til en jeg - du - vi relation, hvorfor vi vil inddrage flere aspekter af relationen i specialet. Dialogen bliver en betydningsfuld faktor i specialet, idet vi vil skabe rum for de unges stemmer, som vi på forhånd anser som marginaliserede inden for f.eks. forskning og politik i det danske samfund. Dette sker ud fra et ideal om, at forandre og forbedre sociale praksisser, heriblandt politiske udtalelser og tankegange, samt fremtidige projekttiltag i Københavns Kommune.

1.7 Problemfelt

Som nævnt var vi fra starten undrende overfor, at de alternative unge hang ud i Kongens Have. Vi faldt selv ind i en diskurs, der problematiserede de unges ophold i det offentlige byrum, ud fra en forestilling om, at de var de udsatte unge, der "burde" anvende de institutioner og foreninger, som vi allerede havde kendskab til. Dette udsprang sig både af de unges adfærd, tøjstil, alkoholforbrug, løsslupne og "skæve" adfærd i Kongens Have.

I kraft af den dekonstruktive tilgang har vi dog valgt, at forholde os kritiske overfor de diskurser, der fremstår som selvfølgelige, når nogle unge f.eks. bliver sat i bås, som udsatte og ressourcetsvage, der skal inkluderes i uddannelsessystemet, og kursuslignende

---

⁶⁰ Ibid: 152

⁶¹ Phillips 2011: 163

⁶² Leksikon 2, 2007

⁶³ Phillips 2011

projekter, fra eksempelvis politikerne. Det er vores formål, at skabe en metodisk indgangsvinkel til vores udvalgte case, hvor vi arbejder med en reflekteret bevidsthed om de sproglige dualismer med henblik på at komme ud over statiske, diskursive forestillinger om unge. Vi mener, at mennesket er en dynamisk og foranderlig størrelse, som ikke kan simplificeres i polariteter. I vores optik er de unge, og de processer, som konstrueres i samfundet derfor komplekse, i deres dialektiske forhold med hinanden.

Vi ser, ud fra ovenstående, et interessant spændingsfelt i kommunikationen mellem de alternative unges adfærd og behov, og dét politikerne ønsker bl.a. i form af mere uddannelse, tilknytning til foreninger og arbejdsmarked.

Specialets forfattere har gennem ovenstående nysgerrighed forsøgt at skabe sig et overblik over eksisterende tanker, ideer og projekter på ungeområdet. Vi problematiserer som sådan ikke der findes forskellige projekter og tiltag til unge, dog oplever vi, at der på trods af de mange tiltag alligevel, er en større gruppe af unge, som netop ikke benytter sig af de etablerede og institutionelle rammer. Vi fornemmer, at både politikerne og projekterne har en kommunikativ udfordring i, at få alternative unge engageret i eksisterende projektilbud.

Vi oplever, at den eksisterende viden på ungeområdet primært tager afsæt i traditionelle kvalitative tilgange, samt målgruppeanalyse og modeller, som forsøger at fastslå et nutidsbillede af de unges behov og ønsker. Resultatet er efter vores opfattelse, at kommunikationen i forhold til unge via projekterne oftest baseres på eksperter forestillinger om, hvilke behov de unge har, og hvad de skal tilbydes. Her mener vi, at unges egne oplevelser og beskrivelser ofte bliver en negligeret viden, når f.eks. uddannelsesmæssige udfordringer skal løses. Det anser vi som problematisk, da vi er af den opfattelse at unge, ligesom alle andre mennesker, har meninger og holdninger, som er relevante, når udfordringer, kommunikation og samfundsproblemer skal belyses - og måske endda løses på ungeområdet.

De projekter der søsættes, når måske derfor kun ud til dem, som allerede kan identificere sig med de rammer, som eksempelvis er sat inden for projekterne. Men hvem når ud til de

alternative unge, der måske er udsatte men ressourcestærke? Hvem undersøger de unges potentialer i fællesskabet på andre måder end de traditionelle telefoninterviews, spørgeskemaer og teoretiske analyser? Og kan man lære ved bare at være...?

Det alternative ungdomsfællesskab, anser vi som en fordelagtig platform for viden om det, som politikerne gerne vil samarbejde med. Vores case er et enkelt casestudium, hvor vi ønsker at afprøve og udfordre eksisterende kommunikation og forskning med det formål, at indleve os i fænomenet; det alternative ungdomsfællesskab. Da der mangler en indsigt og viden om denne gruppe, og deres ungdomskultur, anser vi det som relevant, at lave en feltundersøgelse. Her mener vi, at kunne få et indblik i en udvalgt ungekultur, som repræsenterer den gruppe af unge, som man fra politisk side, også ønsker at nå.

Tilgangen til det alternative ungdomsfællesskab, vil bære præg af en etnografisk metode, fordi det giver os et kropsligt indtryk og forståelse af de unges færden i, såvel byrummet, deres kulturelle koder – som i det fællesskab, der er sat til skue i det offentlige rum. Vores kommunikative indgangsvinkel har sine tråde ind i de dialogiske kommunikationsteorier. I det vi tager afsæt i relationen mellem de unge og os, foregår det i en dialogisk proces. Dette er med henblik på at give et bud på en kommunikativ tilgang, der anlægger et nuanceret, dynamisk og foranderligt billede af ungdommens behov, ønsker og fællesskaber i dag. Her bliver de unges stemme en afgørende faktor. Ovenstående leder os frem til vores endelige problemstilling.

1.8 Problemformulering

Hvordan kan vi med inspiration fra den dekonstruktivistiske optik, skabe dialogiske kommunikationsprocesser i relationen med de alternatives ungdomsfællesskab? Og kan vi derigennem opnå tilstrækkelig viden om dette fællesskabs behov og ønsker med henblik på at rekonstruere nye virkeligheder, og værdier på ungeområdet, inden for forskning, politik og projektiltag?

Punker

Kapitel 2. Videnskabsteori

2. Videnskabsteori

For at anskueliggøre vores videnskabsteoretiske ståsted i henhold til vores metode, empiri og feltområde, vil vi i dette afsnit argumentere for vores videnskabsteoretiske retning, som udgøres af fænomenologien og socialkonstruktivismen, der begge udspringer fra konstruktivismens¹ spæde indtog. Vi vælger i specialet, at gøre brug af to videnskabsteoretiske retninger der sammen vil fungere som fundament for vores metodiske tilgang til feltområdet, vores case. Vi mener de to retninger hver især i sammenspillet med hinanden skaber en dynamisk indgangsvinkel til vores empiri og forståelse af det alternative ungdomsfællesskab. Eftersom fænomenologien primært fokuserer på empirisk indlevelse, erkendelse, forståelse, sansning samt intentionen bag feltområdet, er det relevant i forhold til specialets problemformulering, samt tilgang til feltområdet, at anvende dele af fænomenologien. Socialkonstruktivismen anvendes endvidere til, at tydeliggøre vores syn på verden, som en social konstruktion, der sprogligt skabes i relationen mellem forskellige individer. Det er essentielt at påpege, at vores umiddelbare metodiske tilgang til feltområdet har været styret af en fænomenologisk kropslig erfaring i første omgang, dernæst har vi inddraget det socialkonstruktivistiske verdenssyn, for at kunne forstå det oplevede. Oftest er processen omvendt.

Vi har, som nævnt, benyttet dekonstruktionen, der ligeledes udspringer af konstruktivismen, til at forstå og dernæst afmontere de diskurser, der præger det danske samfund, politisk, projektorienteret og forskningsmæssigt på ungeområdet. Hensigten er at få et indblik, der ikke er et positioneret nutidsbillede af unge. Vi, specialets forfattere, har en intention om at skabe en ny metodisk tilgang til kommunikationen på ungeområdet. Det vil sige en ny virkelighed. Virkelighed skabes, ifølge socialkonstruktivismen, gennem relationer mellem mennesker i et fællesskab, og skabes ligeledes gennem sproget. For at skabe nye virkeligheder og anderledes kommunikationsformer, ser vi os nødsaget til at dekonstruere den nuværende virkelighed på ungeområdet for at rekonstruere den igen. I nedenstående vil vi argumentere for, hvordan vi benytter fænomenologien og socialkonstruktivismen i et gensidigt samspil.

---

¹ Leksikon 1, 2007

2.1 Systemisk tænkning

Vi anvender primært socialkonstruktivismen og fænomenologien i samspil, under vores metodetilgang til det alternative ungdomsfællesskab, som uddybes i metode afsnittet. For at anskueliggøre hvorledes vi benytter disse to retninger i samspil er det nødvendigt at fremhæve den systemiske tankegang. Den systemiske tankegang arbejder ud fra helheder, relationer og sammenhæng. Den systemiske teori er en erkendelsesteori, der [...] tilbyder et alternativ til hverdagslogikkens mere lineære tænkning.² Den lineære tankegang er rationalistisk funderet, og lægger sig op af den positivistiske tænkning, og kan derfor i sociale sammenhænge påvirke processer på en sådan måde, at det kan være hæmmende for udvikling og vækst. Den lineære tankegang er derimod brugbar, hvis formålet udelukkende er at kategorisere, ordne eller definere. Den lineære tankegang lægger sig derved op af de diskurser, der er på det politiske plan, inden for ungeområdet. Den kan være nødvendig at benytte sig af i samspil med den cirkulære tænkning, for at kunne favne bredere. Den systemiske tankegang forener derved vores to videnskabsteoretiske retninger og ser mennesket således *At det enkelte menneske skal forstås i den sammenhæng, det er i, og har været i - den historie mennesket har med sig.*³ Vi anser mennesket som relationelt, hvorfor vi ønsker at undersøge de relationer, der opstår i omgivelserne og indbyrdes, i det alternative ungdomsfællesskab. Vi indtager derfor en cirkulær tankegang, på baggrund af en bevidsthed om, hvordan den lineære tankegang fungerer. Den cirkulære tankegang [...] har derimod til opgave at kvalificere den lineære tænkning. Cirkulariteten lægger op til flere fortolknings-muligheder og dermed til introduktion af flere "virkeligheder".⁴

Vi tager afstand fra at forholde os til det enkelte individ, da vi er af den overbevisning, at sammenhængskraften og udviklingen sker i samspillet mellem disse unge. I tråd med den lineære tankegang ønsker vi heller ikke at indgå i en *jeg – det – relation*,⁵ da det ofte kan gøre genstandsfeltet til et instrumentalt objekt.⁶ Det er igennem relationen vi ønsker at

---

² Hertz 2001

³ Region Syddanmark

⁴ Hangaard 2005

⁵ Phillips 2011: 162

⁶ Ibid

afmontere den andethed, som de alternative unge kan repræsentere.⁷ Vi ønsker at bruge fænomenologien metodisk til at forstå, sanse og mærke disse unges fællesskab på egen krop. Vi vil være til stede og sammen med dem. Vi mener, at vi bedre kan leve os ind i og fornemme de relationer, der er med til at danne fællesskabet, ved at få en kropslig erfaring med vores feltområde. Den kropsfænomenologiske tilgang til feltet, giver os mulighed for at interagere, være medskabende og anerkende disse unges fællesskab. Den franske filosof og fænomenolog Maurice Merleau-Ponty understreger, at det kun er muligt, at forstå verden og mennesket ud fra dets subjektive livsverden i sammenhæng med andre. Han siger videre at *[...]videnskaben har ikke og vil aldrig få samme ontologiske status som den oplevede verden.*⁸ Ifølge Merleau-Ponty er videnskab ikke noget i sig selv, før den forbindes med den oplevede verden, hvorigennem den kan give ontologisk mening. Det er den tankegang, vi læner os op ad, når vi søger et indblik i de alternative unges forståelse af deres fælles oplevelser.

Samtidig bryder fænomenologien med forestillingen om subjekt og objekt, der netop ikke kan opdeles i dualismer men derimod er *[...]et subjekt, som er uløseligt knyttet til verden.*⁹ Vi er interesseret i at forstå dette fællesskabs indre ønsker, behov og potentialer, og vi tror på, at mennesket har noget at byde på. Vi tror på at *Alle gør deres bedste ud fra deres forudsætninger selv om det måske ikke er det mest hensigtsmæssige!*¹⁰ Merleau-Pontys forståelse af kroppen og sansernes indbyrdes forhold, indkredser ligeledes et *værende* perspektiv, som for os er interessant, i undersøgelsen af de alternative unges adfærd i Kongens Have. Det er netop de unges oplevelse i deres væren med hinanden, vi undersøger. Vi anser relationer som en dynamisk to – vejs kommunikation, hvor begge parter har et potentiale. Derfor ønsker vi gennem det relationelle at undersøge gråzonerne, hvori den dialogiske kommunikation bliver en aktiv del af det værende mellem os og dem.

Vi er bevidste om, at vi ved at træde ind i et feltområde på det alternative ungdomsfællesskabs præmisser, er med til at udvikle nye konstruktioner, i deres sociale

---

⁷ Ibid

⁸ Merleau-Ponty 1969: 23-25

⁹ Ibid:28

¹⁰ Region Syddanmark

relationer. Vi er af den opfattelse, at vi som mennesker skabes socialt gennem sproget og de kulturelle koder, vi alle er en del af. For os er sproget ikke kun det verbale sprog. Men også selve tonen, rytmen i sætningerne, øjenkontakten og kropssprog m.m. Vi er nysgerrige på de alternative unges sprog, koder og normer i deres fællesskab, samt betydningen af omgivelsernes påvirkning. Vi kan altså ikke afskrive den ydre påvirkning fra den politiske ungekommunikation, hvorfor vi også finder det interessant at undersøge, hvordan fællesskabet forholder sig til eksisterende kommunikation på ungeområdet. Socialkonstruktivismen fokuserer på sociale relationer individet imellem, *det relationelle selv*, som psykologiprofessor og socialkonstruktivist Kenneth J. Gergen, kalder det. Det relationelle selv henviser til, at individet i samspil med andre konstruerer og rekonstruerer virkeligheden. I relationen med de alternative unge, er vi i vores videnskabsteoretiske tilgang bevidste om, at dette fællesskab er afhængigt af en fælles forståelse individerne imellem, ligesom fællesskabet også positionerer sig selv ud fra den kontekst, der omkredser dem. Med kontekst mener vi eksempelvis at politiske ytringer, mødet med andre mennesker i dagligdagen, og mediernes omtale, også påvirker disse unge, såvel som det politiske og mediemæssige også påvirkes af disse unge. Dette gør at vi finder det interessant at undersøge, hvordan dette fællesskab skabes afhængigt af tid, rum og kontekst. Vi er ikke interesserede i at stigmatisere de unge ud fra definerede diskurser. Derfor bruger vi fænomenologien, den systemiske tankegang og dekonstruktionen til at tydeliggøre vores ståsted.

Vores undersøgelse af disse unge, udspringer af en nysgerrighed på sociale relationer der er situeret konkret i tid og rum. Med en situeret tilgang er læring ikke nødvendigvis kun defineret ud fra samfundets diskurser, og den enkeltes livsverden. Det skal derimod forstås [*...Jud fra individets deltagelse i et komplekst netværk af relationer, hvor det er analysen af relationerne, der giver indhold til de enkelte elementer og ikke de enkelte elementer, der forklarer relationerne.*¹¹ Det betyder altså, at det enkelte element i fællesskabet først giver mening når vi forstår relationernes betydning.

2.1.1 Mediationsprocessen

Da vores metodiske fundament i de to videnskabsteoretiske retninger er lagt, giver det os anledning til at konstatere, at den lineære tankegang er en del af individernes

---

¹¹ Leksikon.org 2004

forståelsesramme. Men for at kunne indgå i og forstå det alternative ungdomsfællesskab ønsker vi at tage udgangspunkt i en cirkulær forståelsesform, hvor der lægges vægt på gensidige påvirkninger mellem relationerne i et fællesskab. For at kunne begribe disse unges fællesskab på deres præmisser - og samtidig at skulle forholde os til de eksisterende diskurser inden for uddannelsessektoren, ser vi vores egen rolle i feltarbejdet med de unge som *mediatorer*.¹² At være mediator i en konflikt, betyder at indtage rollen som den upartiske, der ikke siger, hvad der er rigtigt og forkert, og betyder derfor at mediatoren er bevidst om, at det ikke er muligt *[...]at observere et system udefra. Observationen vil altid være en form for interaktion. Mediatoren kan ikke gøre noget ved systemet, men kan interagere med det, således at der dannes et nyt system.*¹³ Her ser vi i vores speciale spændingsforholdet, som en konflikt, hvori vi som mediatorer stiller os midt imellem de to parter i konflikten. Formålet er at finde frem til, hvori konflikten fremkommer. Første del af en mediationsproces er at give alle parter i en konflikt, en stemme, derfor er det essentielt i specialet at fremhæve de alternative unges stemme. Dermed hviler interessen primært på, hvilke samtaler og hvilket sprog, *[...]der er med til at skabe konfliktprægede historier og for, hvorledes mediatoren kan indgå som en samtalepartner, der inviterer til nye kommunikationsmønstre og dermed nye versioner af virkeligheden.*¹⁴ Vi anerkender således de sproglige italesættelser af livsverdenen, hvor sproget bruges symbolsk, ved at bidrage til at skabe mening med og oplevelse af den fælles livsverden, disse unge er en del af.

Den fænomenologiske tilgang har ikke til formål at definere, hvad der er rigtigt og forkert, eller sagt på en anden måde, at falde ned i dikotomiens fælder.¹⁵ Formålet er derimod at gøre disse unges fællesskabers *[...]forståelse forståelige for os andre, fordi vi så kan forholde os mere realistisk til de konflikter, vi finder i samfundet.*¹⁶ Krop og bevidsthed er, ifølge Merleau-Ponty, vigtige og uadskillelige elementer i forskningen, fordi de er uløseligt forbundet med hinanden. Dette understreger igen vores holistiske verdenssyn, da vi i metoden tager udgangspunkt i, at *På det mest elementære plan eksisterer kroppen i et*

---

¹² Haslebo 2006: 303

¹³ Haslebo 2006: 303

¹⁴ Ibid

¹⁵ Høgsbro 2008:26-30

¹⁶ Ibid

tvetydigt spændingsfelt, hvor den både kan mærkes og ses udefra af sig selv og andre.¹⁷

Derfor bliver den beskrivende del af de fælles oplevelser hos disse unge, såvel som hos os, et relevant element i specialets metode, og efterfølgende analyse.

2.2 Dialogiske processer

I specialet anses kommunikation, som en afgørende faktor for den sociale virkelighed. Identifikation, viden og erkendelse konstrueres relationelt, i det mellem menneskelige rum¹⁸.

Vi beskæftiger vi os med et *bottom up*¹⁹ undersøgelsesdesign. Det betyder, at vi går induktivt til casen. Kendetegnet ved den induktive tilgang læner sig op af vores metode, da vi primært baserer metoden på empiriske undersøgelser og forklaringer, frem for videnskabelig logik, der kendetegner den deduktive metode.²⁰ Den induktive metode til vores case kan også understreges ved vores kvalitative tilgang til vores case. Vi mener at den induktive metode egner sig bedst til vores feltområde, da vi oplever at ungdom er et udefinerbart fænomen, der befinder sig mellem barn og voksenstadiet. Vores case er opbygget ud fra datadrevet design, hvor pointen er at vores kvalitative dataindsamling kommer forud for teorien. Ved at gå teoriløst ind i feltet, betyder det, at vi ikke på forhånd har en forestilling om, hvor vi bevæger os hen i processen med disse unge. Vi er nysgerrige og ønsker en indsigt og forståelse ved at være en del af dette fællesskabs livsverden.²¹ Det vil sige at den dialogiske proces i mødet med de unge er dynamisk og åbner op for nye muligheder. Derved laver vi *[...] en empirisk baseret undersøgelse, der udforsker et samtidigt fænomen i en tidsmæssig sammenhæng.*²²

Dialogiske kommunikationsteorier er i tråd med den socialkonstruktivistiske verdensforståelse. De repræsenteres bl.a. af dialogfilosofferne Martin Buber og Mikhail Bahktin. De adskiller sig primært fra hinanden i forhold til, hvordan dialog forstås; om det er en fænomenologisk eller en poststrukturalistisk forståelse.²³ Ifølge Phillips omhandler Bubers forståelse af dialogen, en gensidig kommunikation i det mellem menneskelige rum

---

¹⁷ Rasmussen 1997:87

¹⁸ Phillips 2011

¹⁹ Neergaard 2007: 18-19

²⁰ Wikipedia 3

²¹ Neergaard 2007

²² ibid: 17

²³ Phillips 2011

mellem flere subjekter. Det er i dialogen, at [...] *en person opnår en dyb erkendelse af den anden, som en anden og som partner i Jeg – Du – relationer.*²⁴Buber anlægger derved et fænomenologisk blik på dialog, som et foranderligt og flygtigt øjeblik, hvor subjekterne i det værende sammen er til stede.²⁵En argumentation, vi også anvender i vores feltarbejde. For Bahktin er al kommunikation dialog, fordi det er allestedsnærværende i sproget.²⁶Bahktins dialog foregår, ifølge Phillips, ikke kun i et øjeblikkeligt mellemmenneskeligt rum, men er derimod i et poststrukturalistisk syn, en kontinuerlig kommunikation mellem forskellige stemmer, der danner [...] *diskurser, ideologier, perspektiver eller temaer [...].*²⁷Det er i den forbindelse, at vi anser sproget i de politiske udtalelser, som ytringer der medvirker til at konstruere diskurser og værdier i forhold til ungdommen.

Inspireret af forestående bliver dialogen i dette speciale forstået, som en metodisk indgangsvinkel til den udvalgte case i praksis, i det værende med de alternative unge. Ligeledes opfatter vi også dialogen som fordelagtig til at anerkende modsætninger, som ressourcer, der kan skabe sociale forandringer i det spændingsforhold, der eksisterer mellem de alternative unge, de politiske uddannelsesdagsordner og projekttiltag. Den ideologiske indgangsvinkel er, [...] *at udfordre strukturelle uligheder, og udvide lokalsamfundets handlerum, således at lokalsamfundets medlemmer får mulighed for at arbejde hen imod social forandring.*²⁸Lokalsamfundet og dets medlemmer anser vi i denne optik, som de projekter, der henvender sig til unge. Dermed stiller vi os mellem den fænomenologiske og poststrukturalistiske forståelse af dialog, idet vi accepterer og anvender begge optikker, i vores feltarbejde.

2.3 De unges stemme

Vi ser, at det alternative ungdomsfællesskab samvær er et uudforsket fænomen, og det er derfor essentielt for denne gruppe [...] *at få en stemme* [...],²⁹hvilket som nævnt er første del af mediationsprocessen. Vi har senere i vores egen specialeproces stødt på et igangværende Ph.d. projekt, hvis overskrift netop er "De unges stemme – Fra udsat ung til

---

²⁴ Ibid: 165

²⁵ Ibid

²⁶ Ibid

²⁷ Ibid: 172

²⁸ Phillips 2011:152-153

²⁹ Haslebo 2006: 312

demokratisk samfundsborger”.³⁰ Projektet der er deltagerstyret, minder umiddelbart i sit formål om vores speciale, da det også ønsker at give en marginaliseret gruppe af unge en stemme. Ph.d. projektet, som hører under aktionsforskningen, har dog defineret de metodiske rammer i form af et *fremtidsværksted*,³¹ for deres møde med de unge, hvor de fast mødes i udvalgte lokaler i Københavns Nordvestkvarter.³² Så udover, Ph.d. projektet ikke henvender sig til disse alternative unge, så adskiller dets metodiske tilgang sig ligeledes fra vores speciale.

Da vi ønsker at møde de unge på anden vis, vil vi indhente vores viden hos det alternative ungdomsfællesskab, der hvor det befinder sig. Det er først og fremmest vores formål at skabe et rum for de alternative unges stemme, vi oplever som marginaliserede i ungdomsforskningen. Med disse unges stemme, mener vi, at det alternative ungdomsfællesskabs behov, sprog, kultur og normer er af betydning for det øvrige samfunds forståelse af disse unge. Derfor er stemmen heller ikke er underordnet, altså marginaliseret. Dette er i Phillips fortolkning af Mohan Dutta en *demokratisering af ekspertviden*,³³ eftersom de unge anses, som betydningsfulde eksperter i specialets vidensproduktion. I den forbindelse fremhæver Buber ligeledes tre elementer, der er nødvendige i den dialogiske kommunikationsproces. Det kræves at man er *til stede*³⁴ og indgår i en gensidig relation. Der ligges der vægt på *autenticitet*³⁵ i relationen hvori alle deltagere er ærlige og åbne overfor hinanden. Og *Accept eller bekræftelse*³⁶ af den anden persons oplevede virkelighed, hvor man på trods af egen position anerkender den andens virkelighed. Vi er af den overbevisning, at vi ved at møde de unge, snakke med dem, hænge ud med dem og lære dem at kende, har et mere fyldestgørende fundament for at skabe ny viden om vores feltområde. Vi er bevidste om, at en bottom up undersøgelse kan sløre nogle hierarkiske magtforhold, hvis ikke en kritisk refleksion om egen og andres position bliver en kontinuerlig del af tilgangen.³⁷ Derfor vil vores videnskabsteoretiske optik,

---

³⁰ Bladt 2012

³¹ Ibid

³² Jensen 2011

³³ Phillips 2011:152

³⁴ Ibid:165

³⁵ Ibid

³⁶ Ibid:166

³⁷ Ibid

refleksionen om de dialogiske kommunikationsprocesser samt vores forskerrolle også inddrages løbende, i både metoden og analysen.

2.4 Afgrænsning

I følgende afsnit ønsker vi at tydeliggøre hvordan vi afgrænser os i specialet, for at give et mere helstøbt billede af vores til – og fravalg i specialet. Vi vil underbygge og uddybe med argumentation for de valg, vi har taget undervejs.

Vi er klar over, at der er mange flere projekttiltag i Københavns Kommune, end de nævnte i dette speciale. De beskrevne projekter er derfor eksemplariske udsnit, der giver et indblik i de diskurser, som også eksisterer inden for projektområdet. Vi har kun beskæftiget os med relevante udsnit af projekter, forskning og politiske udmeldinger på ungeområdet særligt med fokus på København. Vi har ønsket at undersøge hvilke forskningsmæssige problemstillinger, som findes på ungeområdet, hvilket betyder at vores tilgang, til den allerede eksisterende kommunikation på ungeområdet, bærer præg af en deduktiv tilgang. Det gør den, fordi vi har behov for et sammenligningsgrundlag, og en kontekstbeskrivelse, til vores egen kvalitative undersøgelse. Vi tager ikke udgangspunkt i eksisterende deduktive metoder til unge. Derimod anerkender vi, at denne metodiske tilgang er en del af forskningsbilledet og derfra vil vi udvikle en ny metodetilgang til netop dette feltområde.

Vi ønsker ikke at fokusere på den enkelte unges individuelle livsverden, fordi vi arbejder ud fra at forstå og oplyse om de unges relation til hinanden i fællesskabet, idet vi er af den overbevisning at sammenhængskraften og udviklingen sker i det relationelle samspil mellem de unge, og vores tilgang. Dog er vi bevidste om, at de alternative unges opfattelse af fællesskabet kan være forskelligt alt efter den enkeltes personlige erfaringer både inden og uden for denne kulturelle ramme. Isoleret set, kunne et interview med enkeltpersoner fremhæve dette aspekt mere fyldestgørende. Men vi ser det som vores opgave at forstå helheden i fællesskabet, i modsætning til enkelte forhold i subjektets livsverden. Vores kendskab til de unges private udfordringer, konflikter med forældre, skole og venner samt de unges divergerende socioøkonomiske baggrunde, har vi bevidst valgt ikke, at gå i dybden med i specialet, da vi ikke mener det er relevant i henhold til specialets problemstilling, ej heller for at forstå fællesskabets potentiale.

Vores fokus i dekonstruktivismens optik, hviler på en primær interesse for de sproglige binære modsætningsforhold og logocentrismen. Disse sproglige binære modsætninger er udelukkende udvalgt i forskning, projekter og politik på ungeområdet. Vi ønsker ikke, at gå i dybden med alle Derridas begreber og analysestrategier, men derimod inddrage det, som er relevant for specialets erkendelsesinteresse. Dermed benytter vi os ikke af dekonstruktionen i forhold til specialet empiriske felt, da vi netop ønsker at fremhæve de alternative unges stemmer. Det vil derfor heller ikke give mening at anvende dekonstruktionen i dette tilfælde. I forbindelse med vores udvalgte case, så er vi klar over, at der er en længere politisk konflikthistorie forbundet med det gamle ungdomshus. Dette vil vi dog ikke komme mere ind på i dette speciale, da det vil være for omfangsrigt, og dermed betyde en særskilt analyse.

Vi har valgt ikke at gå i dybden med stigmatisering – og ekskluderingsprocesser i forhold til ungdomsfællesskabet, og f.eks. anvende Michel Foucault i forbindelse med marginalisering, da specialet fokuserer på potentialet i ungdomsfællesskabet, frem for problematiserede magtpositioner.

Cypergoth

Kapitel 3.
Metode

3. Metode

Vi er ikke stødt på ungdomsforskning inden for kommunikationsområdet i Danmark, som metodisk set har valgt, at indgå i særligt disse alternative unges færden, på deres præmisser.

Vi vil derfor i metoden uddybe, hvilke metoder vi har anvendt for at få viden om denne ungegruppe. I det følgende vil vi indledningsvis kort gennemgå den overordnede metodiske tilgang; den etnografiske, antropologiske metodeteknik til vores empiriske felt. Her vil vi inddrage metodens teoretiske tilgange, ligeledes vil vi løbene inddrage vores videnskabsteoretiske ståsted. Vi vil fremhæve sammenhængen mellem vores metodiske valg og overvejelser, samt vores forskningsmæssige rolle, og vores metaperspektiv. Vi vil sideløbende i metodeafsnittet tydeliggøre både styrker og svagheder ved vores metodiske valg. Det skal tilføjes, at vores metode er en foranderlig proces, hvori der er skabt plads til ændringer undervejs, alt afhængigt af relationen med disse alternative unge.

Vi har valgt at opbygge afsnittene således, at vores forskerrolle uddybes særskilt, men samtidig vil denne også inddrages løbende i andre afsnit. Ligesom vi undervejs drager paralleller til de metodiske teorier vi benytter, og de erfaringer vi har gjort os. Vores metode er baseret på deltagerobservation; heriblandt oplevelsesbeskrivelser, Facebook, uformelle interviews, eksperiment og gruppeinterview.

3.1 Etnografisk metodeteknik

Vores metode tager sit udspring i den etnografiske, antropologiske metode, der kendetegnes ved den holistiske forståelse af det felt, man arbejder med. I denne metode skelnes mellem *Det empiriske objekt*¹ og *Det analytiske objekt*.²

Vores *empiriske objekt* er de alternative unge og i forlængelse af vores socialkonstruktivistiske optik, anser vi ikke denne gruppe af unge mennesker, som et isoleret fænomen. De er derimod et objekt, der i sin helhed er påvirket af, og påvirker de

---

¹ Hastrup 2003:15

² Ibid

sociale og kulturelle omgivelser. Vi arbejder dermed ud fra en erkendelse om, at samfundet og disse unge, influerer hinanden gensidigt, i de diskursive strukturer, som danner "selvfølgelig" viden. Alligevel er vores empiriske objekt fokuseret på disse unge, idet vi ønsker at nedbryde de kommunikative grænser inden for vores felt. Som forskere indgår vi aktivt i vores felt for, gennem egne erfaringer, at få indsigt i hvorledes strukturer og handlinger udspiller sig i feltet.³ Vi medregner også [...] *den fysiske og materielle verden*,⁴ der omgiver vores felt, idet vi anser de alternative unges ophold i byrummet, som en vigtig del af deres fællesskab. I tråd med den etnografiske, antropologiske metode, anser vi det som nødvendigt at bevæge os sammen med de unge, de steder de befinder sig.

Vores *analytiske objekt* karakteriseres ved, at vi har en opmærksomhed på den ramme, som specialet har valgt at forholde sig til gennem den formulerede problemformulering.⁵ I første fase af vores metodiske undersøgelse af disse unges fællesskab, benyttede vi os fortrinsvis af *udforskende, ustrukturerede og åbne interviews*,⁶ hvor selve interviewene ofte udsprang spontant af uformelle samtaler. Hensigten, med deltagerobservationen og de udforskende, åbne interviews, var at indkredse og selektivt udvælge de emner og områder, der vil være relevante at undersøge i dybden i analysen. Denne selektivitet betyder ligeledes, at det er en udfordring helt at fralægge sig, sin egen subjektivitet. Dermed kan vi ikke afskrive det faktum, at vores personlige og teoretiske erfaringer påvirker disse unges fællesskab.⁷ Den teoretiske viden, vi har tilegnet os gennem universitetet, er naturligvis i vores bevidsthed i samværet med disse unge, når de har berørt emner, vi kunne genkende i teorierne. Dette har dog ikke været vores indgangsvinkel fra starten, da vi i relationen med de unge, har forsøgt at sætte vores egen *viden i parentes*,⁸ for derigennem at være åbne overfor ny viden, som måtte opstå.⁹

I vores terminologi kan elementerne i et samfund ikke forstås uafhængigt af hinanden. Samtidig er dekonstruktionen fortaler for, at de klassiske dualismer skal overskrides.

---

³ Ibid

⁴ Ibid:16

⁵ Ibid

⁶ Antropos 2012

⁷ Thagaard 2004

⁸ Kvale et al. 2009:45

⁹ Ibid

I gennem vores metode, som ifølge Kvale er *deskriptiv*¹⁰ søger vi derfor nuancerede beskrivelser af det alternative ungdomsfællesskab for at få en forståelse af deres behov og ønsker. Dette, mener vi, er i overensstemmelse med dekonstruktionens kritiske tilgang til den metafysiske verden.

Ved at indgå sanseligt i vores felt, mener vi at kunne udfordre de kommunikative grænser, som hersker, når ungekulturer skal undersøges. Vi bruger os selv, og vores krop, som et vigtigt redskab i den verden, vi gerne vil forstå. Den kropslige væren indvirker derved også direkte på vores udvalgte metode. Da den hjælper os med at overskride dualismen mellem kroppen og bevidstheden, hvor det muliggøres, at studere og percipere relationen mellem de unge og omverdenen, ved at *være* med de unge.¹¹ Det mener vi hænger sammen med den kropsfænomenologiske tilgang, som Merleau-Ponty repræsenterer, da han påpeger at videnskaben og dets metoder skal skabes i den oplevede verden, vi som forskere også indgår i.¹² I modsætning hertil kan det påpeges, at det "oplevede" altid vil være af en subjektiv størrelse, hvorfor det er vanskeligt at sige noget neutralt om en fælles virkelighed. Denne proces må siges, at være langt fra simpel, hvilket vi også løbende vil reflektere over. Ved at inddrage den kropsfænomenologiske metode, videreudvikler vi bevidst den førnævnte deskriptive metode, der traditionelt set ikke nødvendigvis inddrager en kropslig og sanselig erfaring i feltet.

3.2 Deltagerobservation

Vi ønskede at gå kvalitativt til værks og besluttede os tidligt i processen for, at vi ville lave deltagerobservation. Udover at denne metode er tidskrævende, så kan den også være omfattende i forhold til de empiriske data. Alligevel fandt vi det umiddelbart mest naturligt at anvende deltagerobservationer, fordi vi gennem egne kropslige erfaringer ønskede at opleve, hvordan de unges fællesskab udformede sig i praksis. Grundet vores feltområdes uudforskede fællesskab, er det derfor nødvendigt at være en del af det, for at kunne forstå helheden. En udelukkende kvantitativ tilgang, vil ikke kunne lade sig gøre, idet der hverken findes litteratur, statistikker eller lignende om specifikt denne gruppe af alternative unge. Deltagerobservationen giver derfor adgang til:

---

¹⁰ Ibid: 46.

¹¹ Rasmussen 1997

¹² Kvale et al. 2009

[...]den subjektive dimension i menneskers liv. Indsigt i hvordan mennesker gennem social praksis konstruerer deres verdensbillede og tilskriver mening og betydning til hændelser, handlinger og personer[...].¹³

Interessen i relationerne i dette fællesskabs livsverden, er i tråd med den fænomenologiske optik, hvor vi er nysgerrige på disse unges daglige livsverden i relation til deres fællesskab, strukturer, sproglige koder, samt ønsker og behov i forhold til uddannelses – og projektområdet. Derfor benytter vi deltagerobservationer til den første dataindsamling, som også er et af de typisk anvendte redskaber, inden for den etnografiske antropologiske metode.¹⁴

I vores tilgang til disse unge er vi fordomsfri og lyttende, og vi udviser en *bevidst, naivitet*,¹⁵ eftersom vi ikke på forhånd har udvalgt en teoretisk tilgang, som vores felt skal tilpasses til. I første omgang tematiserede vi ikke vores deltagerobservation, med det argument, at vi ville lade processen i relationen opstå, gennem de uformelle interviews. Indlevelse og forståelse har derfor været væsentlige og nødvendige begreber i vores deltagerobservationer som en systemisk metode til at erfare, forstå og beskrive det sociale fænomen det alternative ungdomsfællesskabs samvær i byrummet.¹⁶

Vores undersøgelsesdesign til vores case er som nævnt datadrevet. Dermed har vi også fravalgt stringente kategorier, eksempelvis udformet i fastlagte spørgeskemaer. Alligevel er vores viden løbende blevet brugt til at be – eller afkræfte de teoretiske tanker om ungdomskulturer. Af samme grund vil vores dataindsamling, og analysen, også være påvirket af vores egne positioner og fortolkninger i feltet. Dette er en tilbagevendende problemstilling ved denne form for etnografisk antropologisk metode. Dog kan det understrege den relationelle tilgang til feltet, da vi som forskere, samtidig er interesseret i at påvirke det alternative ungdomsfællesskabs bevidsthed, så der er basis for at skabe nye virkeligheder sammen.

---

¹³ Kristensen 1999:99

¹⁴ Hastrup 2003

¹⁵ Kvale et al. 2009: 48

¹⁶ Thagaard 2004

Deltagerobservation kendetegnes ved som forsker [...]’at være der’, at deltage i aktiviteter, fornemme og fortolke betydningen af udsagn, handlinger og deres tilsigtede eller affødte konsekvenser[...].¹⁷Vores forskerrolle defineret dels ved, at vi indgår i feltet på disse unges præmisser, og dels ved at vi anvender os selv, som et betydningsfuldt *forskningsinstrument*,¹⁸ der kan opnå forståelse og indblik i ungdomsfællesskabet.

3.3 Oplevelsesbeskrivelser

Vi har valgt at lave oplevelsesbeskrivelser¹⁹ fra feltet, som vi vil benytte os af løbende i specialet, bl.a. for at dokumentere vores undersøgelse. Vi vil inddrage disse som citater, når det er relevant. Vi er opmærksomme på, at der er forskel på oplevelsesbeskrivelsernes subjektive holdninger til feltet og objektive observationer. Derfor har vi også udvalgt de oplevelsesbeskrivelser, hvori de unge individuelt udtaler sig om deres relation til fællesskabet. Vi inddrager primært vores egne refleksioner fra oplevelsesbeskrivelserne i analysen. Oplevelsesbeskrivelser som metode skaber for os et erfaringsgrundlag, der kan medvirke til, at [...]dette ’levede liv’ kan skildres som en helhed; dynamisk, komplekst og stadigt forandrende med mennesker, der ser skiftende situationer, som oftest meningsfulde med både muligheder og begrænsninger.²⁰Vi benytter altså vores oplevelsesbeskrivelser som et redskab, der forhåbentligt kan indfange dele af stemninger, oplevelser og observationer. Ligeledes kan oplevelsesbeskrivelserne både understrege de unges og vores egne refleksioner i relationen til fællesskabet. Det skal hertil nævnes at vi ikke har ændret andet end navnene i vores oplevelsesbeskrivelser, da vi ønsker at benytte oplevelserne i en ikke - redigeret form, for også at fremhæve nuancerne i det oplevede.

3.4 Forskerrollen inden mødet med ungdomsfællesskabet

Vores første metodiske proces til egen rolle, inden mødet med det alternative ungdomsfællesskab, gik ud på, at vi som forskere, gennemgik en reflekteret stillingstagen til vores egne forestillinger om denne gruppe unge. Vi stillede kritiske spørgsmål til os selv og hinanden, hvor vi dekonstruerede vores egne forud indtagelser og fordomme. I den forbindelse stillede vi bl.a. spørgsmålstegn ved: Hvad er problemet ved, at unge hænger ud i store grupper i Kongens Have? Er det overhovedet problematisk? Er man udsat, når

---

¹⁷ Antropos 2012

¹⁸ Ibid

¹⁹ Bilag 2-7

²⁰ Antropos 2012

man har et andet udtryk, end andre? Hvad betyder "udsat" egentlig? Kan det være, at de alternative unge er mere ansvarsfulde, end vi tror? Disse spørgsmål m.fl. betød at vi, i langt højere grad, mødte feltet med et åbent sind, hvor vi kunne flyde med i disse unges færden i deres fællesskab. Samværet blev derfor fra starten ligeværdigt. Vi forholdte os ikke kritiske, overfor disse unges indtag af alkohol og hashrygning, da kritikken ville kunne besværliggøre tilliden fra de unge til os. Refleksionen over egen rolle som forskere i feltet, læner sig som nævnt op af Merleau-Pontys kropsfænomenologi, som vi uddyber senere. I henhold til vores videnskabsteoretiske ståsted, hvor vi søger at fungere som systemiske mediatorer, er en kritisk stillingtagen til egen rolle ligeledes det vigtigste element, for at kunne indgå så neutralt som muligt i disse unges fællesskab, på trods af egne antagelser og opfattelser.

For at blive en accepteret del af det alternative ungdomsfællesskab, som ofte har inkluderet alkohol, har vi indbyrdes - inden vores samvær med dem – aftalt, hvem af os, der drak alkohol den pågældende aften. Dette med begrundelse i, at vi ville sikre os, en af os havde en observerende rolle, imens den anden fik kropslige erfaringer med feltet på lige fod med disse unge.

Eftersom vi er to kvinder med hver vores personlighed, og uddannelses – og arbejdsmæssige baggrund, har vores relation med de unge, alligevel en betydning for de empiriske resultater. Resultaterne kunne se anderledes ud, med andre forskere.²¹ Allerede når vi bruger betegnelsen "de unge" og "os", skaber vi et binært modsætningsforhold, vi ønsker at komme udover. I afmonteringens kunst må vi dog tilføje, at sproget, uanset om det er verbalt eller skriftligt, i sig selv skaber begrænsninger. "De unge" og "os" bliver derfor udelukkende brugt, for at læseren forstår, hvornår det er os som forskere, der siger noget, og hvornår det er de alternative unge. Dette speciales forfattere adskiller sig ligeledes fra hinanden, i vores andet fag på Roskilde Universitet; den ene har haft Performance Design, og den anden Kultur – og Sprogmodestudier, hvilket også har muliggjort forskellige roller og perspektiver, i vores møde med de unge. Dette gør også, at selvom vi i feltet er på de unges præmisser, så vil vi alligevel befinde os i en dobbeltrolle, hvor forskellene mellem os og dem fremkommer.

---

²¹ Kvale et al. 2009

I udgangspunktet er vi udenforstående, idet vi ikke har tidligere erfaring med denne form for ungekultur, ej heller i vores egne teenageår. Dog har vi begge befundet os i andre ungekulturer, hvor det at opholde sig sammen med andre unge i det offentlige rum, var en naturlig del af vores opvækst. Vores egne erfaringer giver os [...] *de bedste forudsætninger for indsigt*.²² Samtidig med at vores udenforstående position i kraft af vores uvidenhed om de alternatives ungdomsfællesskab bevirker, at vi med fordel kan observere deres indbyrdes relationer, og derved fungere som mediatorer, der forhåbentligt kan tydeliggøre de alternative unges stemme overfor omverdenen.²³

Desuden repræsenterer vi en uddannelsesdiskurs, via vores stiludtryk og alder, som overfor de alternative unge, i sig selv kan fremstå som værende "udenforstående". Dette anser vi dog som en fordel, fordi vi har mulighed for at formulere spørgsmål i relationen, som udelukkende kan stilles, fordi vi ikke har et forhåndskendskab til de forhold, som er gældende inden for deres kulturelle fællesskab.²⁴ Vi er velvidende om, at vi naturligt har påvirket de unge og deres indbyrdes dynamik, alene i kraft af vores tilstedeværelse. Ligesom vores egne positioner i samfundet, og baggrundsviden, heriblandt vores akademiske uddannelse, kan have en betydning for de relationer, vi indgår i med de unge. I forlængelse heraf kan man ligeledes stille spørgsmålstejn til *generaliserbarheden*²⁵ ved vores dataindsamling, da man ikke kan gå ud fra, at andre forskere ville kunne opnå samme viden, hvilket er grunden til vi ikke benytter den deduktive tilgang. Dette kan også være ulempen ved at benytte et bottom up undersøgelsesdesign. Det er også værd at nævne, at vi er klar over, at der altid vil eksistere et *asymmetrisk magtforhold*²⁶ i vores relation til de alternative unge. Vi møder dem med et konkret formål: Vores speciale, hvor vi er de spørgende og nysgerrige.

---

²² Thagaard 2004:76

²³ Ibid

²⁴ Ibid

²⁵ Kvale et al. 2009:122

²⁶ Kvale et al. 2009:51

Første oplevelsesbeskrivelse

Det er fredag d. 14. oktober, dagen hvor Kulturnatten i København, byens største årlige²⁷ begivenhed, åbner dørene til det offentlige byrum til en aften fyldt med oplevelser, fællesskab, glæde og inspiration. Muligheden for at gå på opdagelse i byens forskellige rum, tiltrækker mange mennesker.

I hjørnet af Kongens Have ved den lille indgang fra Gothersgade, vrimler det som sædvanligt med unge mennesker. Fra Gothersgade kan man gennem gitteret ind til Kongens Have se unge der løber rundt og leger, de griner, hører musik og drikker øl. De er alle samlet omkring en mørk statue, der danner et centrum for de unge. De er primært klædt i sort tøj, nogle har hanekam, andre pink hår, flere af dem har huller i tøjet, nitter på tøjet, men alle har mørkt makeup i ansigtet. En enkelt skiller sig ud med et ansigt der er malet hvidt og sort, han ligner mest af alt en uhyggelig klovn der står og danser i takt til musikken. De bemærker os ikke...

Følelsen af "dem" og "os" er tydelig og det kræver mod at bevæge sig ind på deres territorium. Angsten for at de ikke vil acceptere os, fordi vi ikke er klædt på ligesom dem, vokser indeni. De ligner mest af alt unge der har forvildet sig væk fra Ungdomshuset, eller ikke har andre steder at tage hen, måske går de slet ikke i skole.

Flere børnefamilier, ægtepar, turister, ældre og unge går forbi indgangen, stopper op og kigger ind igennem tremmerne på de unge, de tager billeder af de unge, men ryster lidt på hovedet og ser skræmte ud, hvorefter de tydeligt og målrettet går forbi og hen imod hovedindgangen til Kongens Have.

Både sommer og vinter hænger de ud i dette hjørne af Kongens Have, og det er altid de samme typer af unge der samles derinde, måske for at lave ballade, pjække fra skolen eller fordi de ikke gider være en del af det omkringliggende samfund.

Vi bevæger os ind på deres territorium med ovenstående tanker i baghovedet, nogle vil kalde det fordomme andre vil kalde det uvidenhed, men vi er draget af vores nysgerrighed og hvem andre, end de unge selv kan fortælle os, hvem de er?²⁸

---

²⁷ Kulturnatten

²⁸ Bilag 2

3.5 Første kontakt med de unge

Med ovenstående refleksioner over vores forskerrolle i feltet før mødet med de unge, tog vi vores første kontakt til dem den 14. oktober 2011. Her var de omkring 50 unge, der festede, talte og dansede rundt i Kongens Have. Da vi stod og kiggede derind, vidste vi ikke præcis, hvordan vi skulle gå til dem. Det føltes grænseoverskridende at nærme sig de unge, fordi distinktionen mellem dem og os, på dette tidspunkt, føltes stor. Vi følte os, som uvedkommende, der afbrød deres sociale aktiviteter, med en alvor, der virkede malplaceret. Vi fattede mod, efter vi havde tydeliggjort overfor hinanden, hvad vores indgangsvinkel skulle være: Vi var specialestuderende fra RUC, som var nysgerrige, på deres fællesskab, og ville gerne "hænge" ud med dem over en periode, for at finde frem til fællesskabets værdier. Vi gik hen til en gruppe på fem unge, som sad på græsset og spillede kort. De unges reaktion på vores kontakt var en umiddelbar nysgerrighed og overraskelse over, at vi ønskede at skrive speciale med dem. De syntes specialet lød spændende, og gik straks i gang med at fortælle os om, hvor længe de var kommet i Kongens Have, hvilke uddannelser de havde, hvilke fordomme de havde mødt, hvorfor de valgte at komme derinde m.m. Det var også i dette møde, at vi fandt ud af, at de unge ikke kun opholdte sig i Kongens Have. Deres rute gik fra Kongens Have, til Nørreport station og videre til Byretten på Gammeltorv. Vi oplevede allerede ved vores første møde med de unge, at vores egne forestillinger blev gjort til skamme, idet vi følte os modtaget med en imødekommenhed, som kun gjorde vores nysgerrighed større. De samme unge præsenterede os ligeledes for administratoren for deres Facebookgruppe, som tilføjede os i gruppen, et par dage efter. Herefter startede hele vores kontakt til vores udvalgte case.

3.6 Forskerrollen efter mødet med ungdomsfællesskabet

Efter mødet med det alternative ungdomsfællesskab, ser vi os endnu engang nødsaget til at reflektere over vores forskerrolle, da vi oplever det er vanskeligt, ifølge mediationsprocessen, at være upartiske. De unge har i forlængelse af det førnævnte asymmetriske magtforhold, også udvist en bevidsthed omkring vores rolle, da flere af dem er kommet med kommentaren: *Nu hænger I os vel ikke ud?*²⁹ Det på trods af, at vi har været verbalt ekspressive i forhold til, hvad vi ville med specialet overfor de unge, samt det

---

²⁹ Bilag 4

faktum at vi havde brug for deres hjælp til at skabe viden om, hvilke behov og ønsker, de havde i forhold til uddannelse og projekter m.m.

De unge har dog også haft en vis magt i forhold til os, idet det var op til dem, hvorvidt de ville svare på vores spørgsmål. Det er netop i den dialogiske relation med de unge, at vi producerer en viden, hvor vi påvirker hinanden gensidigt.³⁰ Vi har også vægtet, at vores tilgang skulle have karakter af en vis ydmyghed og respekt overfor de unge. Vi har derfor undervejs ofte udtrykt en stor taknemmelighed overfor det faktum, at de gerne ville snakke med os, og dele deres oplevelser og viden med os. Dermed blev de alternative unges hjælp og viden i relationen med os, også fremhævet for dem, som vigtige ressourcer, hvorved de unges og vores position, som forskere, blev til en samarbejdsrelation. Derigennem kom vi tættere på et symmetrisk magtforhold, hvor de unges og vores position bliver mere ligeværdig i dialogen. Vi har endvidere valgt at svare ærligt på de spørgsmål, de havde til os om vores liv. Ligesom vi har inddraget personlige historier i de tilfælde, hvor det fremkom, som en naturlig del af samtalen. Pointen var at skabe troværdighed, trykthed og tillid, frem for distance, i relationen mellem de unge og os.³¹ Dette har ligeledes sine tråde ind til Bubers forståelse af dialog i det mellem menneskelige rum, fordi vi både har været til stede, autentiske og bekræftende, i relationen.

De unge har ofte sat dagsorden for de samtaler, vi haft med dem. Dette var dels på grund af, at vi gerne ville skabe tillid, og dels fordi vi særligt i starten ikke ville præge samtalerne i en retning, hvor de unges behov og ønsker gik tabt. Desuden ønskede vi, i tråd med fænomenologien, at forholde os åbent overfor nye emner, vi ikke nødvendigvis selv havde haft i tankerne.³² Vi har generelt ikke stillet kritiske spørgsmål til dem - om dem, da det ikke var vores ærinde at positionere os selv, som moralens vogtere.

Efter en kort tidsperiode, oplevede vi oftere i relationen, at de unge vi endnu ikke havde talt med, på eget initiativ kom over til os med spørgsmål om specialet og os. I fællesskabet med de unge blev vores position, at vi var "de der søde specialestudierende, som

---

³⁰ Kvale et al. 2009

³¹ Thagaard 2004

³² Kvale et al. 2009

interesserede for dem". Flere gange udtalte de unge, at de særligt var glade for interessen, fordi de ikke havde oplevet det før. De begyndte også at fortælle os, deres egne private historier. Vores kendskab til deres private udfordringer, heriblandt nogle af de unges diagnostiske lidelser, har vi bevidst valgt ikke, at gå i dybden med i specialet. Dette på baggrund af, vi mener, at de unge er ressourcefyldte individer, som uanset egne udfordringer, kan tilbyde et betydningsfuldt indblik i og viden om hvad, det deres fællesskab ønsker, at engagere sig i.

Når vi har været sammen med de unge, har vi medbragt papir og pen, for at nedskrive vores observationer, tanker og oplevelser løbende. Vi fandt dog tidligt ud af, at det var svært for os både at være nærværende, og samtidig skrive vores overvejelser. Derfor planlagde vi, at trække os væk fra de unge hver time, for at få ro til at nedskrive informationer og refleksioner. Vi erfarede dog hurtigt, at jo mere de unge lærte os at kende, jo sværere blev det at trække sig. Dialogen med dem var ofte så livlig, at det ville fremstå som afvisende og mærkværdigt, hvis vi pludselig afbrød samtalen. Derfor gik vi først væk fra fællesskabet, når der var en naturlig pause i samtalerne, eller skrev observationerne ned efterfølgende derhjemme. Det er værd at nævne, at ulempen ved deltagerobservation i den etnografisk antropologiske metode kan være, at bevare en neutralitet i samværet med de unge, da vi fik tiltagende udfordringer med det. Vi skulle jo stadig stille de nysgerrige spørgsmål til dem, og opnå ny viden. Vanskeligheden bestod bl.a. i, at vi blev opslugt eller revet med af de stemninger,³³ som opstod i samtalerne og i fællesskabet, hvorfor vores undersøgelsesfokus sommetider kunne forsvinde. Derfor var der også flere gange, hvor vi måtte komme tilbage til de unge en anden dag, og spørge mere ind til det sagte.

Nogen gange var det vanskeligt at undlade at spørge mere ind til de unges private historier. Derfor spurgte vi kun ind til disse, hvis det havde betydning for vores speciale. Omvendt, på de tidspunkter, hvor vi fornemmede, at det var et sårbart emne for de unge, undlod vi at stille dybdegående spørgsmål. Dermed har vores fastholdelse af vores fokus; det alternative ungdomsfællesskab, også skabt en indirekte distance, da vi ikke har indgået i en privat, men derimod personlig relation med de unge. Den kvalitative og

---

³³ Bilag 6

antropologiske tilgang kan dermed bevirke at den professionelle distance bliver vanskeligere at bevare.³⁴ I og med vi har lagt vægt på relationen med de unge, så har vi oplevet at grænserne mellem de unge og os langsomt blev mere flydende. Dette har vi også kunnet observere i det øjeblik, nogle af de unge på eget initiativ, på vores Facebook chat, begyndte at skrive til os om andet, end dét, der omhandlede speciale. Selvom de unge var klar over, at vi var specialestuderende med et specifikt formål, så blev de etiske overvejelser først senere i processen, en del af vores opmærksomhed. Vi har indgået i en relation med de unge, hvor de har delt deres personlige tanker og erfaringer fra deres privatliv med os. Relationen kan nemt forsvinde efter specialets afslutning, fordi vi sandsynligvis ikke længere mødes stabilt og kontinuerligt med de unge.³⁵

Som et led i de etiske overvejelser har vi ligeledes fået et *informeret samtykke*³⁶ fra de alternative unge, hvor vi må anvende alle informationer om fællesskabet, under aftalen om, at vi anonymiserer deres navne. Ligesom vi også har fået lov til at anvende de billeder, vi har taget af dem og billeder de selv har taget. Det skal tilføjes at vores metodiske tilgang har været en foranderlig og dynamisk proces hele vejen igennem, hvilket har resulteret i, at vi afhængigt af relationen med de unge, har taget nye beslutninger undervejs.

3.7 Om ungdomsfællesskabet

Vi har fulgt de unge over en periode på ca. 3 måneder, hvor vi næsten hver fredag eller lørdag har opholdt os sammen med dem, der hvor de befandt sig. Da vores fokus ikke er den enkeltes livsverden i fællesskabet, finder vi det trods alt relevant at nævne hvor disse unge, på et overordnet plan er og differentierer sig individuelt fra hinanden, hvilket også kan understrege den relation vi er indgået i.

Flere af de alternative unge bor i omegnskommunerne af København, heriblandt Rungsted, Allerød, Hørsholm og Veksø, imens andre bor i København. De unge har fortalt os, at de er startet med at komme i Kongens Have, i kraft af deres venner. Nogle få af dem, vi har talt med, er kommet i Kongens Have ved et tilfælde. Deres

---

³⁴ Kvale et al. 2009

³⁵ Ibid

³⁶ Ibid:89-90

uddannelsesbaggrunde er divergerende. Nogle går i gymnasiet, andre i ungdomsskole, nogle er færdige med skolen, nogle i praktik, nogle arbejdsløse imens andre ikke har færdiggjort deres uddannelse. De unges socioøkonomiske baggrunde er ligeså forskellige. Flere er vokset op med begge deres forældre, andre er af forskellige årsager bosat på en behandlingsinstitution, nogle bor alene med én af deres forældre, og andre bor i egen lejlighed. De unge bliver sjældent kaldt ved deres dåbsnavn, fordi de har deres egne individuelle øgenavne i fællesskabet, eksempelvis Flush, Candyboy, Smiley og Chinabox.

Gruppen indeholder forskellige alternative unge mennesker, heriblandt *Emo'er*, *Goths*, *Juggalos*³⁷ og *Punkere*³⁸ m.m, som de kalder sig selv. Navnet Emo kommer af det engelske ord *emotional*, hvilket siger en del om deres personlighed. Emo'er er kendetegnet ved sort hår, sort make up og sort tøj. Som oftest er Emo'er kunstnerisk udfoldende i form af digtskrivning, sang og tegning, der som oftest er meget følelsesladede.³⁹ Goth er kendetegnet ved stort, tykt og langt hår. Som oftest har de overdrevet make up på og røde læber. Deres tøjstil er kendetegnet ved den sorte farve, korsetter, kjoler, lange frakker, halsbånd eller lange kæder. De er oftest meget blege, og har høje plateau sko på med nitter og spænder. Joggalo er et navn der hersker blandt fans af bandet *Insane Clown Posse*,⁴⁰ der er amerikansk undergrunds hiphop fra 1987. De har et tydeligt kendetegn ved deres facepaint altså ansigtsmaling, hvor de sminker sig som klovne. Juggalos har udviklet deres helt egne regler, normer, slang og karakteristika⁴¹. Punkere i deres originale forstand kendetegnes ved deres tøjstil, med hullet tøj, nitter, hanekam og band t-shirts.⁴² Som oftest spiller venstreorienterede anarkistiske holdninger en stor rolle for Punkere, samt deres musiksmag inden for punk-rock fra 1970'erne,⁴³ der symboliserede et opgør med mainstream rock og resulterede i en indføring af autonom og bz - bevægelserne. Der er også unge i fællesskabet, som ikke inkluderes i disse kategorier.

---

³⁷ Se side 67

³⁸ Se side 26

³⁹ Mortensen et al.2009

⁴⁰ Wikipedia 4

⁴¹ Se side 66

⁴² Identitet: Punkere

⁴³ Wikipedia 5

I fællesskabet mellem de alternative unge, anvendes forskellige sproglige termer, som vi har hæftet os ved. Eksempelvis *Kiddies*, *Shithole*, *Emostatuen* og *Kongens*. *Kiddies*, er en betegnelse der primært benyttes af de ældre om de unge i gruppen. *Shithole*, er en betegnelse, de unge bruger om den bagerste del af S-togs perronen på Nørreport Station, hvor de mødes. *Emostatuen*, er den sorte abstrakte statue, der er placeret i hjørnet af Kongens Have ud til Gothersgade, hvor de mødes. *Kongens*, er den forkortelse de bruger om Kongens Have. Flere af de nuværende alternative unge, er kommet i det gamle Ungdomshus på Jagtvej 69, men kommer ikke i det nye Ungdomshus på Dortheavej, hvilket vi uddyber senere.

3.8 Facebook

De unge har en Facebookgruppe, der hedder "ØSTER ANLÆG, KONGENS, SHITHOLE OG GAMMELTORV".⁴⁴ I skrivende stund rummer Facebookgruppen i alt 314 medlemmer,⁴⁵ men medlemstallet forandrer sig konstant. De benytter primært Facebookgruppen til at aftale mødetidspunkter og steder. Dog bruges gruppen også til anden kommunikation, heriblandt informationer om, hvad der sker i byen, links til musikvideoer, events og fester. Ofte bliver der også debatteret mellem de unge, inde på Facebookgruppens væg. Debatterne omhandler forskellige emner, bl.a. hvilken opførelse, som er acceptabel, både i det offentlige byrum, såvel som mellem de unge indbyrdes i fællesskabet. Når en af de unge *poster* et spørgsmål, eller en mening, så skaber det tit en længere kommentarrække, op omkring 50 kommentarer.

Udover, at vi fysisk har mødtes med de unge i Kongens, så har Facebookgruppen gennem den metodiske proces været vores direkte kommunikationsredskab med de unge. I starten var vi forsigtige med at benytte Facebookgruppen, da vi ikke ønskede at påvirke dem i en retning, hvor vi satte dagsorden for deres emner. Dog brugte vi alligevel Facebookgruppen en fredag, hvor vi vidste de unge skulle mødes, men ikke kunne finde dem. Vi havde gået mellem Kongens, Gammeltorv og strøget i to timer. Flere gange overvejede vi, om vi skulle tage videre til *Shithole*. Men vi blev hurtigt enige om, at de umuligt kunne opholde sig der, dels på grund af, at det ikke regnede, og dels fordi det var myldretid med mange mennesker ved Stationen. Med en tilkendegivelse af, at vi var de to specialestuderende,

---

⁴⁴ Facebookgruppen

⁴⁵ Ibid: 23.1.2012

skrev vi på deres Facebookvæg, og spurgte til, hvor de var henne. Et par stykker skrev tilbage til os. En af dem mente, at gruppen var ved Byretten eller Gammeltorv, og en anden skrev *DER HVOR DER ER ALKOHOL*.⁴⁶Eftersom deres svar ikke gjorde os klogere, gav vi til sidst op, og tog hjem. Så snart vi var kommet hjem, tikkede en besked ind fra en pige. Hun havde skrevet på væggen i Facebookgruppen *Da jeg gik, var folk i shithole*.⁴⁷Denne situation blev en påmindelse til os om, at vores egen logik og forestillinger om de unge, og deres færden i byrummet, ikke nødvendigvis stemmer overens med disse unges. Desuden understregede det, overfor os, vigtigheden af en løbende dialog med dem, for derigennem at komme tættere på den verden, de befinder sig i.

Dagen efter vores opslag på deres Facebookgruppe, tog en af de unge, Casper, på eget initiativ, kontakt til en os via den private mailfunktion på Facebook. Han ville meget gerne hjælpe os, og han skrev bl.a. en del om deres fællesskab, rutiner, vaner, regler og historie. Casper valgte endvidere på eget initiativ, at skrive et spørgsmål på deres Facebookvæg, hvor han spurgte, hvad folk fik ud af, at komme i Kongens.⁴⁸Det affødte en kommentarrække på i alt 48 kommentarer. Vi har konstateret, at vores valg af metode bl.a. betyder, at vi som forskere naturligt er med til at præge/ udvikle det felt, vi undersøger, uanset om det er utilsigtet eller tilsigtet. Dog har vi ikke deltaget i deres indbyrdes diskussioner på Facebook, da vi ikke ønskede, at farve de unge med vores egne holdninger til de debatterede emner.

Facebook som kommunikationsredskab, har gjort det muligt for os at blive en del af deres fællesskab, ved at være i en aktiv dialog med dem. Samtidig blev nyheden om "de to specialestuderende" spredt hurtigere mellem de unge. Det betød bl.a., når vi mødtes med de unge, så havde flere af dem allerede kendskab til os, hvorved de på eget initiativ tog kontakt til os.

3.9 Bevægelsen i det offentlige rum

Vi har i alt haft kontakt med omkring 50 unge, hvoraf vi har haft en tættere kontakt med 15 – 20 af de unge. Vi har, indtil slutningen af december, haft kontakt med dem, minimum en

---

⁴⁶ Ibid: 11.11.2011

⁴⁷ Ibid: 11.11.2011

⁴⁸ Ibid:12.11.2011

gang om ugen. Vi har været med på deres ruter, og deltaget i samværet med dem i Kongens, i Shithole og ved Byretten. Vi har løbende haft uformelle samtaler med dem, som tidligere nævnt.

De unge mødes som nævnt oftest fredag eller lørdag, fra ca. kl. 15.00. Det hænder også, at de mødes i hverdagene om vinteren, det afhænger af, hvilke aftaler, de indgår indbyrdes. De starter som oftest med at mødes i Kongens, hvorefter de tager videre til næste stop på deres rute. Det er forskelligt, hvor længe, de opholder sig, hvert af stederne. Det kommer igen an på stemning, vejrforhold og hvornår/eller om de bliver smidt væk. Det har været i en periode med efterår og vinter, hvorved vejrforholdene har været et tilbagevendende emne mellem de unge, fordi de har frosset. På trods af kulden, blæsten og regnen, så mødes de alligevel fredag og lørdag. De har dog fortalt os, at de mødes oftere over sommeren, da det er varmere og hyggeligere bl.a. at være i Kongens.

Når vi har været med på de unges rute fra Kongens til Shithole og videre til Byretten, har vi bl.a. oplevet to gange, at vi alle sammen er blevet smidt væk fra Shithole af en DSB kontrollør, fordi der blev drukket alkohol og røget cigaretter. Sommetider er de startet med at være 10 personer et sted, og endt med at være 60 personer, oftest foran Byretten, som er sidste opholdssted. Særligt over vinteren har de opholdt sig på trappen op til Byretten, da der er mere læ her. Om sommeren har de alternative unge fortalt, at de også opholder sig i Østre Anlæg, hvorfor Facebookgruppen inkluderer dette navn. Vi har dog, i den periode vi har fulgt dem, kun oplevet, at de har opholdt sig i Kongens, Shithole og ved Byretten.

Vi har på egen krop mærket, de fysiske og stemningsfyldte påvirkninger i de sociale sammenhænge med de unge. Den fysiske kulde som vi eksempelvis mærkede, sammen med de unge, har ind imellem skabt nogle frustrationer hos os. Vi ville gerne være længere tid sammen med de unge, men pga. kulden, måtte vi sommetider give op, og tage hjem, før vi egentlig ville. Det samme har været gældende for nogle af de unge, som også sommetider tog hjem før, de egentlig ville, grundet kulden.

3.10 Aftaler med aktører i nærmiljøet

De unge har lavet aftaler med vagterne i Kongens Have om, at de skal rydde op efter sig selv. Dette opretholder de bl.a. ved, at de har en aftale med en ældre kvinde, Cilla der rydder det sidste væk for dem, som belønning får hun alle deres tomme flasker. Cilla har fortalt, at hun er folkepensionist, og bor i en lejlighed i Emdrup. De unge og Cilla kender hinandens navne, og der bliver ofte givet kram og hilst på hinanden. Cilla kommer også i Kongens Have, hver fredag eftermiddag. De unge fastholder overfor andre flaskesamlere, at det kun er Cilla, der må få deres flasker. Denne foranstaltning er gået i arv fra generation til generation, og har ifølge Cilla været opretholdt 17 år til sommer 2012.

Cilla startede med at indgå denne aftale med de Punkere, som begyndte at gå derinde for mange år siden. Det alternative ungdomsfællesskab, har eksisteret i mange år. Dette har flere af de nuværende unge, som går derinde nu, også bekræftet overfor os. Ligesom en af pigerne, videre har fortalt, at hendes mor bl.a. selv har hængt ud i Kongens, da hun i sine yngre dage, var Punker.

Vi har generelt gennem vores deltagerobservationer oplevet, at nye tanker og overvejelser langsomt er opstået i vores dialog med de unge. Af samme grund fik vi også lyst til at udforske deres daglige livsverden yderligere, idet vi bl.a. blev gjort opmærksomme på, at flere af de alternative unge havde prøvet at blive smidt ud af forretninger inde i byen, udelukkende på baggrund af deres tøjstil. Dette medførte, at vi tog skridtet videre og udformede et eksperiment, som skulle give et øget indblik i vores felt.

3.11 Eksperiment

For at afsøge, hvilke butikker de unge var blevet smidt ud af, samt hvor mange det drejede sig om, benyttede vi i første omgang vores direkte kommunikationsredskab til de unge, nemlig Facebook. Her formulerede vi følgende spørgsmål:

Hej alle! Er der nogle af jer, som har prøvet at blive afvist i en butik i København, alene pga. jeres udseende og tøjstil? Og i så fald, hvilken

butik? Vi vil nemlig lave et lille eksperiment i butikkerne ;-). Hilsen de to specialestuderende. P.S. Vi ses selvfølgelig fredag...⁴⁹

Beskeden gav os i alt 44 kommentarer, hvor nogle unge havde oplevet at blive afvist i en butik, eller kendte nogle der havde, imens få andre skrev nej, som svar på spørgsmålet.

Vi besluttede at iklæde os som de alternative unge med slidt tøj, farvet hår, falske piercinger, huller i bukserne osv.⁵⁰ Vi ønskede at finde ud af, hvordan det føles på egen krop, at blive smidt ud af butikkerne. Derefter gik vi ned af strøget, og ind i samtlige af de forretninger, de unge havde nævnt. Vi havde et skjult kamera siddende på jakken, som skulle dokumentere vores eksperiment.⁵¹ Forretningerne var fra dyre⁵² smykkeforretninger til almene tøjbutikker og indendørs indkøbscentre, heriblandt Illum og Magasin. Vi blev ikke smidt ud af nogle af butikkerne. Men vi oplevede, at folk på gaden og i forretningerne ofte kiggede en ekstra gang på os, hvorefter de hviskede til deres sidemand. Desuden observerede vi, at ekspedienterne i tøjforretningerne tit fulgte efter os, når vi gik rundt i butikken. Vi oplevede endvidere, at de startede med at sidde to ekspedienter, i en af de dyre smykkeforretninger, og vise ringe frem til to par. Men på under fem minutter kom yderligere tre personer, som arbejdede i butikken ned i forretningen.⁵³ De spurgte om de kunne hjælpe os med noget, hvortil vi svarede, at vi bare kiggede, men vi fik en klar følelse af, at de overvågede os, imens vi stilfærdigt gik rundt og kiggede på deres smykker.

Vores mål med eksperimentet, var at gå skridtet videre end den etnografiske antropologiske metode, ved at komme tættere på de alternative unges dagligdag. Eksperimentet vil derfor også inddrages i analysen.

3.12 Gruppeinterview

På baggrund af ovenstående metodiske overvejelser med de alternative unge, besluttede vi os sent i forløbet for at lave et gruppeinterview med de unge. Dette udsprang i bevidstheden om at fællesskabet er foranderligt, og dermed er vores proces det også. Vi

---

⁴⁹ Ibid: 23.117.1.2011

⁵⁰ Se side 60

⁵¹ Bilag 11

⁵² Med "dyr" mener vi, at danskere med mellemindkomst vil have svært, ved at betale for produktet.

⁵³ Bilag 11

indgår i en relation med de unge, hvor vi, sideløbende med vores feltområde, påvirker hinanden gensidigt. Derfor må nye beslutninger træffes undervejs. Ifølge Bente Halkier kan det ligeledes være nødvendigt at kombinere forskellige metoder med henblik på, at få uddybet udtalelser yderligere.⁵⁴ Derfor er gruppeinterviewet også en opfølgning på vores deltagerobservationer, og de alternative unges ytringer i de uformelle interviews.

Vi oplevede, gennem de ovennævnte metodiske tilgange, at vi blev mere nysgerrige på at få uddybet de unges behov og ønsker i en situation, hvor de ikke var påvirket af alkohol. I starten af forløbet var deltagerobservationerne en fordelagtig tilgang i relationen med de unge. Vi oplevede en stor tillid til os, som udefrakommende. Dette har medført, at vi har en ballast i vores empiri, som vi mener, vi med fordel kan anvende i analysen. Men som tiden gik syntes vi dog, at de uformelle interviews blev for løse og utydelige, da vi ofte blev afbrudt i vores samtaler med de unge, af andre unge. Derfor besluttede vi os for, at lave et semistruktureret gruppeinterview⁵⁵ med henblik på at høre en udvalgt ungegruppes meninger og holdninger til eksisterende projekter og politiske udtalelser jf. specialets indledning. Ligesom vi var interesseret i at finde ud af, hvilke overvejelser de gjorde sig om muligheden for et potentielt opholdssted om vinteren, de løbende havde udtrykt, som et ønske. Dermed har vores deltagerobservationer og uformelle interviews i relationen til det alternative ungdomsfællesskab også været med til at forme vores spørgsmål i gruppeinterviewet.⁵⁶

Fem unge deltog i vores gruppeinterview. Tre af dem var piger i alderen 16 – 19 år. De to sidste drenge var henholdsvis 14 og 20 år. Vi udvalgte disse fem unge ud fra flere forskellige grunde, men kendetegnet ved dem alle var, at de i samtaler med os, udtrykte refleksioner om det fællesskab, de selv var en del af. Udover det talte de alle positivt om fællesskabet, men havde også kritiske overvejelser om fællesskabet. Vi oplevede også, at de alle fem på eget initiativ var kommet ind på emner om samfundet og dets måde at organisere sig på i forhold til unge. Derudover anså vi det som relevant, at de alle havde været en del af fællesskabet i Kongens Have i minimum et år, så de derigennem bedre kunne argumentere for, hvorfor de valgte andre kreative projekter fra, til fordel for

---

⁵⁴ Halkier 2002

⁵⁵ Ibid

⁵⁶ Ibid

fællesskabet. På baggrund af vores allerede etablerede kontakt med de unges fællesskab, både i relationen med dem og via facebook, tog vi kontakt⁵⁷ til de fem udvalgte unge, der alle var interesserede i at deltage.

Vi ville oprindeligt gerne have haft en ligelig kønsfordeling, og havde derfor også spurgt Casper, på 20 år, om han ville deltage. Han var ikke sikker på han kunne deltage, og til gruppeinterviewet dukkede han ikke op. Selvom vi sagtens kunne have fået flere unge med, så valgte vi at tage udgangspunkt i de unge, som allerede var forberedte på gruppeinterviewet. Eftersom vores empiri allerede har været styret af uformelle samtaler med mange unge på en gang, var det ligeledes vigtigt for os, at gruppen ikke blev for stor. Vi ville ikke igen stå overfor samme problem, hvor mange afbrydelser kunne opstå. Gruppeinterviewet blev afholdt fredag d. 6. januar, hos en af specialets forfattere, og forløb således at vi mødtes med de unge i Shithole, hvorefter vi fulgtes ad hjem til den af os, der bor tættest på deres daglige komfortzone i de offentlige byrum. Helt bevidst valgte vi at gruppeinterviewet skulle foregå en fredag, hvor vi vidste, at de unge i forvejen skulle mødes.

For at skabe en afslappende atmosfære, hvor de unge blev aktive fra start, begyndte vi med at stille et "mirakel"- spørgsmål til det sted, de gerne ville have om vinteren. Mirakel spørgsmålet er inspireret af den værdsættende metode, hvori det understreges at der *Bag ethvert problem skjuler sig en frustreret drøm*.⁵⁸ Mirakelspørgsmålet var formuleret således *Hvis der skete et mirakel i morgen, og I fik et sted, hvor I kunne være. Hvordan skulle dette sted så være? Hvad skulle det indeholde?*⁵⁹ Dette skulle de besvare enkeltvis med tre ord på et stykke papir. Herefter gennemgik vi i samlet forum de ord, de havde skrevet.

Senere i forløbet har specialets forfattere, ligeledes fundet ud af at der på ydre Nørrebro eksisterer Bolsjefabrikken, som potentielt kunne være relevant for de alternative unge om vinteren. *Bolsjefabrikken*,⁶⁰ er *[...]en non-profit, ikke-kommerciel kultur forening, som huser*

---

⁵⁷ Bilag 8

⁵⁸ Thybo 2012

⁵⁹ Bilag 10

⁶⁰ Bolsjefabrikken

sociale og kreative aktiviteter[...].⁶¹ Vi har talt med formand, Benny Henningsen for at undersøge, hvilke muligheder unge har på stedet. I gruppeinterviewet præsenterede vi derfor de alternative unge for stedet, ved at fremvise billeder og fortælle om stedet. Dette var for dels at høre om de overhovedet kendte til eksisterende projekter, heriblandt Bolsjefabrikken, Ungdomshuset på Dortheavej og Imagine Nørrebro, Projektakademiet. Og dels for at skabe et konkret udgangspunkt, hvor de bedre kunne uddybe, hvorfor stederne måske ikke havde deres interesse. Desuden fremviste vi også på væggen Thorning – Schmidts og Frederiksens udtalelser *Vi vil bygge en alliance med de unge[...]*. *Jeg vil sige til alle Danmarks unge: I er fremtiden. Det er nu, I skal tage ansvar for den*⁶², og *Unge skal tvinges i uddannelse*⁶³ overfor hinanden på plancher. Det gjorde vi for at visualisere det udtalte med henblik på at høre, hvordan de unge forstod det kommunikative budskab, samt for at vi kunne iagttage, hvilken reaktion de havde på udtalelserne.

Grunden til at vi kort nævner gruppeinterviewet her i metoden, er bl.a. for at tydeliggøre den foranderlige proces vi har gennemgået i mødet med de alternative unge, samt for at skabe et fundament for analysen, hvori vi vil inddrage al vores empiriske data. Dette leder os frem til vores databearbejdning og herefter vores teoretiske overvejelser, som vi vil inddrage i den kommende analyse.

3.13 Databearbejdning

I følgende vil vi kort beskrive hvorledes vi opbygger vores analyse ud fra tilbagevendende temaer, i relationen med de unge. Temaerne vil således også være elementer, vi fokuserer på i vores teoriramme, for videre at kunne sætte temaerne i spil med teorien i analysen.

Vi har i analysen valgt at strukturere afsnittene ud fra vores empiri, hvilket også betyder at de forskellige titler på afsnittene er defineret ud fra det empiriske felts udtalelser, og de oplevelser vi som specialeskrivere, har haft i relationen med de unge. Set i lyset af vores videnskabsteoretiske forståelsesramme, inkluderende fænomenologien og socialkonstruktivismen, så vil disse optikker være aktive i udvælgelsen, og ikke mindst i

---

⁶¹ Ibid

⁶² Thorning – Schmidt 2011

⁶³ Frederiksen 2011

analysen af vores empiri. Hermeneutikken vil ligeledes spille en rolle, da vi, som skrevet tidligere, ikke mener, at vores egen subjektivitet hverken kan fraskrives, eller kan undgå at påvirke den verden vi fortolker; de alternatives ungdomsfællesskab. Vi anser derfor vores forskningsmæssige rolle som systemiske mediatorer, dog under akademiske krav, der også kræver teoretisering og visse fortolkninger af fællesskabet. Vi ser os derfor nødsaget til at anvende hermeneutikken i vores forskerrolle, idet denne understreger at forskerrollen altid vil være fortolkende, og aldrig kan være neutral i et givent felt.⁶⁴ Det alternative ungdomsfællesskabs behov og ønsker vil dog blive fremhævet, uden fortolkende og kritiske analyser af det.

Vi forholder os til de alternative unges fortolkninger af (deres) verden og dem selv. Selvom vi rekonstruerer dette ved hjælp af vores teoretiske ramme, så vil vores egne fortolkninger af de alternative unges udtalelser, og relationen til fællesskabet, også fremtræde i analysen. I analysen vil en [...]dobbelt hermeneutik⁶⁵ altså blive understreget, idet analysen ikke kun vil være en slavisk beskrivelse af de unges selvopfattelser og fortolkninger af fællesskabet, men derimod også indeholde vores fortolkninger i relationen med deres fællesskab.⁶⁶ Derfor vil vi også i analyseafsnittene inddrage vores oplevelsesbeskrivelser, som gældende citater. Disse skal underbygge både teori og empiri i samspil med hinanden. Denne form for analysestrategi lægger sig op af vores metodiske tilgang til vores feltområde, hvor vi som forskere fungerer i en fortolkende dialogisk proces i relationen med de alternative unge med henblik på, at tydeliggøre disse unges stemme.

---

⁶⁴ Wikipedia 2

⁶⁵ Giddens forståelse af hermeneutikken, Kvale et. al. 2009:340

⁶⁶ Kvale et. al. 2009

Eksperimentet

**Kapitel 4.
Teoriramme**

4. Teoriramme

I dette afsnit vil vi kort beskrive, hvilke teoretiske aspekter vi finder væsentlige, og primært tager afsæt i, i analysen af vores feltområde. Vi vil ikke gå i dybden med teorierne her, men derimod anvende dem aktivt i analysen. Dette er for at skabe en diskuterende, dynamisk og analytisk indgangsvinkel, hvor de teoretiske refleksioner bliver en kontinuerlig overvejelse i forhold til at forstå de alternative unges relation i fællesskabet, også i relationen til vores forskerrolle. Desuden vil vi inddrage relevant sekundær litteratur og artikler, vi har stødt på i løbet af dataindsamlingen. Ved udvælgelsen af teoretikere er specialets fokus implicit på udviklingen fra moderniteten til postmodernismen, og udviklingen af individualismen til den relationelle virkelighed. Vores metodiske indgangsvinkel understreger dermed en relationel praksis, som udformer sig i dialogen med de alternatives ungdomsfællesskab, frem for en optik, hvor identitet opfattes som en fast størrelse i en individualistisk og problemfokuseret tankegang.

4.1 Michel Maffesoli

Vi har bl.a. udvalgt den franske postmoderne sociolog Michel Maffesoli, hvis hovedværk "The time of the tribes. The Decline of Individualism in mass Society", er oversat på engelsk i 1996. Maffesoli kritiserer den individualistiske tankegang, der kendetegner den moderne tid, hvor fokus var på oplysning og udvikling, der udspringer af tidligere filosoffer, heriblandt Jean-Jacques Rousseau og Immanuel Kant, i oplysningstiden. Maffesolis pointe er, at den nuværende postmoderne tid, er flydende, fragmenteret og kompleks. I sit kritiske syn på individualismen anlægger Maffesoli dermed et situations – og kontekstbestemt billede af bl.a. unges tilslutning til de fællesskaber, han betegner, som *neostammer*. I forlængelse heraf mener Maffesoli ikke, at identitet kan forstås på et individuelt plan, men derimod må perspektiveres i forhold til den relationelle kontekst,¹ hvorfor han er relevant i forhold til specialets videnskabssteoretiske og metodiske overvejelser. Maffesolis blik på *det sociale* og *socialiteten*, han mener, kendetegner henholdsvis det moderne og postmoderne samfund, vil endvidere inddrages i forhold til forståelsen af den dobbelte dynamik mellem disse unges fællesskab og de omgivelser, som er i berøring med de alternative unge. Dog er det værd at nævne, at Maffesoli med betegnelsen *neostammer*,

---

¹ Maffesoli 1996

mener at nutidens fællesskaber mere end tidligere, er baseret på flydende og spontane *stiltfællesskaber*, vi kan identificere os med, på tværs af tidligere segmenter, heriblandt sociale klasser og race. Derved tilføjer Maffesoli nuancer ved nutidens ungdomsfællesskaber, der ses som fordelagtige i forhold til emner, vi har erfaret i vores udvalgte case. Neostammer er en bred betegnelse for alle de fællesskaber, vi socialt indgår i, i vores daglige liv, dog vil Maffesolis tanker om dette begreb blive udfoldet specifikt i forhold til feltets fællesskab. Her bliver Maffesolis *æstetiske etik* også anvendt til at forklare, hvordan konkrete æstetiske symboler også er medvirkende til at danne det alternative ungdomsfællesskabs holdninger, værdier og moral.² De *æstetiske ritualer* og *identifikationsprocesser*, der tilhører neostammerne,³ vil i særdeleshed inddrages i forhold til disse unges sproglige symboler, fællesskabets spontant opståede følelsesbetonede stemninger, deres tøjstil og ikke mindst deres fællesskabs position overfor det omkringliggende samfund.

4.2 Maurice Merleau-Ponty

Den kropsfænomenologiske tilgang repræsenteres af Merleau-Ponty både videnskabsteoretisk og i vores metodiske indgangsvinkel til disse unges fællesskab. Vi mener kropslig erfaring, relationer og observationer i et feltområde og dets genstande fremkalder nuancerede forståelser af dynamikken i dette ungdomsfællesskab. Vi vil ligeledes inddrage den kropsfænomenologiske dimension, repræsenteret af samme filosof, i vores analyse. Her vil vi primært anvende bogen "Om sprogets fænomenologi",⁴ der er udvalgte tekster af fire af Merleau - Pontys værker. Desuden vil vi anvende sekundær litteratur, hvori Merleau – Pontys kropslige *væren-i-verden* fremtræder, da det efter vores mening, er en mangelfuld dimension i Maffesolis teori om neostammerne. Til forskel fra Maffesoli, mener vi, at Merleau-Ponty kan bidrage med en indsigt, der uddyber mere end blot ydre æstetiske, og følelsesmæssige bindinger, idet han også mener, at kroppens reaktioner, sanser og perception af den oplevede verden binder os sammen i en fælles kropslig væren. Gennem vores kropslige tilstedeværelse i det mellem menneskelige rum, fremkaldes en konstant spejlingsproces, hvor subjektet er bevidst om - og forholder sig til den anden. Dette er efter vores mening interessant i

---

² Maffesoli 1996

³ Ibid

⁴ Tygstrup et al. 1999

forhold til at forstå, hvordan diskurser både inde – og uden for disse unges fællesskab, medvirker til skabelsen af positionerede roller. Det er via vores kommunikation med verden, at der etableres en rationalitet, man også kunne kalde diskurser, som ifølge Merleau – Ponty er forbundet med kropsoplevelsens perception af en fælles oplevet verden. Her bliver rationaliteten henvist til meningsskabende betydninger, der også efter vores optik, umuligt kan være objektive. Vi er klar over, at Merleau – Ponty har et blik på kognitive og neuro – biologiske processer i henhold til den kropslige perception.⁵ Det ønsker vi dog ikke at anvende i analysen, idet vores interesse forholder sig til forklaringer om, hvordan fællesskab i en kropslig væren mellem de alternative unge, også skaber verbale og nonverbale betydninger, og mening for fællesskabet.⁶ Hermed anlægges også analytiske fortolkninger af vores egne kropslige erfaringer i fællesskabet, ligesom de alternative unges beskrivelser og udtalelser løbende inddrages som rationelle og meningsfulde ytringer i analysen.

4.3 Kenneth J. Gergen

Som det vil fremgå af analysen beskæftiger Maffesoli sig med de sociale samfundsstrukturer som dynamiske fænomener, der konstrueres i interaktion mellem deltageres handle- og væremåder alt afhængigt af fællesskab. Derved læner han sig op af socialkonstruktivismen. Maffesolis identitetsforståelse er *relationel*, idet han mener identitetsfølelsen er afhængig af relationen med andre og skabes derigennem. I forbindelse med det relationelle har vi valgt at inddrage førnævnte Gergens bog, "Det Mættede Selv", fra 2007. Gergen beskæftiger sig med *det relationelle selv*, der konstrueres i relationen med andre og derved kan tydeliggøre disse unges fællesskab som en foranderlig størrelse, hvori deltagerne i fællesskabet defineres ud fra allerede skabte relationelle sammenhænge og derved rekonstrueres i nye virkeligheder. Vi vil inddrage enkelte dele af Gergens perspektiver på den *sociale mætning*, der kan tilføre vores dekonstruktivistiske optik en dybde i mødet med de unges fællesskab. I forlængelse af den sociale mætning bevirker den teknologiske overstimulering, ifølge Gergen, et behov for nære fællesskaber, der netop er i fare for at gå i opløsning. Gergen mener ligeledes at den sociale mætning kan resultere i en opløsning af termen "dem" og "os", hvilket ligger sig i tråd med vores forskerrolle i feltområdet med de unge. Ligeledes kan vi bruge ham til at

---

⁵ Tygstrup et al. 1999

⁶ Ibid

tydeliggøre det alternative ungdomsfællesskabs måde at etablere sig på, der ifølge Gergen, er første proces i en relationsdannelse. Dette vil vi inddrage i forbindelse med eksempelvis de unges Facebook fællesskab, de unges sproglige symboler samt de forskellige ritualer, der hersker i dette fællesskab. Gergen beskæftiger sig ligeledes med relationer, der ikke kun afgrænses af tillid og tiltro. Han fremhæver væsentligheden i at inddrage fremmede og endog stemmer der normalt ligger os fjernt.⁷ Her er Gergen igen brugbar for os, i forbindelse med at åbne op for dialogiske processer i et uudforsket fænomen, idet han mener de dialogiske processer skaber en mere nuanceret forståelse af, hvordan relationer skabes. Gergen opfatter det individuelle selv som erstattet af en rekonstruktion af det relationelle selv, hvilket endnu engang understreger udviklingen fra moderniteten til postmodernismen i samfundets måde at opbygge fællesskaber på.

4.4 Henri Lefebvre

Gergen beskæftiger sig som sådan ikke med det fysiske rums potentiale, og relationen mellem mennesker og rum, hvorfor vi har valgt at inddrage Henri Lefebvres hovedværk, "The Production of Space", der første gang blev oversat til engelsk i 1991. Lefebvre beskæftiger sig overordnet med tre former for rum, *det mentale*, *det fysiske* og *det sociale*.⁸ Disse tre former for rum mener Lefebvre er essentielle at inddrage i samspil, i alle former for feltundersøgelser. Lefebvre mener, at viden udelukkende kan forstås og opleves i situationen, kropsligt og i nuet. Da viden ellers udelukkende ville være baseret på et deskriptivt niveau. Vi ser Lefebvre som relevant i forhold til vores analyse af disse unges fællesskabs brug af byrummet. Samtidig forener han dele af de ovenstående teorier, ved at understrege væsentligheden ved at være til stede i rummet, i tiden og den kropslige erfaring, for at opnå viden om et uudforsket fænomen. Ligeledes mener vi, at Lefebvre kan bibringe det fysiske rums dimension til både Gergens relationelle selv, Merleau-Pontys kropsfænomenologi samt Maffesolis neostammer i fællesskabet. Lefebvre udfordrer og lader grænserne mellem fiktion og virkelighed flyde. Han mener virkeligheden er individuelt skabt, modsat Gergen der ser virkeligheden som relationel. Lefebvre understreger, at virkeligheden kun kan opfattes, hvis den opleves kropsligt ved at være til stede i situationen, og herigennem kan rummets betydning fremhæves. Det fiktive er ifølge Lefebvre, således det beskrivende, det genfortalte, det genskabte, det iscenesatte og

---

⁷ Gergen 2007: 9

⁸ Lefebvre 1991:11

dermed ikke oplevede. Herved tillader vi os at forene de tre former for sociale rum, som ifølge Lefebvre, skal til for at kunne viderebringe en reel viden. Vi vil arbejde med Lefebvres triade koncept inden for det sociale rum, der er *Spatial Practice*, *Representations of space*⁹ og *Representationel space*.¹⁰ Vi vil i analysen primært fremhæve først nævnte opfattelse af det sociale rum, nemlig Spatial Practice, da denne først og fremmest læner sig op af vores feltområdes brug af det offentlige byrum, dog i gensidig samspil med de to andre opfattelser af det sociale rum.¹¹ For at anskueliggøre hvorledes vi har oplevet det alternative ungdomsfællesskab, som dynamisk og relationelt, fremhæves vores forskerrolle, der er medskabende i det sociale rum, for at reproducere ny viden på ungeområdet. Lefebvre omtaler det sociale rum, som et rum der produceres og reproduceres konstant, og derved er dynamisk. Det væsentlige er derfor at et fællesskab formår at skabe en relation mellem de sociale relationers produktion og reproduktionen, altså sagt med andre ord: At kunne forene og performe i de tre ovenstående former for sociale rum. Lefebvre er ligeledes fortaler for mediationsprocessen, som det bindende led i sammenhængen mellem de tre ovenstående opfattelser af det sociale rum. Lefebvre pointerer eksempelvis, at der i rummet eksisterer elementer af tid, energi og en substans vi ikke kan forklare med normative diskurser, sprog eller regler. Dette mener han, kan besværliggøre en forståelse og en brug af *det urbane*, hvilket vi vil uddybe senere i analysen.

---

⁹ Det mentale rum

¹⁰ Det deskriptive rum

¹¹ Lefebvre 1991:38-39

Anden oplevelsesbeskrivelse

Turen starter en sen og mørk eftermiddag, fredag i Kgs. Have. Vi finder hurtigt ud af, at de unge ikke længere er i Kgs. Have. Vi har fulgt med i deres Facebookgruppe, og vi konkluderer, at de må være taget videre til Shithole på Nørreport st. Stationen er tætpakket med mennesker, som vrimler rundt, i forsøget på, at nå deres tog. Vi formoder de fleste af dem er på vej hjem til deres familie, venner eller kæreste. Væggene på stationen er grå, og et "Nørreport st." skilt fortæller en slidt historie om, at det ønsker en tiltrængt fornyelse. Lydene trænger sig igennem vores blik på skiltet, og minder os om, hvorfor vi i et rask tempo prøver, at skære os igennem mylderet af mennesker. Vi er målrettet i vores mission; at nå de unge, for enden af stationen, inden de går videre til næste stop på deres rute. For enden af stemningen af stress og jag ser vi den gruppe af unge, vi leder efter. Roen sænker sig straks i vores indre, ind i verden, hvor vi bliver mødt med kram og hilsen. På to minutter er vi i gang at snakke på kryds og på tværs. Musikken spiller, røgen stiger til vejret, og alkoholens aromatiske, og stemningsfyldte dufte spreder sig langsomt. Nogle unge står op og snakker, andre sidder ned i grupper. Efter en halv time kommer en DSB kontrollør. Drengen, som i dagens anledning, er malet med et dæmonansigt snakker med kontrolløren. Kort tid efter råber en af de "ældre" unge, den selvudnævnte konge, at vi skal videre til Byretten "Vi skal gå. Vi er blevet smidt væk". Alle de unge rejser sig straks fra det beskidte gulv med cigaretskodder og spytklatter. Vi går i en samlet flok gennem byen, hen til Byretten på Gammeltorv. Da vi ankommer til Byretten er der allerede masser af unge, og flere kommer til. De sidder i mindre grupperinger, men går ofte rundt på trappen, og snakker med de andre¹².

---

¹² Bilag 6

Juggalos

Kapitel 5. Diskuterende Analyse

5. Diskuterende Analyse

I følgende analyseafsnit vil vi inddrage vores empiriske data fra vores feltundersøgelse i samspil med de ovennævnte teorier. Som nævnt har vi udvalgt teoretikere der hver især og i samspil med de udvalgte temaer, supplerer hinanden. Vi vil så vidt det er muligt forstå og begrebsliggøre fællesskabet ud fra de teoretiske begreber, vi efterfølgende har valgt at inddrage. Dog vil empirien være det styrende for analysen. Vi vil ligeledes ved hjælp af vores empiri, fremhæve hvorledes teoretikernes begreber kan være mangelfulde. I analysen vil vi undersøge de unges fællesskab, med fokus på flere elementer; fællesskabets fortællinger, heriblandt holdninger, morale og værdier. Fællesskabets æstetiske ritualer i forhold til stil og sprog. Fællesskabets position overfor omgivelsernes antagelser/fordomme samt fremhæve det offentlige rums betydning for fællesskabet. Vi vil løbende inddrage egne kropslige erfaringer og overvejelser i relationen med det alternative ungdomsfællesskab, samt sekundær teori vi finder relevant.

Vi har et ønske om at producere ny viden inden for dialogiske kommunikationsprocesser på ungeområdet, hvorfor vi inddrager relevant data fra gruppeinterviewet, hvori de alternative unges stemmer fremhæves, med fokus på deres behov og ønsker, samt deres refleksioner over mødet med politikernes udtalelser, eksisterende projekter og forskning. Dette for, at vi, i en efterfølgende konklusion, kan fremhæve et metodisk bud på en anderledes dialogisk kommunikationsproces på ungeområdet, gennem relationen med disse unge.

5.1 Den unikke historie

Historien om, hvordan det alternative ungdomsfællesskab i Kongens, Shithole og Byretten opstod, har været et gennemgående tema, i vores samtaler med disse unge. I den forbindelse har vi ligeledes erfaret, at flere af de unges forældre tidligere har været en del af 80'ernes punkmiljø. De unge understreger, at opholdet i Kongens er en reaktion på det gamle ungdomshus' nedlukning i marts 2007,¹ da det alternative ungdomsfællesskab derefter blev spredt rundt i det offentlige byrum. Altså vender de tilbage til nedlukningen af

---

¹ Ungeren 2012.

det gamle Ungdomshus, i den unikke historie om deres fællesskab. Vi oplever at den historiske kontekstbeskrivelse af fællesskabet er essentiel for de unges relation i fællesskabet. Ligeledes er den enkelte unges anciennitet og dermed længerevarende erfaringer i fællesskabet også betydningsfuldt i forhold til værdierne i fællesskabet.

Ungdomshuset på Jagtvej var kendt for at være et samlingssted, der kunne rumme en del unge autonome og aktivister, hvis frivillige kræfter eksempelvis også arrangerede kulturelle aktiviteter, heriblandt koncerter, folkekøkken, teater og værksteder.² Der er i samarbejde med Københavns Kommune nu åbnet et nyt Ungdomshus på Dortheavej 61. Det nye tilbyder, i tråd med det gamle, samme frivillighed og kulturelle aktiviteter.³ Dog har flere af de alternative unge fortalt, at de ikke anvender det nye Ungdomshus, til andet end særlige koncerter, begrundet med at det *[...]ligger for langt væk [...]*,⁴ og ikke er det samme, som tidligere.⁵ Benny, en af de ældre drenge, som bl.a. har været til koncerter på stedet, har ligeledes problematiseret selve tilgængeligheden i det nye Ungdomshus, både geografisk og i forhold til deres åbningstider, som han mener, er for snævre.⁶ Vi har efterfølgende ønsket at få egne oplevelser med det nye ungdomshus, men har ligeledes haft vanskeligheder ved at gennemskue deres åbnings – og lukketider på hjemmesiden, hvilket resulterede i, at vi fravalgte at besøge det. Vi ønsker, som nævnt, ikke at komme ind på den længere politiske konflikthistorie, der er forbundet med det gamle Ungdomshus. Alligevel er det værd at nævne, at det nye Ungdomshus' rammer, heriblandt driftsaftalen med kommunen er et nyt tiltag,⁷ der for de unge, kan symbolisere mere institutionaliserede, kontrollerede og traditionelle rammer end i det gamle. Ifølge Maffesoli kan driftsaftalen henvises til den moderne tids fokus på udvikling og fremtid,⁸ frem for den postmoderne tid, der orienterer *[...]sig omkring nuet og nutiden*,⁹ hvilket vi også vil vende tilbage til i afsnittet om "det uforpligtende, stabile fællesskab".

---

² Ibid

³ Ibid

⁴ Bilag 2

⁵ Ibid

⁶ Bilag 7

⁷ Ungerer 2012

⁸ Knudsen-Trier 2009

⁹ Ibid

Det er langt fra alle de unge, der har haft tilhørsforhold til det gamle Ungdomshus, hvorfor deres værdier også synes at tage en anden form, end det politiske oprør og modstand, som ellers kendetegnede aktivisterne og de autonome dengang. I den forbindelse fremhæver Maffesoli, at neostammerne¹⁰ i dag ikke konstrueres, ud fra fælles kulturelle og politiske rødder,¹¹ som de gjorde tidligere, hvilket er et resultat af postmodernitetens organiske og komplekse natur. Derimod finder medlemmerne sammen i æstetiske stilfællesskaber ud fra andre værdier, såsom tøj, indforståede æstetiske ritualer og spontant opståede interesser på tværs af sociale klasser.¹² Det oplever vi ligeledes er tilfældet for det alternative ungdomsfællesskab, der er fælles om andet og mere end blot de socio – økonomiske baggrunde. Dette indikerer efter vores mening en vis fleksibilitet i de unges fællesskab, da de skaber relationer på tværs af grupperingerne i fællesskabet. I de unges indbyrdes relationer i fællesskabet, rummes forskelligheder, og modsætningerne spejles i hinanden, som et potentiale, frem for et problem.

Betegnelsen "Det alternative fællesskab" henvises primært af disse unge, til et fællesskab, som rummer alle, og særligt dem, der er anderledes, i forhold til samfundets diskursive definitioner. Af de alternative unge, henvises andetheden, eller det alternative, primært til deres tøjstil, accessories, hår m.m. På trods af at rummeligheden er forbundet med en vis frustration over at føle sig misforstået eller fordømt af andre mennesker, fastholder de unge alligevel forskellighederne, som en unik del af deres fællesskab. I tråd med socialkonstruktivismen indlejres det alternative ungdomsfællesskab, også i de indre og ydre samfunds diskurser, via sprogets rekonstruktion af fællesskabets fortællinger. Gennem historiernes genkendelighed kan de alternative unge skabe fælles fortællinger, hvorved vi, ifølge Merleau-Ponty, kan:

[...] antage, at det netop er denne faktiske sammenføring af individuelle og derefter trans -individuelle opmærksomheder – langt snarere end en sammenstilling af analoge begreber og emotionelle værdier – der danner fællesskaber og kulturer i menneskeheden.¹³

---

¹⁰ Vi bruger termen "stamme", når det omhandler grupperingerne inden for det alternative fællesskab.

¹¹ Maffesoli 1996

¹² Ibid

¹³ Tygstrup et al. 1999:10

Med citatet understreger Merleau – Ponty, at opmærksomheden, der kendetegnes ved en målrettet bevidsthed, skaber fælles værdiladede, sproglige og emotionelle betydninger, der bliver repræsentative for fælles meninger og indhold i fællesskabet¹⁴. Forskellen på de individuelle og trans - individuelle opmærksomheder er, ifølge Merleau-Ponty, at sidstnævnte handler mere i overensstemmelse med fællesskabets ønsker end udelukkende egne individuelle behov. Hvilket læner sig op af Gergens relationelle selv.

Følelsen af at høre til noget historisk større, som endda kan føres tilbage til nogle af de unges forældre, giver derved de unge en følelse af at være unikke, samtidig med at deres fællesskab legitimeres overfor andre, såvel som overfor dem selv. Legitimeringen og det unikke kan dog blive kontrastfyldt i sammenligning med bl.a. politiske diskurser, som ønsker at skabe "ordnede" forhold ud fra kontrollerede, institutionaliserede og lovgivningsmæssige rammer. De alternative unges færden i byrummet, uden anden dagsorden end samværet med hinanden, kan derved synes kaotisk og problematisk ud fra en politisk optik, hvor de "ordnede" forhold er mere ønskværdige. Som tidligere skrevet, indskriver vi os selv i en del af de diskurser, som eksisterer i samfundet. Af samme grund er det måske heller ikke så besynderligt, at vores egne antagelser før relationen med de unge, repræsenterede en del af de samme politiske forestillinger. Disse unges imødekommende modtagelse af os bevirkede, en påvirkning fra deres værdiladede sproglige ytringer om det unikke ved dette fællesskab. Dermed blev vi opslugt af deres fortællinger om fællesskabets konstellation, og vi kom ligeledes til at føle os særlige og unikke i relationen.

De alternative unge har flere gange fortalt historier om, hvordan en person fra deres fællesskab har taget vare på en yngre Kiddie, som har drukket for meget alkohol. Som eksempel på fællesskabets rummelighed og omsorg har en af pigerne fortalt således:

En af de unge punkere kiddies havde tidligt på dagen drukket sig helt i hegnet, og lå og kastede op. Alle hendes veninder var der, men de vidste ikke helt, hvad de skulle stille op. Pludselig rejser en af de ældre punkere sig op, en af dem, som alle synes ser lidt farlig ud, grundet hans meget demonstrative påklædning. Han går over mod den unge pige, sætter sig på

---

¹⁴ Ibid

hug og siger "Du har vist drukket alt for meget, skal jeg ikke følge dig ned til Nørreport station og sætte dig på et tog hjem?". Efterfølgende tager den store punker den lille pige på ryggen og vandrer med alle hendes veninder i hælene ned på Nørreport station. Her køber han en billet og får sat hende på toget hjem.¹⁵

I forlængelse af ovenstående citat har vi ligeledes en aften oplevet, at en af pigerne pludselig besvimed i Kongens, hvorefter de unge straks løb efter hjælp hos os. Da vi kom hen til pigen kunne vi se, at de unge var trådt til, og stod om pigen, som allerede var vågnet. De andre unge var omsorgsfulde og opmærksomme på, at pigen fik vand og mad. Set i lyset af de to foregående eksempler, så spiller det omsorgsfulde og rummelige element en værdiladet rolle mellem disse unge, da elementerne ofte er tilbagevendende emner, der ytres som værende særlige unikke i fællesskabet. Rummelighed og omsorg, kan siges at være to elementer, der skabes ud fra det faktum, at mange af de unge har følt sig fordømt bl.a. i skole – og i institutionsmæssige sammenhænge. Denne fordømmelse er flere af de alternative unge kommet tilbage til, idet de ofte har oplevet at andre unge og voksne har kigget skævt og råbt efter dem.¹⁶ Det kan derfor understrege et behov for i fællesskab, at skabe et modstykke til en verden, hvori de ellers har følt misforstået, stigmatiseret og ekskluderet. I deres fortællinger ytrer de unge det som et ambivalent forhold, hvor det både er frustrerende ikke at blive accepteret i de normative rammer, og samtidig er forbundet med en stolthed over at være unikke. I forlængelse heraf har Maja fortalt;

[...] følelsen af at høre til derinde i kongens have, et pusterum fra Holte, familien og gymnasiet. Herinde kan jeg [red. Maja] være mig selv, ingen råber efter mig eller kigger skævt, det har hun [red. Maja] oplevet en del, når hun går alene på gaden, fordi hun godt kan lide at gå med mørk makeup, lidt anderledes tøj. I butikker oplever hun ofte at blive bedt om at gå ud af butikken fordi hun ikke har passende tøj på[...]. Når hun er i kongens have bliver hun accepteret som hun er og de accepterer alle andre som de er[...].¹⁷

---

¹⁵ Bilag 2

¹⁶ Ibid

¹⁷ Ibid

I tilknytning til ovenstående citat, har vi alligevel observeret debatter på de unges Facebook, hvor enkelte af de unges adfærd er blevet diskuteret i et samlet forum på gruppens væg.¹⁸ De medlemmer, der gennem længere tid, har været i det alternative fællesskab, har ofte påvirket debatten i en positiv retning, frem for en negativ, da de har forholdt sig kritiske til debattens indhold. Måden hvorpå de har påvirket den videre debat i en positiv retning kunne være kommentaren [...] *OKAY FRED KÆRLIGHED OG IMAGINÆRE HUNDEHVALPE TIL ALLE! så tror jeg folk er blevet spammet nok:0*).¹⁹ Udover at denne kommentar forsøger at fjerne fokus fra det negative, så betones der også en vis form for anerkendelse overfor en indbyrdes uenighed i fællesskabet.

Det alternative ungdomsfællesskab fastholdes og rekonstrueres gennem den unikke historie i en rummelig omfavelse af forskelligheder, hvis udtalte værdier indbefatter omsorg og imødekommenhed overfor fremmede, såvel som overfor medlemmerne i stammen. Dette bliver dels opretholdt gennem deres ekspressive fortællinger, og dels via de medlemmer, som respekteres bl.a. på grund af deres længerevarende erfaringer og engagement i det alternative fællesskab. Medlemmerne med anciennitet, medvirker dermed til at sætte dagsorden for fællesskabets værdier. Denne form for udtalt magtforhold i et fællesskab glimrer i sit fravær hos Maffesoli, hvorfor vi også inddrager Gergen, da han udtaler at [...] *Når et stigende antal mennesker får stemme og mæle, bliver påstande om viden og retten til magt til stridspunkter*.²⁰ Hvilket her understreger at det ikke kan undgås i samtlige former for fællesskaber, at medlemmer indtager magtpositioner i relationen med hinanden. Gergen fremhæver dog, at disse magtforhold er udpræget i individualismen, hvor fokus er på selvbestemmelse, egne beslutninger samt afvigelsen fra et potentielt gruppepres. Gergen understreger ligeledes at individualismen [...] *modvirker [...] samarbejdet og udviklingen af fællesskab*,²¹ hvorledes det udtalte magtforhold i disse unges fællesskab, kan komme til udtryk sprogligt, vil vi komme nærmere ind på i afsnittet om "Sproglige symboler".²²

---

¹⁸ Facebookgruppen 16.11.2011

¹⁹ Ibid

²⁰ Gergen, 2006:119

²¹ Ibid: 121

²² Ibid

Selvom vi har fraskrevet os at undersøge det enkelte individs livsverden, så er det dog alligevel nødvendigt at understrege, at subjektets erfaringer, stil og værdier, også bidrager til en betydningsfuld og relationel identifikation i disse unges fællesskab. Derigennem rekonstrueres det alternative ungdomsfællesskab via gentagne fortællinger fra enkelte gruppe-medlemmers relation til værdier, der er karakteristiske for fællesskabet.

5.2 Det uforpligtende, stabile fællesskab

Vi har erfaret, at de unges aftaler med hinanden om mødested, ofte er spontane eller uforpligtende. Af samme grund er det også umuligt at vide, hvor mange eller hvilke unge, der præcis mødes, den specifikke dag. Ligesom de unge kan starte med at sige de kommer i Kongens en bestemt dag, og derefter pludselig ændrer mening, selvsamme dag. I deres fællesskab er det derfor også en betingelse, at samværet mellem de unge forandres fra møde til møde, fordi stemningerne i de mellem menneskelige rum naturligvis konstrueres i relationerne mellem de mennesker, der er mødt op, hvilket Gergen også påpeger. Dermed påvirker de unge stemningerne i samværet, ligesom stemningerne i samværet, påvirker de unge. Desuden betyder vejrforholdenes fysiske påvirkning af de unge, at fællesskabets præmisser for samvær, er foranderlige. Nogle af de unge falder fra i fællesskabets samvær, hvis det er for koldt, imens andre trodser kulden, og enten bliver eller kommer senere. Det foranderlige former sig altså ud fra relationelle betingelser, de unge anser som helt naturlige præmisser i fællesskabet. Denne uforpligtende præmis angiver ligeledes en form for diskurs, i fællesskabet. Vi har i forlængelse af den præmis hverken erfaret eller observeret, at de unge forholder sig kritiske til, hvis én i fællesskabet ikke overholder en aftale, eller ikke har deltaget i samværet over en længere periode.

Ifølge Maffesoli har den økonomiske velstand, samt teknologiens, heriblandt diverse massemediernes magt, og videnskabens fremkomst, medført andre livsstilsformer, end tidligere. Det er i den forbindelse Maffesoli påpeger, at ungdomsfællesskaber også er blevet langt mere spontane, uforpligtende, foranderlige og flygtige.²³ De unge har flere gange udtrykt overfor os, at de især er glade for den *afslappede*²⁴ og *trygge*²⁵ følelse i deres fællesskab.

---

²³ Maffesoli 1996

²⁴ Bilag 6

²⁵ Bilag 2

I vores tid, som Maffesoli kalder postmoderniteten, hvor al sandhed er relativ, er det måske heller ikke så mærkværdigt endda, at de unge har brug for at finde sammen i disse små neostammer. Neostammer som føles trygge og afslappende i en verden, der ellers kan opleves som kaotisk,²⁶ usikker og fyldt med forventninger fra omgivelserne om uddannelse, høje karakterer, arbejde og udvikling. Tryghed og sikkerhed er ligeledes en pointe Zygmunt Bauman, om end i en mere kritisk og pessimistisk tone, ville understrege som en betingelse for nutidens fællesskaber.²⁷ Af samme grund anses det, ifølge Maffesoli, som en naturlig del af ungdomslivet at søge sammen i lystbetonede og identificerbare fællesskaber, uden for de institutionaliserede og kontrollerede rammer. I forlængelse heraf udtaler Illeris et al. at;

Den norm om individualitet, som unge formulerer[...] kan dog ikke udelukkende forstås som en afstandstagen fra de stiltbud, som modeindustrien, reklamebranchen, massemediernes og forbrugermarkedet pådutter de unge.²⁸

Hvilket understreger at de unges søgen efter lystbetonede og identificerbare stilfællesskaber, dermed resulterer i tiltagende kreative og innovative stiludtryk, der kun for en periode, kan undgå massemediernes søgelys. Det vil altså sige at de unges fællesskab, ikke på længere sigt, kan undgå at indgå i det omkringliggende samfunds diskurser. Præmisserne i det alternative ungdomsfællesskab må derfor forholde sig til omgivelserne, der dog ikke må styre rammerne, men derimod kan fungere som en usynlig og udelukkende overordnet rettesnor.

En pointe, som bl.a. rådgiver og byudvikler Mads Byder også understreger i Urbans artikel fra den 16. december 2011. Han anbefaler, at samfundet burde skabe steder for unge hvor *Kommunen bør definere rammerne ved f.eks. at sætte lokaler til rådighed og lade de unge være der gratis de første tre måneder og efterfølgende billigt. Men kommunen må endelig ikke styre det.*²⁹ I forbindelse med vores gruppeinterview med de alternative unge påpegede de netop problematikken i, at de voksne i det nye Ungdomshus var for synlige,

---

²⁶ Madsen 2011

²⁷ Bauman 2002

²⁸ Illeris et. al, 2009:187

²⁹ Schwarz 2011

kombineret med at stedet ikke var tilgængeligt nok i forhold til beliggenhed og åbningstider.³⁰ Disse aspekter opsummerer et spændingsforhold mellem det som Maffesoli betegner som henholdsvis *det sociale* og *socialiteten*,³¹ indeholdende det forpligtende overfor det uforpligtende.

Det *sociale* fællesskab er i tråd med modernitetens tidsånd, hvor målet er mere end bare at være sammen med hinanden. Det er en form for interesse – og nyttefællesskab, der er konstitueret ud fra et rationelt og objektivi formål, som beror på dybere værdier, hvor hver person har sin position og funktion. Denne forståelse kunne man hævde ofte bliver en diskurs i argumentationen for projektiltagenes berettigelse og legitimeringen overfor politiske instanser og de lovgivningsmæssige forhold, idet projekternes formålsbeskrivelse vægtes højt, når der eksempelvis skal søges økonomisk støtte til projektet. Ligeledes kan Thorning – Schmidts udtalelser om, at de unge skal tage ansvar for fremtiden, symbolisere et rationelt og objektivi formål, der omhandler samfundets bæredygtighed. Det pudsige i denne forbindelse er dog, at de alternative unge på mange måder har hver deres roller og funktioner, hvori de indtager forskellige positioner og ansvarsområder, både, indeni og udenfor deres fællesskab. Som eksempel kan det nævnes, at de har haft tilbagevendende debatter om oprydning i de anvendte offentlige rum, fordi de ældre i fællesskabet er bevidste om, at de risikerer at gøre sig upopulære hos bl.a. vagterne i Kongens, hvis ikke de sørger for der er ryddet op efter deres ophold. De unge havde ligeledes en dispu på deres Facebookgruppe i forbindelse med, at én fra fællesskabet, med sprittusch havde skrevet *Shithole*, på væggen, lige dér hvor de opholder sig på stationen.³² Denne handling var bestemt ikke velset i debatten på Facebook, og resulterede i at en af de unge, som efter sigende ikke var den skyldige, på eget initiativ tog ned og vaskede det væk. De unge tager dermed både medansvar for, og forholder sig til de ydre omgivers accept af deres fællesskab i byrummet. Desuden bevirker deres roller inden for fællesskabet, at de indtager en funktion, og påvirker deres fællesskabs indre struktur i en form for opdragelse af hinanden.

I modsætning hertil står *socialiteten*, som stadig er under udvikling, for en mere flygtig og overfladisk konstruktion af fællesskaber. Disse fællesskaber tager ikke udgangspunkt i

---

³⁰ Bilag 10

³¹ Maffesoli 1996:6

³² Facebookgruppen 2.12. 2011

dybere kollektive værdier, og angiver dermed en anden samfundsform, der er flydende, fragmenteret og æstetisk.³³ Disse unges behov for at være et sted, hvor de "bare" kan hænge ud, være sammen, drikke alkohol og ryge cigaretter bliver dermed modstridende sammenlignet med et mere kontraktbaseret og formålsbestemt fællesskab med nøjagtige åbningstidspunkter, regler og normer. De alternative unge kan i sagens natur, ikke identificere sig med disse regler. Når samfundet fastholder den moderne tids projekt om det forpligtende, i form af kontrollerende og institutionaliserende instanser, opstår der en paradoksalt konflikt, som ifølge Maffesoli handler om, at vi endnu ikke begriber det *[...]æstetisk episteme[...]* *I denne nye kultur er arbejdet som værdi erstattet af den kreative skabelse, og det rationelle vil forsvinde til fordel for en æstetisk og sanselig tilgang til tilværelsen.*³⁴

I forlængelse af rationaliteten er Gergens syn på det relationelle selv ligeledes funderet i en modstand overfor det rationelle, da han mener, at rationaliteten er på tilbagetog, og dertil siger at *[...]efterhånden som omfanget af vores relationer ekspanderer, indebærer det en trussel mod gyldigheden af hver enkelt relationstilknyttede rationalitet.*³⁵ Vi oplever, modsat Gergen, ikke at den fælles rationalitet i det alternative ungdomsfællesskab, er truet af forskelligartede relationer, tværtimod styrkes tilhørsforholdet gennem forskellighederne.

I forbindelse med gruppeinterviewet udtalte Yrsa således, at et potentielt *mirakelsted* skulle tilbyde *[...]oplevelser.*³⁶ Hvilket er i tråd med Maffesolis pointe om, at individer i dag hengiver sig til æstetiske og stemningsfyldte fællesskaber. Hertil tilføjer Merleau – Ponty desuden, *[...] at jeg[red. han] i oplevelsen af det skønne erfarer en overensstemmelse mellem det sansede og begrebet, mellem mig og medmennesket, en overensstemmelse, som selv er uden begreb.*³⁷ Det er altså i selve oplevelsen, mellem selvet og den anden, at vi får en følelse af en overensstemmelse, som handler om mere end det talte ord.

Det æstetiske og sanselige er dermed også betydningsfulde aspekter for disse unge, da det netop er igennem deres *afslappede* væren med hinanden, at de erfarer fælles,

---

³³ Maffesoli 1996

³⁴ Knudsen-Trier 2009

³⁵ Illeris et al. 2009:101

³⁶ Bilag 10

³⁷ Tygstrup et al. 1999:29.

kropslige oplevelser i et rum, hvor der er [...]plads, plads, plads.³⁸ I forlængelse heraf er det vigtigt for de unge, at et mirakelsted ikke indeholder nye møbler, fordi de ikke giver indtryk af [...]lov til at brug.³⁹ Dermed kan ordet plads også betragtes i symbolsk forstand, da det er herigennem rummeligheden og genstandene i rummet, af disse unge tillægges en relationel og uforpligtende betydning. Altså plads i sin fysiske udformning af rummet, og plads til en *væren*, samt plads til forskellighederne i fællesskabet. Vi vil derfor påstå, at det for de unge handler om, mere end de ydre stiludtryk, som Maffesoli pointerer, idet de unges uforpligtende og afslappende væren med hinanden, også bibringer indhold og mening i fællesskabet.

Vi har, i de unges brug af Facebookgruppen, samt i vores uformelle interview med dem, observeret at der er en uskreven forpligtelse i at videreføre det alternative fællesskabs værdier bl.a. i omsorgen og rummeligheden overfor hinanden og andre. Den uskrevede forpligtelse skaber ligeledes en skjult sammenhørighed i dette ungdomsfællesskab, idet gamle såvel som nye medlemmer indordner sig inden for fællesskabets diskurser og indforståede værdier.⁴⁰ På trods af at disse unges fællesskab kan betegnes, som uforpligtende og foranderligt, så er det alligevel relevant at påpege, at der er en vis stabilitet og etablering, som Maffesoli ellers ville henvise til modernitetens fællesskaber. Stabiliteten i det alternative fællesskab fremtræder, idet de alternative unge trods alt mødes hver fredag og lørdag. Stabiliteten i fællesskabet understreges både i den unikke histories mangeårige eksistens og i de unges kontinuerlige brug af de samme offentlige rum. Desuden fungerer deres Facebookgruppe, som et redskab, til at bevare fællesskabets indbyrdes relation til hinanden, om end det også foregår på afstand. Vi er altså ikke enige med Maffesolis definition om at postmodernitetens stilfællesskaber udelukkende er flygtige og uforpligtende, da vi oplever flere nuancer og tråde tilbage til moderniteten i det alternative ungdomsfællesskab.

De unge med stor anciennitet bliver i konkret forstand de stabile historiefortællere, som er bindingsleddet mellem fællesskabets værdier og samvær. Dette foregår på et udtalt niveau, men det er vores oplevelse at denne stabilitet vægtes højt, hvorfor de unge med

---

³⁸ Bilag 10

³⁹ Ibid

⁴⁰ Maffesoli 1996

flest erfaringer i det alternative fællesskab, også opnår en anerkendelse via dette. Når de alternative unge udtrykker, at det nye Ungdomshus er for ældre, eller for *voksen-agtigt*,⁴¹ så kunne det henvises til Maffesolis pointe med at den affektive identifikation bliver en afgørende faktor for unges interesse.⁴² Ved affektiv menes en følelsesmæssig tilstand opstået af ydre påvirkning af sindet. Denne identifikation bliver for disse unge både sat i relation til alder, rummets stabile rammer og stedets aktiviteter. Forståelsen for ungdomsliv handler om at begribe det, som Maffesoli ville betragte som uregelmæssighederne i unges fælles hverdagsliv. Det alternative ungdomsfællesskab er både selvorganiserende og stabilt, samtidig med at det også har en uforpligtende og underforstået forpligtende indgangsvinkel. Disse unges behov må derfor også begribes ud fra en relationel dynamik, der opstår både indeni, og udenfor deres fællesskab, hvor både det sociale og socialiteten spiller en værdiladet rolle.

I forlængelse heraf har flere af de unge, både i de uformelle samtaler, og i gruppeinterviewet, udtrykt at identifikationen med tilbuddene inden for uddannelse, også er en udfordring for dem. De alternative unge oplever ikke, at deres interesser bliver repræsenteret, hverken i skolerne eller i projekterne. Da vi i gruppeinterviewet præsenterede de unge for Bolsjefabrikken var deres reaktion bl.a. at aktiviteterne, heriblandt træ -, serigrafi-, metal – og syværksted,⁴³ dels ikke var interessante for dem, og dels ikke opfyldte deres ønsker om *Bare at man kan være der...*⁴⁴ Eksempelvis udtaler Benny at *Værkstederne tiltaler ikke mine interesser. Men et sted skal kunne bruges til at forberede de unge på uddannelse.*⁴⁵

Der eksisterer altså en konflikt mellem det danske samfunds tilbud af uddannelser og projekter, kontra hvad de alternative unge kan identificere sig med, samt disse unges behov og interesser. Derved bliver identifikation, indhold og form, altså de strukturelle rammer, en udfordring for både de unge, uddannelsessystemerne, projekttiltagene og politikerne. De tankegange politikerne repræsenterer, bliver et *pres*⁴⁶ for de alternative

---

⁴¹ Bilag 10

⁴² Maffesoli 1996

⁴³ Bolsjefabrikken 2012

⁴⁴ Bilag 10

⁴⁵ Ibid

⁴⁶ Ibid

unge, hvor de føler, at de skal passe ind i et system,⁴⁷ som ikke appellerer til dem. Dette kan endvidere skabe en manglende motivation, ejerskab og samarbejdsvilje, hvorfor disse unge, nemt kommer til at repræsentere en uengageret gruppe. De sproglige ytringer fra politikernes side, og de unges modvilje overfor systemet, bliver derved en kontinuerlig (re)konstruktion, der medfører en selvopfyldende profeti, omkranset af dualistiske forståelser. Konflikten mellem politikerne og de unge, mener vi, tydeliggøres i politikernes fastholdelse af et moderne verdenssyn, overfor en målgruppe af unge, der allerede i en postmodernistisk optik, er reflekterende, dynamiske og foranderlige i deres syn på verden. Det er herigennem, at vi mener, at en konsensus mellem disse unges behov og politikernes udtalelser udfordres, da de alternative unge også "bare" vil kunne være, uden at et rationalt nytteformål nødvendigvis er formuleret. De unges potentielle fravælgelse af uddannelse berører dog mere end blot mangel på engagement, og må derfor også ses i lyset af faktorer som æstetisk identifikation og indhold.

De alternative unge har en oplevelse af, at *De bliver behandlet som om, de intet ved*,⁴⁸ hvorfor de også ønsker, at politikerne spørger de unge selv.⁴⁹ Dermed udtrykker disse unge en lyst til at blive inddraget og engageret i debatten om uddannelser og projekter. I gruppeinterviewet oplevede vi ligeledes, at disse unge var særdeles aktive i dialogen om, og løsninger til, hvad alternative unge kunne tilbydes, samt hvilket medansvar de skulle tillægges. Da vi spurgte dem, om de ville engagere sig i et potentielt mirakelsted, som de selv definerede, var der ingen tvivl, idet de alle i kor, sagde *Ja*.⁵⁰ Dette engagement taler i virkeligheden til den politiske bekymringstankegang, hvori unge bliver oplevet, som uengageret og ansvarsløse. Det er vores oplevelse, at det netop er gennem den dialogiske, kommunikative og tillidsfulde relation, at de unge bliver motiveret og vil tage ansvar. I tilknytning hertil kunne man derfor postulere, at så længe de politiske, uddannelses – og forskningsmæssige diskurser fastholdes i den moderne tids oplysningsprojekt, og ikke tager f.eks. de alternative unge med på råd, så vil det fortsat, og måske endda i stigende grad, blive en udfordring at få de unge engageret i uddannelserne, projekter og dermed samfundets sammenhængskraft.

---

⁴⁷ Ibid

⁴⁸ Ibid

⁴⁹ Ibid

⁵⁰ Ibid

I forbindelse med gruppeinterviewet var vi også nysgerrige på, om de udvalgte unge ville dukke op til den aftalte dag. Fem ud af de seks unge holdte deres aftale med os, hvorimod en af de unge, som ellers har haft en vis organiserende rolle inden for fællesskabet, ikke dukkede op. Dette syntes vi var interessant, da han ellers før havde været initiativtager i relationen med os, hvor han bl.a. organiserede, at vi mødtes med ham og en anden uden for de vante ugedage. Der kan naturligvis være mange grunde til, at han ikke dukkede op. Det bemærkelsesværdige er, i det øjeblik gruppeinterviewet blev en forpligtende aftale, hørte vi pludselig ikke mere fra ham. Alligevel finder vi det også interessant, at fem ud af de seks unge valgte at deltage i vores gruppeinterview, som for det første foregik udenfor deres normale komfortzone, og for det andet forpligtede de unge både med tidspunkt og sted. Her er det i vores øjne nærliggende at fremhæve tillid, som hovedingrediensen i relationen med disse unge og os. Set i lyset af deres udtalelser, om manglen på omverdenens indsigt og forståelse, så har vores metodiske tilgang til dem, hvor de alternative unge er videns eksperter, måske medført at de kunne, eller rettere gerne ville forpligtige sig yderligere overfor os i gruppeinterviewet. Da disse unge befinder sig i foranderlige og dynamiske kontekster, både i forpligtende og uforpligtende relationer, mener vi, det fordrer fleksible, omstillingsparate og medansvarlige unge.

I forbindelse med postmodernismens udvikling, understreger Gergen ligeledes, at fællesskabernes traditioner og relationer både forældes og opretholdes i en dynamisk vekselvirkning da [...] *de dagligdags relationer i den postmoderne verden [red. er]ret problematiske.*⁵¹ I Gergens mere pessimistiske og problematiserende optik er de inderlige relationer truet, hvorfor individet reduceres til fragmenterede stilfællesskaber, og usammenhængende fremtrædelsesformer, dog mener vi ikke at dette er tilfældet med disse unges fællesskab. Men den teknologiske udvikling kan måske understrege de unges behov for et uforpligtende fællesskab med spontan adfærd, dog i trygge rammer.

5.3 De sorte

---

⁵¹ Gergen 2007:207

Vi, som udefrakommende, oplevede i starten det alternative ungdomsfællesskab som én homogen gruppe. Vi fandt dog hurtigt ud af, at der eksisterer mange grupperinger i det store fællesskab. I den forbindelse må man ligeledes formode at Maffesoli ville påpege, at selvom der eksisterer en stor *alternativ* neostamme, findes der også mindre stammer, som stadig er følelses – og lystbetonede stammer, i den store neostamme. Dette kan understrege væsentligheden i at bevæge sig fysisk ind i et feltområde for, på egen krop, at opleve de nuancer, der er med til at skabe det store fællesskab.

Vi har eksempelvis fået nærmere kendskab til en af de små stammer Juggalos, (omtales for piger som Jugalettes).⁵² Maja, fortæller at man helst ikke skal blive uvenner med en Juggalo, *[...]for så får man dem alle sammen på nakken.*⁵³ En af Juggalo drengene har dog siden fortalt, at det er en misforståelse at tro, at Juggalos er en slags bande, hvorfor han også understregede kraftigt, at deres broderskab i Danmark ikke er banderelateret. Ifølge Valdemar og Simon, så er ingen af dem fuldbyrdede Juggalos bl.a. fordi de har været Juggalo i kortere tid. Om Juggalo nævner Valdemar desuden *[...]det er bestemt ikke noget man bliver det er noget man er.*⁵⁴ I forlængelse heraf fortæller Simon, at *Der er 6 forskellige [red. Juggalo] typer[...] og de symboliserer hver især en måde at se verden på[...].*⁵⁵ Simon påpegede at en fuldbyrdet Juggalo, skal have evnen til at finde en balance imellem det gode og det onde. Desuden har en fuldbyrdet Juggalo et navn der relateres til det maledede klovneansigt. Eksempelvis har Smiley fået sit tilnavn, fordi han ifølge sig selv altid smiler, derfor er hans klovne mund også malet i et stort smil. Ifølge Smiley, hvilket han nu også bliver kaldt uafhængigt af sminken i ansigtet, så sminker han sig som Juggalo Smiley, når han *[...]vil repræsentere noget.*⁵⁶ Altså kunne man forestille sig, henført til Simons udtalelse, at Smiley repræsenterer en balance mellem det gode og det onde.

De danske Juggalos konstruerer dermed en unik æstetisk kommunikation, som Maffesoli ville henføre til den æstetiske etik, gennem deres tydelige æstetiske ritualer og symboler, der også indbefatter holdninger, værdier og morale.⁵⁷ Ansigtsmalingen bliver et konkret

---

⁵² Bilag 2

⁵³ Ibid

⁵⁴ Bilag 6

⁵⁵ Ibid

⁵⁶ Bilag 5

⁵⁷ Maffesoli 1996

æstetisk symbol på en distinktion til den store alternative neostamme; da deres æstetiske stiludtryk er en identificeret fælles tilknytning til en mindre stamme, dog stadig under det alternative fællesskab. Når Juggalos ikke er sminket, er de i deres æstetiske stiludtryk ganske almindelige unge, med en snert af hiphop påklædning. En af pigerne, Malene, er for det meste Goth, når hun er i Kongens, dog betegner hun sig selv som Cybergoth,⁵⁸ når hun, ud over det sorte look, kombinerer neogrønne farver i både makeup og hår. Udover ovennævnte eksempler har vi ligeledes talt med alternative unge, som har betegnet sig selv, som Punkere og Emo' er ud fra den tøjstil, de har iført sig. Stiludtrykkene bliver herved helt konkrete og betydningsfulde æstetiske illustrationer, som Maffesoli netop ville sige er et resultat af det æstetiske paradigme, der viser sig i postmoderniteten. Selvom de unge løbende har udtrykt, at de identificerer sig med den store alternative neostamme, så er identifikationen med de mindre stammer, ligeledes forbundet med lystbetonede æstetiske ritualer. Det interessante i denne forbindelse er dermed også, trods dét at fællesskabet umiddelbart kan fremstå, som en homogen gruppe af medlemmer, så symboliserer dets overordnede neostamme, alligevel en uregelmæssighed.⁵⁹ En uregelmæssighed som konstrueres gennem stilmæssige distinktioner i stammerne. Dermed bliver forskellighederne ikke kun spejlet i de ydre omgivelser, men derimod også inden for dette fællesskabs indre struktur. Det æstetiske stilfællesskab indeholder altså også en kombination af flere forskellige æstetiske ritualer, der indbefatter en æstetisk kommunikation og tilhørsforhold til de mindre stammer.

På baggrund af disse unges stabile og unikke fortælling om det omfavnende alternative fællesskab, synes det dog ikke at være problematisk, at rumme hinandens forskelligheder. Det er netop forskellighederne, som knytter dem alle sammen. Derfor er det heller ikke et krav i den alternative neostamme, at man skal indgå i en af de mindre stammer, for at være en del af fællesskabet. De små grupperinger sidder ofte i mindre grupper rundt omkring i Kongens, men går alligevel også rundt til hinanden, og snakker med de forskellige medlemmer, hvilket understreger en form for fleksibel, inkluderende og rummelig tilgang til distinktionerne i dette fællesskabs indre forskelligheder. Som Panda en aften sagde *Jeg er sku da ligeglåd med, hvordan jeg ser ud. Jeg synes bare det [red]*.

---

⁵⁸ Se side 34

⁵⁹ Ibid

*fællesskabet*jer hyggeligt.⁶⁰ Altså er deres divergerende stammer, forskellige personlige historier i relationen til fællesskabet, samt udtryksformer og positioner i fællesskabet, ikke af afgørende betydning for om, man er en del af fællesskabet. For det handler ikke kun om de ydre æstetiske stiludtryk, men derimod også om de bærende værdier i den alternative neostamme.

Hvis ikke der var en vis kulturel konstruktion, inkluderende de æstetiske stiludtryk, sociale koder og værdier for omsorg og rummelighed, så ville det være vanskeligt at konstruere dette fællesskab, under betegnelsen *alternativ*. Det alternative bliver derfor også sat i forhold til de unges mangeartede manifestationer, hvor eksempelvis de unge Juggalos netop, ifølge Maffesoli, ifører sig en maske, som skifter alt efter, hvilken situation personen befinder sig i.⁶¹ I den forbindelse har vi bl.a. observeret at Simon, pludselig i løbet af aftenen, valgte så at sige at fjerne sin maske. Hans svar på, hvorfor han ikke længere bar masken var, at han bare ikke ønskede at være Juggalo mere for den aften. Den affektive identifikation bliver hermed også i form af deres "masker" fremført i praksis, som en skrøbelig og betydningsfuld emotionel investering,⁶² inden for det alternative ungdomsfællesskab.

I samtalen med de unge i gruppeinterviewet, blev det tydeligt fremhævet af alle deltagerne, at *mirakelstedet*, skulle være et socialt fællesskab, hvori der er plads til alle og ikke kun et fællesskab for alternative *sorte sjæle*.⁶³ De unge i fællesskabet opfatter sig selv som sorte, hvilket både refererer til deres forskellige tøjstile og udtryksformer, som helt konkret oftest indeholder farven sort. Farven sort kan symbolisere følelsen af at være anderledes, og et sprogligt tilhørsforhold til en særlig æstetisk stil i fællesskabet. I tilknytning hertil nævner Casper bl.a. at det gode ved dette fællesskab er, at alle er velkomne, hvorfor det er et fordomsfrit fællesskab, fordi *Vi er jo selv sorte*,⁶⁴ underforstået at fællesskabet derfor ikke er interesseret i at fordømme andre udenfor fællesskabet. Vi fornemmer, at de alternative unge også søger denne form for rummelighed i forhold til deres stiludtryk, fra de omkringliggende omgivelser. Som tidligere nævnt, eksisterer der i

---

⁶⁰ Bilag 5

⁶¹ Maffesoli 1996.

⁶² Ibid

⁶³ Bilag 10

⁶⁴ Bilag 4

dette fællesskab, flere nuancer i kontrasterne, hvorfor vi også kort vil drage en parallel til yin og yang symbolet. I symbolet, er den sorte og hvide farve uløseligt forbundet i deres gensidighed, idet der er en sort prik i det hvide område og en hvid prik i det sorte område. Kineserne opfatter yin og yang [...] som livets to polære kræfter⁶⁵ og kalder denne tankegang for [...] dialektisk dualisme.⁶⁶ Vi fremhæver her eksemplet om yin og yang, fordi det bl.a. indkredser en forståelse af, at de umiddelbare modsætninger, også i forhold til de ydre symboler på kroppen, eksisterer i modpolernes afhængige relation til hinanden:

Kroppen har en betydningssskabende magt (Merleau-Ponty kalder det en »naturlig symbolik«) til at overskride sig selv som blot og bar fysiologisk størrelse. Den er et udtryk, der er under forvandling til en tanke. Den rejser sig op midt i verden for i én og samme akt at gøre den og sig selv synlig, følelig og meningsfuld. Kroppen er en del af verden, samtidig med at den åbenbarer den.⁶⁷

I forlængelse af citatet, anser vi heller ikke disse unges stiludtryk på kroppen, som negative reaktioner eller oprør mod samfundet. Derimod giver deres kropslige udtryk via de æstetiske ritualer, som Maffesoli ville betegne det,⁶⁸ en udtalt mening i identifikationen med hinanden, fordi det medfører et føleligt tilhørsforhold til det alternative stilfællesskab. Kendskabet til gråzonerne mellem modsætningerne, bliver herved også i vores optik yderst relevant i en kommunikativ forståelse, idet nuancerne og uregelmæssighederne mellem bl.a. sort og hvid, fremstår tydeligere i det øjeblik at du kropsligt er til stede, i det relationelle rum mellem subjekterne.

Vi har ligeledes mødt unge i det alternative fællesskab, som netop ikke havde en "sort", og outreret stil. I fællesskabet rummer de hinanden uanset alder, tøjstil, personlig historie og adfærd. Vi oplever at fællesskabets rummelige omfavelse af forskelligheder angiver en bestemt og nuanceret, ifølge Illeris, *livsanskuelse*.⁶⁹ Her er farven sort både symbolsk i sproget og konkret i tøjstilens gennemgående identifikationsmarkører. Ifølge Illeris kan Goth - Punk og Emo karakteriseres som stilfællesskaber, der markerer en vis form for

---

⁶⁵ Kinaportal

⁶⁶ Ibid

⁶⁷ Rasmussen 1997:86

⁶⁸ Maffesoli 1996

⁶⁹ Illeris et al. 2009

afstandstagen til at [...] *tilpasse sig de ensartede glansbilleder af ungdommen* [...],⁷⁰ hvorfor de heller ikke vil [...] *ligne alle andre, men sætter en ære i at være sig selv*.⁷¹ Dermed består dette fællesskab både af stil, identitet og relationer, og heri afspejles den dobbelthed ungdommens livsfase associeres med, som nævnt i indledningsafsnittet. Ligeledes har den sorte farve en symbolværdi for deres mødested i Kongens, *Emostatuen*, der er en sort abstrakt formet skulptur, som de unge identificerer deres fællesskab med. Af samme grund er stilfællesskaberne, ifølge Illeris i dag [...] *så fleksible og dynamiske, at de hele tiden kan tilpasse sig og relatere sig til nye udfordringer* [...] *den flydende og uforudsigelige verden, de lever i*.⁷² Men et interessant spørgsmål i forlængelse af citatet kunne være, hvorvidt det kun er de unge, der skal tilpasse sig samfundets rammer og ikke også omvendt?

Selvom de unge i fællesskabet er forskellige, så oplever vi at de i hvert fald er fælles om, at være anderledes, og etablerer sig i et minisamfund i samfundet. Det skaber en fællesskabsfølelse, hvor de kan genkende hinanden. Implicit udtrykkes i fællesskabet en følelse af at, *Det er os imod de andre*⁷³, hvori *de andre* hentyder til det omkringliggende samfund. Flere af de unge fortæller, at de i dette fællesskab, også kan snakke om deres problemer, og at de ifølge Malene indbyrdes [...] *forstår hinanden*.⁷⁴ Deres individuelle problemstillinger er altså også med til at skabe relationen med hinanden i fællesskabet, da de ofte kan relatere til hinandens tanker, overvejelser og problemstillinger, som eksisterer både indeni og udenfor fællesskabet. Ved at italesætte og derved rumme problemstillingerne i fællesskabet, er de unge altså medskabende i udviklingen af nye forståelser for hinanden i fællesskabet.

5.4 Sproglige symboler

Vi, specialets forfattere, mener at grænserne mellem sprog og skrift er blevet mere flydende, i kraft af de sociale medier. I det nærværende og tilstedeværende rum, oplever vi, at det fortællende verbale sprog, og de sproglige symboler ligeledes har en indflydelse på det alternative ungdomsfællesskab.

---

⁷⁰ Ibid:185

⁷¹ Ibid

⁷² Ibid

⁷³ Bilag 5

⁷⁴ Ibid

Som allerede nævnt i metoden benytter de sig af betegnelsen Kiddies om de yngste i fællesskabet, dog er det ikke kun alderen der er betydningsfuld, men også den adfærd de udviser. Kiddies bliver, af de ældre i fællesskabet, beskrevet som *[...]unge under 12 år der kommer derinde og klæder sig meget punk-agtigt og drikker lidt for meget alkohol[...]*.⁷⁵ En del af de ældre i fællesskabet mener, at det er uansvarligt, at børn i den alder render rundt derinde og drikker sig alt for fulde. Ligesom flere uafhængigt af hinanden har sagt, at Kiddies ikke rangerer højt i hierarkiet. Dog eksisterer der en ansvarsfølelse, som også kan henvises til fællesskabets indre diskurs om de omsorgsfulde og rummelige elementer. Her fortæller de nemlig, at de passer på de Kiddies, der kommer derinde, og så vidt det er muligt prøver at opdrage dem bl.a. i forhold til at rydde op efter dem selv. I følge Gergen skabes og genskabes sproget i relationerne, hvorfor det er væsentligt at påpege at begrebet Kiddies, både tillægges en betydning om unge, der er yngre end den tilladte aldersgrænse for alkohol. Det er samtidig også er en betegnelse for dem, der bliver passet på i fællesskabet. Sproget udtrykker dermed på en og samme tid *[...] ideer og følelser[...]* *forstår man sproget, så forstår man også den talendes tankegang. Og den talendes sprog formår at formidle en objektiv sandhed.*⁷⁶

Ved den objektive sandhed forstår vi en definition af de sproglige symbolers yngste medlemmer, hvor fællesskabet i dets sproglige udtryk har forhandlet om, hvad Kiddies tillægges af betydning for fællesskabet. Forhandlingen om sprogets betydning, finder ifølge Gergen sted i første skabelsesproces af det relationelle. Dette fællesskab danner dermed også gennem disse sproglige begreber, nogle konkrete æstetiske symboler, der fremstiller deres udtalte værdier, idealer og vaner.⁷⁷ Det dialektiske forhold mellem det ekspressive sprog og spejlingen med andre bevidner, ifølge Maffesoli, en subtil sammenhørighed med en stamme,⁷⁸ hvorigennem de yngre medlemmer også inkluderes som en unik del af fællesskabet. Dette medvirker til en identifikation og opretholdelse af det alternative fællesskab, samtidig med en fælles forståelse og identifikation til

---

⁷⁵ Bilag 2

⁷⁶ Gergen 2007: 105

⁷⁷ Maffesoli 1996

⁷⁸ Ibid

genkendelige ritualer i fællesskabet. Hvilket evt. kan begrundes med, at de ældre unge har været Kiddies engang, og derfor kan relatere sig til de yngres adfærd.

Sammenholdt med afsnittet, "den unikke historie", så er det alternative ungdomsfællesskab også interesseret i at få de forskellige generationer, til at kunne videreføre traditionerne i og om fællesskabet, gennem de sproglige værdiladede fortællinger. Dette er eksempelvis også tilfældet i Majas anekdote, der er illustreret i den unikke historie, hvor hun kaldte den genfortalte historie,⁷⁹ for en *livsbekræftende oplevelse*.⁸⁰ Udover historien, efter vores opfattelse, bliver et billede på ansvarsfølelsen i dette fællesskab, så er Kiddies ligeledes et symbol på, eller et ritual i fællesskabets udtalte hierarkiske fordeling af roller, ifølge Maffesoli.

Når Gergen omtaler *Det sociale ejerskab til den personlige historie*,⁸¹ fremhæver han i tråd med Maffesoli en udvikling fra den moderne tid, hvor individet var i fokus, til en postmoderne tid, hvor relationerne er i højsædet. I postmoderniteten er den personlige historie ikke kun individuelt funderet, men derimod afhængig af sociale relationer og fælles kulturforståelser. Det samme gælder for dette fællesskab. I forbindelse med historien om, hvorledes de ældre drager omsorg om de yngre i fællesskabet, udtalte Maja, at der var flere af disse unge, der troede at den, ifølge hende, *demonstrativt påklædte punker*,⁸² var farlig, qua sit ydre. Men selve oplevelsen bliver nu omfortolket til *livsbekræftende*, da den farlige Punker ikke handler, som forventet. Derimod er han omsorgsfuld og hjælpsom, hvilket bevirker at nye historier og fortællinger kan skabes i fællesskabet.

De sproglige symboler, er derfor i konstant bevægelse og repræsenterer disse unges adfærd i fællesskabet, hvor der er plads til alle, på baggrund af en fælles omsorg- og ansvarsfølelse og morale. Gergen mener at *den moralske karriere*,⁸³ er på tilbagetog i den postmoderne tid, da han siger at *Enkelstående handlinger, der afviger fra normerne "fortæller" intet om ens personlighed*.⁸⁴ Alligevel ser vi i dette fællesskab, modsat Gergen,

---

⁷⁹ Side 71-72

⁸⁰ Bilag 2

⁸¹ Gergen 2007:183

⁸² Bilag 2

⁸³ Goffman citeret af Gergen 2007:206

⁸⁴ Ibid

at de unges adfærd er et vigtigt element i opbygningen af de symbolske ritualer, der styrker og former det alternative fællesskabs værdier, holdninger og morale indefra, som ifølge Maffesoli kan henføres til en *æstetisk etik*.⁸⁵ Her bliver identifikationen yderligere styrket via de kontinuerlige fortællinger, der fremstiller en uskreven forpligtelse i en tydelig æstetisk kommunikation.

I forlængelse af det sprogliges betydning, har Danny udtalt, at han ser sig selv som *selvudnævnt patriark*⁸⁶ i fællesskabet. Med ordet selvudnævnt, udnævnte han en aften sig selv som *konge af kongens*,⁸⁷ hvorefter alle der var til stede råbte, at det var en god idé. Det besynderlige er dog, at en anden af de unge havde gået og troet, det var ham, der var kongen. Gennem disse unges indbyrdes relationer muliggøres en dynamisk og foranderlig opbygning af fællesskabet og dets sproglige symboler, idet de unge ikke tager patent på deres positioner. De selvudnævnte titler i fællesskabet er hverken nedskrevne regler, eller beslutninger taget på et fælles møde. Men er udelukkende opstået i de alternative unges stemningsfyldte samvær med hinanden, hvilket igen viser, at det ofte omhandler de unges medlemmers spontanitet i fællesskabet.⁸⁸ Dette fremhæver videre en vis form for fleksibilitet og rummelighed i fællesskabet, idet de indbyrdes forhandler via det verbale sprog, om deres roller, dog uden det, ligner en magtkamp.

Danny er f.eks. efter vores opfattelse bevidst om sin rolle i fællesskabet, idet han beskriver sig selv, som den der[...] *holder styr på kaosset*.⁸⁹ Han sørger bl.a. for, at folk rydder op efter sig selv, *særligt Kiddies skulle have problemer med det*.⁹⁰ Desuden har vi oplevet det samme med Casper, idet han en aften på vej i Shithole, udnævnte sig selv, i samtalen med os, som *leder aspirant*.⁹¹ Ligeledes har vi oplevet, at bl.a. Casper, ekspressivt i samtalen med os, har udvist et overblik over, hvornår de forskellige medlemmer i den alternative neostamme var klar til at bevæge sig videre på ruten i byrummet. De sproglige betegnelser bliver dermed også brugt til at beskrive rollerne og funktionerne i dette

---

⁸⁵ Maffesoli 1996

⁸⁶ Bilag 4

⁸⁷ Bilag 5

⁸⁸ Maffesoli 1996

⁸⁹ Bilag 4

⁹⁰ Ibid

⁹¹ Bilag 5

fællesskab, hvilket er et aspekt der kan sammenkobles med Maffesolis beskrivelse af *det sociale* i det moderne samfund.⁹²

Administratoren af facebook, Benny, har været i det alternative miljø, siden han var barn. Han er også, modsat mange af de andre, kommet i det gamle Ungdomshus i mange år, hvilket giver ham en skjult status i fællesskabet. Med skjult mener vi, at han ikke som Casper og Danny, verbalt ytrer sin position i fællesskabet. Men han er derimod initiativtager til at fællesskabets sammenhængskraft bliver stabil. I gruppeinterviewet fortalte han eksempelvis om, at han og nogle andre havde prøvet at lave aftaler med folk i nærmiljøet omkring Kongens, for at forebygge eventuelle problemstillinger, der kunne opstå iblandt de unge, hvor der kunne blive behov for en læge. Han har ligeledes fortalt, at han, igennem tiden i fællesskabet, har fået flere unge i praktik og hjulpet dem med at finde lærepladser, og han ser fællesskabet i Kongens som et godt netværk.⁹³ Vi erfarer, at det er vigtigt i fællesskabet, at de unge indtager forskellige roller. I den forbindelse har Casper sagt at han *ikke støtter op om hverken drama eller mobning*,⁹⁴ hvilket han tilkendegiver på Facebook, og når han er til stede i ungdomsfællesskabet. Dermed skaber han gennem sine sproglige ytringer en grobund for fællesskabets normer, da folk allerede har respekt for ham i fællesskabet. Det kan være på grund af hans anciennitet i dette fællesskab, funktionen som den med overblik, og på baggrund af hans tydelige afstandstagen fra konflikterne.

Casper mener, det handler om indbyrdes respekt og forståelse for hinanden i dette fællesskab. Drama betyder sladder i fællesskabet, oftest er det de "populære" der udsættes for det, eftersom det er de unge, som alle kender. Dog udtaler Malene i gruppeinterviewet, at det på ingen måde kan undgås, at der er sladder i Kongens, hvilket disse unge også har udtrykt, som en naturlig del af deres og andre fælles livsverden. *Hatere*,⁹⁵ er et udtryk, de unge ofte benytter sig af både i deres Facebookgruppe og i det kropslige samvær med hinanden. De unge oplever, at der er mange i fællesskabet, der ikke evner at opføre sig ordentligt overfor hinanden. Betegnelsen Hatere er derfor en

---

⁹² Maffesoli 1996

⁹³ Bilag 10

⁹⁴ Bilag 4

⁹⁵ Facebookgruppen og bilag 10

negativt ladet betegnelse for de unge i fællesskabet, der f.eks. ikke støtter op om de uskrevne normer og værdier, der hersker i fællesskabet. Det bruges også om dem, der sladrer eller brokker sig om andre medlemmer i neostammen.

Derudover har vi flere gange hørt de alternative unge udtale, at de ikke kan lide *snobber*.⁹⁶ Snobber henvises, af de unge, til den måde unge udenfor deres alternative fællesskab opfører sig på, eksempelvis ved at være fordomsfulde overfor dette fællesskab. Her symboliserer sproget altså ligeledes en betegnelse for de subjekter, der er udenfor, og som ifølge disse unge, fordømmer dem. Disse sproglige betegnelser kan samlet set henføres til en symbolik for dem, der er udenfor - og måske endda ikke forstår - det alternative ungdomsfællesskab, og kan videre skabe en følelse af sammenhængskraft inden for fællesskabet.

Ligeledes anvender de alternative unge betegnelsen Emostatuen om den statue, som repræsenterer deres mødested i Kongens. I Kongens er de, ifølge Benny, blevet bedt af vagterne om at mødes rundt om det centrale springvand midt i haven, men det gør de ikke, da identifikationen med Emostatuen er vigtig for deres fællesskabs historie. Til det siger Carla under gruppeinterviewet at man sætter sig der, hvor der er folk, og derfor opsøges fællesskabet, på trods af de restriktioner der måtte være, på deres oprindelige mødested ved Emostatuen. De unge starter oftest i Kongens med at placere deres tasker og drikkevarer rundt om denne statue jf. specialets forside. I den forbindelse har Valdemar fortalt, at der på et tidspunkt var et rygte om, at statuen var blevet solgt:

*De unge frygtede for, hvornår den blev afhentet [...] han fortæller, at han var så ked af det over at den måske skulle fjernes for det kunne sammenlignes med at nogle ville tage hans seng. Det kan godt være hans seng var slidt, men det var stadig hans seng.*⁹⁷

I kraft af ovenstående fortælling må det siges, at denne statue ikke bare er et objekt. Derimod er den et sprogligt og æstetisk ritual, der symboliserer en følelsesmæssig og værdiladet betydning, for de alternative unges relation til både; hinanden, mødestedet og

---

⁹⁶ Bilag 5

⁹⁷ Bilag 6

fællesskabet. En form for eksistensgrundlag for fællesskabet, kunne være symbolikken i relationen til Emostatuen.

Som nævnt i metoden præsenterede vi visuelt, i gruppeinterviewet, de unge for de politiske udtalelser. Første tydelige kropslige reaktion hos de unge var, at de rullede med øjnene, hvilket allerede på det tidspunkt var en indikation på, at modtagelsen af udsagnene blev opfattet som negative. Malenes første kommentar til "Unge skal tvinges i uddannelse" var at *Så kommer der jo ikke kvalitet i uddannelserne. De unge bliver ikke motiveret.*⁹⁸ Alle var slående enige om, at tvang på ingen måde kunne hjælpe dem i uddannelse eller hen i retning af et potentielt samarbejde. Vi spurgte herefter ind til, om der måtte være kommunal støtte, til de projekter de gerne ville deltage i, eller til det mirakelsted de ønsker sig over vinterperioden. Benny udtrykte klart og tydelig at *De [red. den kommunale støtte] må ikke være synlige, og jo yngre du er jo mere nederen er det, at der er kommunal støtte.*⁹⁹ I den ytring er der altså også en ekspressiv sproglighed, som tager hensyn til, at de yngre Kiddies kan have en modstand overfor autoriteter, hvorfor der også skal tages højde for, at de bureaukratiske rammer og såkaldte "voksne", skal være usynlige i dagligdagen, da de unge ellers ikke ønsker at være en del af projekttiltagene. På trods af at Kiddies oftest bliver omtalt som en lavere del af det udtalte hierarki, af de ældre, så fremhæves Kiddies dog igen, som betydningsfulde, sproglige symboler der rummes i det alternative fællesskab.

Thorning-Schmidts udtalelse om at de unge er fremtiden, og det er nu de skal tage ansvar for den, vækker endnu mere modstand hos gruppeinterview deltagerne, og Malene siger *Man [red. de unge] snakker øst. De [red. politikerne] svarer i vest, vi kan kun tage ansvar for den, hvis de stoler på os.*¹⁰⁰ Endnu engang understreges de unges behov for at få en gældende stemme og et medansvar, hvor politikerne har en tiltro til de andre alternative former for sociale stilfællesskaber, end de eksisterende inden for samfundets normer. Da vi spørger ind til begge udtalelsers intentioner, er gruppeinterviewdeltagerne slående enige om, at politikernes udtalelser har samme intention, de udtrykker sig bare forskelligt. Her er der altså en kommunikativ konflikt, hvor disse unge ikke oplever de bliver taget

---

⁹⁸ Bilag 10

⁹⁹ Ibid

¹⁰⁰ Ibid

alvorligt, ej heller at politikerne stoler på dem. Benny udtrykker det bl.a. således *De [red. politikere]vil intet have med de unge at gøre. De vil bare presse os ind i systemet.*¹⁰¹

Omvendt kan man sige, at de unges tillid til politikerne heller ikke er stor. I forbindelse med politikernes kommunikation til - og med unge, foreslog disse unge, at politikerne skulle spørge de unge om deres ønsker og behov, for dermed at kunne formulere sig *rigtigt*¹⁰² overfor unge. For at kunne formulere sig rigtigt overfor de unge, skal politikerne, ifølge de unge, have indsigt i unges sproglige symboler, og engagere sig i unges dagligdag, så sprogbruget ikke misforstås. Den metodiske tilgang vi har valgt til de unge tydeliggøres her, da vi tror på at unge selv er eksperterne på ungeområdet.

5.5 Kroppene i kolde omgivelser

De kolde vejforhold har været et tilbagevendende tema. Dette har medført, at de unge som tidligere skrevet, har udtrykt ønske om at kunne være et *varmt*¹⁰³ sted om vinteren. Af samme grund har Casper kontaktet Fisketorvet pr. mail med henblik på, at få lov til at anvende deres parkeringskælder over vinteren. Dette blev dog afvist af Fisketorvet. Derudover blev Facebookgruppens administrator, Benny, kontaktet af politiet i sommeren 2011, fordi de havde modtaget klager fra de omkringliggende naboer til Kongens Have, der synes de unge larmede for meget.¹⁰⁴ De unge har fortalt, at de flere gange er blevet smidt væk fra Byretten af politiet, og Shithole, heriblandt to gange sammen med os, specialets forfattere. Dette på baggrund af at vi drak alkohol og røg cigaretter på stationen. For at understrege flere dimensioner af kroppene i de kolde omgivelser observerede vi en fredag eftermiddag, på vores rute fra Kongens til Shithole, hvor gaderne var fyldt af mennesker, følgende:

Vi står alle sammen ved lyskrydset, og venter på at det bliver grønt. Vi fylder alle en del på fortovet, fordi vi er mange. En fremmed mand kommer med sin cykel. To af pigerne står længere inde på fortovet, fordi de ikke kan komme længere frem. Manden skubber til pigerne to gange, uden han har

---

¹⁰¹ Ibid

¹⁰² Ibid

¹⁰³ Ibid

¹⁰⁴ Bilag 7

*gjort dem opmærksom på, at han gerne vil forbi. Pigerne vender sig om og kigger på manden, men uden at sige noget til ham.*¹⁰⁵

De unge udtrykker kontinuerligt en taknemmelighed over, at de kan være i det offentlige byrum, der gennem deres sproglige symboler tillægges særlige og værdiladede betydninger. Dog er der alligevel nogle praktiske og fysiske problemstillinger ved opholdet i rummet, idet de unges anvendelse af disse sjældent er accepteret af omgivelserne, hvilket ovenstående eksempel også kan være med til at illustrere. Dette betyder for det alternative ungdomsfællesskab, at de er nødt til at være i en konstant og foranderlig bevægelse. En pointe, Merleau – Ponty understreger, som en forudsætning for, at vi ser, mærker, føler og forandrer, er at *[...] i dette sansemæssige felt, som jeg[red. han] deler med alle andre, at kroppen til stadighed gør erfaringer, finder fodfæste og får verden til at manifestere sig selv i en meningsfuld form.*¹⁰⁶ Denne forudsætning, som skabes i et dialektisk forhold med omgivelserne, bevirker dermed også, at de unge kan få en affektiv og kropslig væren med hinanden, der igen medfører en udtalt fælles identifikation. Om disse affektive fællesskaber benytter Maffesoli metaforen *[...]an affectual nebula,*¹⁰⁷ der ifølge Maffesoli er en miniature udgave af:

*[...]all of sociality's various elements: the relativism of life, the grandeur and tragedy of everyday, the burden of the world around us which we bear the best we can; all of which are expressed in that 'we' which forms the glue holding everything together.*¹⁰⁸

Selve kroppens bevægelse skaber dermed også en sanselig stemning,¹⁰⁹ der handler om mere, end følelser og de ydre æstetiske stiludtryk, som Maffesoli ellers vægter. Stemningerne i de tre byrum er ligeledes forskellige, men særligt Kongens er blevet fremhævet af flere unge, som det hyggeligste sted, fordi der er *[...]græs,*¹¹⁰ og *[...] der er træer[...],*¹¹¹ hvilket kan understrege at græs associeres med plads til leg, udfoldelse og

---

¹⁰⁵ Bilag 4

¹⁰⁶ Rasmussen 1997:86

¹⁰⁷ Maffesoli, 1996: 72

¹⁰⁸ Ibid: 72

¹⁰⁹ Rasmussen 1997

¹¹⁰ Bilag 5

¹¹¹ Bilag 10

muligheder for at kunne sidde blødt sammen. Samtidig kan associationen med Kongens hænge sammen med, at deres ophold i Kongens dels er mere praktisk i forhold til antallet af unge og dels af, at de naturlige og venlige omgivelser i form af aftaler med Cilla og vagterne i Kongens Have, bevirker, at de alternative unge føler sig mere velkomne her.

I vores første møde med de alternative unge, fortalte de, at de flere gange havde oplevet, at folk kiggede på dem, og nogle endda tog billeder af dem, når de var inde i Kongens. Ligesom vi selv har observeret, at de unges ophold i byrummene har medført mange blikke fra voksne, hvor ældre mennesker eller familier med børn, f.eks. har valgt at gå hen til en anden indgang til Kongens Have.¹¹² Når disse unge har fortalt om, hvordan de oplever blikkene i Kongens, så er det oftest med rysten på hovedet og et smil på læben. Her har de som regel også udtrykt en forundring over, at folk ikke er gået over og talt med dem. Desuden har flere af dem fortalt historier om, hvordan de har oplevet, at der blevet råbt ad dem på gaden,¹¹³ og at de er blevet smidt ud af tøjbutikker, som vores eksperiment var inspireret af, fordi deres tøj var anderledes.

I starten af eksperimentet følte vi os utilpasse og pinlige over vores udklædning/iklædning. Dette omhandler naturligvis også det faktum, at vi endnu ikke havde vænnet os til det stiludtryk, vi havde påtaget os for den dag. Men i takt med, at vi mødte flere og flere blikke, og hviskende samtaler, begyndte vi langsomt at blive mere provokeret, vi gik fra at kigge ned i jorden, til at kigge folk direkte i øjnene. Den provokation vi mødte indeni os medførte, at vi pludselig i relationen til omgivelserne blev oprørske og påvirkede individer, hvor lysten til at sige noget til dem vi mødte på vores vej, bredte sig. Vi undlod dog at handle på det. Da vi efterfølgende tog hjem, skiftede til vores eget "normale" tøj, og tog metroen til Amager, mødte vi en anden følelse. Vi følte os pludselig kedelige i vores stiludtryk, idet vi lignede alle de andre, som ventede på toget. I kraft af vores eget eksperiment er det blevet endnu tydeligere for os, hvordan de unge og de omkringliggende omgivelser, påvirker hinanden gensidigt. Vi har på egen krop oplevet, hvordan det delvist kan være for disse unge, at være iklædt deres tøjstil, og derigennem føle sig ekskluderet og fordømt gennem folks blikke og stille samtaler, alene ud fra deres ydre. Det understreger igen Merleau-Pontys kropslige erfaring i et felt.

---

¹¹² Bilag 2

¹¹³ Bilag 2, 4 og 6

Alligevel kan vi ikke afskrive os fra den potentielle mulighed for, at disse unges adfærd i butikkerne, også kan have medført, at de er blevet smidt ud. Vi ved ikke, hvordan den konkrete situation har været, så det forbliver en hypotese. Den fordømmelse, de alternative unge f.eks. kan møde i folks blikke, mener vi skaber en modstand overfor de normative rammer. På trods af, at vi ikke har oplevet en ekspressiv vrede hos de unge, så må vi konstatere, at de diskurser, som dannes i samfundet (også stilmæssigt) påvirker hinanden gensidigt i komplicerede dagligdagsprocesser, hvor modstand og oprør konstrueres i modsætningerne.

Malene udtaler i gruppeinterviewet, at der hersker en del fordomme om de unge i Kongens, at *de er sociale tilfælde, det hænger over hovedet på dem konstant*.¹¹⁴ Deres følelse af at være stigmatiseret som udsatte, sociale tilfælde, modarbejdende og ressourcetsvage i massemedier, af politikeres udtalelser, i skoler og andre institutioner er et aspekt, der er udbredt i det alternative ungdomsfællesskab. Det kan medføre, at de søger sammen med ligesindede forbundsfæller i fællesskaber, hvori de gennem deres fortællinger til hinanden, kan bekræfte hinanden i, at samfundet har ekskluderet dem, og at de dermed har retten til at være anderledes. Det understreger endnu engang behovet for at tydeliggøre de alternative unges stemme overfor samfundet.

De unge oplever ligeledes en stigmatisering i fællesskabets ophold i byrummet, der bl.a. tydeliggøres gennem eksempler hvor de unge *[...]oplever [red. ofte] at der er fremmede mennesker, heriblandt turister, som tager billeder af dem. Det er dog sjældent, at nogle kommer hen for at tale med dem*.¹¹⁵ Her bliver de unge altså gjort til objekter for det, som står i kontrast til andre borgeres påklædning og adfærd. En diskurs, som også specialet har indskrevet sig i, da de unge ikke kan undgå, i vores undersøgelse af dem, at blive genstand for viden. Dog er det relevant at tilføje, at disse unge trods alt skaber en implicit opmærksomhed via deres æstetiske ritualer, som i virkeligheden også medvirker til følelsen af at være en del af et unikt fællesskab, i modsætning til omgivelserne. De unges ophold i de "forbudte rum" afspejler dermed også en ekskluderende – og inkluderende mekanisme, hvori de både inkluderer hinanden og samtidig ekskluderer sig fra andre. Det

---

¹¹⁴ Bilag 10

¹¹⁵ Bilag 2

er måske også årsagen til, at vi selv følte, og andre mennesker måske ligeledes, føler det grænseoverskridende at henvende sig til disse unge.

I tråd med ovenstående viser førnævnt kommentar fra Malene, at de unge er uvant med at udefrakommende mennesker henvender sig til dem. *Nu hænger I os vel ikke ud i jeres opgave?*¹¹⁶ Da vi herefter svarer, at det slet ikke er vores fokus, tænker Malene lidt, før hun udtaler *Ej det var bare for sjov, det tror jeg heller ikke I gør, ellers ville I vel ikke bruge tid på at være her med os og lære os at kende?*¹¹⁷ I Malenes udtalelse fremlægges altså en vis bekymring for en potentiel måde, vi kunne omtale deres fællesskab i specialet. Det kan kædes sammen med hendes egne og fælles erfaringer i byrummet. Men hun ender med at frakaste det efterfølgende, fordi vi gennem det værende aspekt, har inkluderet os selv i det alternative fællesskab, hvorfor vi ikke er, som alle de andre. Her handler det altså om fællesskabets erfaringer i det fysiske og offentlige rum, hvor disse unge ofte har mødt modvilje i mødet med andre mennesker. Gennem vores relation med de unge har vi forsøgt, at afmontere forholdet mellem os og dem ved bl.a. at være med i deres færden og sociale fællesskab. Det har medført, at vi er blevet en accepteret del af fællesskabet, fordi de unge netop fik mulighed for at tale med voksne udefra, der repræsenterede en anden livsstil, men stadig ikke var fordømmende. Eksempelvis har de unge ofte tilbudt os noget af deres selvblandede alkohol, hvilket vi har oplevet som en åbning fra de unge til os, til videre dialog og samvær. Dét, at de unge tilbød deres alkohol til os kan dermed også tolkes, som en test af vores position i forhold til dem.¹¹⁸ Måske for at afprøve om vi virkelig, i relationen, ville være så deltagende i fællesskabet, som vi havde udtalt, vi ville være.

I mødet med omgivelserne bliver de unges æstetiske stiludtryk dermed konkrete eksempler på, hvordan de skiller sig ud i forhold til omgivelserne, hvilket indkredser neostammernes præmisser, som ifølge Maffesoli, er baseret både på lighed og forskellighed. *Ligheden* handler for disse unge både om deres fælles identifikation i det alternative fællesskab, deres stiludtryk og individuelle, såvel som fælles erfaringer med deres omgivelser. *Forskelligheden* er konstrueret dels ud fra, at disse unges baggrunde er divergerende, og dels ud fra de små neostammers stiludtryk, som de unge både

---

¹¹⁶ Bilag 4

¹¹⁷ Ibid

¹¹⁸ Thagaard 2004

sammenligner sig med og differentierer fra. Der er dermed indlejret en afgørende inkludering – og ekskluderingsmekanisme i deres fællesskab, hvori de æstetiske ritualer og udtryk kan understøtte betydningsfulde værdier, i subjekternes søgen efter forbundsfæller. Dermed kan det nemt blive os mod de andre, som paradoksalt nok skaber frustration, samt sammenhængskraft og tilhørsforhold i fællesskabet.¹¹⁹ De æstetiske udtryk er symbolske elementer i det alternative ungdomsfællesskab, fordi deres krop forankres i verden både som et reflekteret subjekt, og et objekt¹²⁰ i fællesskabet.

I mødet med andre mennesker i gadebilledet bliver disse unge, ifølge Merleau – Ponty, via deres krop et objekt, de konstant må forholde sig til. Samtidig med at refleksionen eller bevidstheden om andres blikke [...] åbenbarer den [red. verden] som fremmed og paradoksal.¹²¹ Det er gennem denne reflekterede subjektivitet, at de unge kan få en følelse af andethed, og følelse af misforståelse, da blikkene fra andre mennesker potentielt føles som uoverensstemmende med deres indre følelser. Gennem deres fællesskab synes de alternative unge, at de [...] kan være sig selv [...],¹²² uden der bliver kigget skævt til dem,¹²³ hvorfor de gennem deres væren med hinanden opnår en følelse af accept og tilhørsforhold til et fællesskab, de kan identificere sig med. Dermed bevirker de "skæve" blikke, og opmærksomheden på deres æstetiske stiludtryk, at de kan konstituere et tilhørsforhold til deres stamme. Dette handler i lige så høj grad om den kropslige og sanselige samhørighed, som eksempelvis også mærkes i den fysiske kulde, der bider sig fast. Her kan vi "lide" sammen i følelsen, og derigennem komme tættere på hinanden, også i den konkrete fysiske, værensoplevelse, vi har sammen. I selve "lidelsen" fik vi, som forskere, dermed også en underforstået sympati for de unge, hvorigennem et vi langsomt også blev konstrueret gennem vores indbyrdes sprog. I forbindelse med følesansen, også kaldet berøringssansen eller den taktile sans¹²⁴ skriver Merleau-Ponty således at:

Hvert øjeblik fyldes mit perceptionsfelt af spejlinger, flygtige lyde og taktile indtryk, som jeg er ude af stand til nøjagtigt at forbinde med den

---

¹¹⁹ Maffesoli 1996

¹²⁰ Egebak 1964

¹²¹ Tygstrup et al. 1999:24

¹²² Bilag 2

¹²³ Ibid

¹²⁴ Lassen 2012

*perciperede kontekst, og som jeg alligevel straks placerer i verden og aldrig sammenblander med mine dagdrømme.*¹²⁵

Med ovenstående citat understreges betydningen af den kropslige tilstedeværelse, i relationen mellem de unge indbyrdes, samt i relationen mellem os som forskere og de unge. Afmonteringen af selve andetheden handlede derfor også om, at være i en fælles følelse af, at det os mod de andre. Herigennem udfordres vores forskningsmæssige rolle endvidere, idet afmonteringen bevirkede, at en neutral og upartisk tilgang til feltet og dets kontekst, som sagt blev vanskeligere at bevare. Omvendt betyder den kropslige væren, at vi i lidelsen begyndte at konstruere ideer til mirakelstedet i dialogen med de unge, ved blot at *være*, fordi vi forstod værdien i følelsen af at savne varme.

Her kan vi påstå at dialogen kommer til sin ret, da mediationsprocessen med disse unge medførte at de fik en stemme overfor en normativ og *voksenagtig* repræsentation. I processen fik vi mulighed for at opleve, at de unge havde en masse på hjertet, som de gerne ville dele med os. Den kropslige dimension, hvor vi har været sammen med de unge i kulden, er blevet smidt væk sammen med dem, har drukket alkohol, røget cigaretter, hørt musik, klædt os ud som dem m.m. har videre medført, at dialogen omhandlede mere end bare den verbale kommunikation, fordi der, i det værende med de unge, blev skabt fælles oplevelser, på godt og ondt, i de offentlige rum.

Omvendt kan man spørge om vi rent faktisk fik afmonteret andetheden, da vi selv repræsenterer egne positioner. Men i stedet spørge om andetheden i virkeligheden er en ressource, som netop i den ikke - dømmende og kropslige dialog skaber potentialer frem for konflikter? I stedet for en problematisering af det alternative ungdomsfællesskab og dermed konstruerede indforståede forventninger, synes selve værensperspektivet med de unge dog, at være nøglen til et uudnyttet engagement og kreativitet.

I den forbindelse synes det relevant at afrunde med en anekdote fra Benny, omhandlende tiden i det gamle Ungdomshus, hvilket han betegner som et *frihus*.¹²⁶ I kedsomhed havde Benny i en alder af 13 år, sammen med en kammerat lavet et destilleri, hvor de havde

---

¹²⁵ Tygstrup et al. 1999:20

¹²⁶ Bilag 7

fremstillet en kasse af alkoholisk sprit. Derefter gik de ned i den lokale Irma på Nørrebro med henblik på at få det solgt. Bestyreren smagte på det, og endte med at købe kassen af drengene. Da bestyreren spurgte, hvor de havde det fra, råbte de i kor *FRA UNGEREN*.¹²⁷ For os bliver det spændende i denne historie, at de frie rammer, kan give plads til at konstruere nye tanker og kreative løsninger i relationen med andre. Hermed bliver det værende mellem relationer og omgivelser et perspektiv, som vi mener, ikke nødvendigvis skal underkastes i den innovationstankegang, som politikerne gerne vil udvikle.

5.6 Forbudte rum

Ifølge Lefebvre er det svært at skabe et imaginært samfund,¹²⁸ eller efter vores egen betegnelse i gruppeinterviewet, at skabe et mirakelsted. Dette skyldes, ifølge Lefebvre, at samfundet allerede har skabt huse, facader, døre og vægge, hvori det på forhånd er besluttet, hvad der må foregå i disse rum, og hvad der ikke må foregå. Hvis der foregår andet end det, der er intentionen, så er det forbudt. Her taler han om *a scene* eller *an obscene*.¹²⁹ Obscene omtaler han, som de steder hvor der alligevel foregår noget hemmeligt, ulovligt eller uacceptabelt enten på scenen eller tæt på hvor grænsen allerede er sat. Interessant er det at mange af medlemmerne i den eksisterende Facebookgruppe, er medlem af en anden gruppe ved navn *obSCENE*. Vi har senere fundet ud af at *obSCENE* er Roskildes lokale Metalscene,¹³⁰ men sammenhængen mellem ordet og Lefebvres begreb er bemærkelsesværdig, da begrebet i sin konkrete forstand allerede er en term inden for det alternative miljø. Ud fra næstkommende oplevelsesbeskrivelse, mener vi at kunne kalde de unges brug af det offentlige rum, for en obscene, når de opholder sig i Shithole:

*Vij[red. de unge og os] bliver smidt væk af en kontrollør fra Nørreport st.
Han smiler til dem[red. de unge]. Han siger, at de ikke må drikke alkohol og
ryge på perronen. De unge er opmærksomme på, at fjerne deres skrald
efter sig selv. Derefter går turen til Byretten.*

---

¹²⁷ Ibid

¹²⁸ Lefebvre 1991:251

¹²⁹ Ibid: 224

¹³⁰ Obscene

De unge er altså bevidste om, at de benytter et offentligt rum ulovligt, og respekterer dette ved at gå deres vej, når de bliver bedt om det. Dog synes vi, at det er ærgerligt, at de unge ikke kan få lov til at benytte byrummene på andre måder end reglerne foreskriver.

Begrundet med at dét, ifølge Lefebvre, ville give anledning til at de offentlige rum blev mere dynamiske og foranderlige, kontra fastlåste. Vi oplever at disse unge har et behov for at bruge byrummene på en anderledes måde, som ikke kan italesættes, og når et behov ikke kan defineres sprogligt, kan samfundet, ifølge Lefebvre, ikke forstå behovet.

Samfundet må derfor ty til regler og diskurser, der kan opretholde den samfundsmæssige struktur. I den forbindelse kan man sige, at vi og de unge, selv indskrives i en del af diskurserne i samfundet, og dermed inkluderes normer og rammer for adfærd, der er svære at ændre på. Af samme grund var det også vanskeligt for os, at forestillingen om mirakelstedet kunne være i de rum, som de alternative unge allerede anvender. Dermed var omdrejningspunktet i gruppeinterviewet, tanken om at finde et sted væk fra de offentlige rum. Lefebvre understreger at der ideelt set kunne skabes et helt anderledes og netop imaginært samfund, hvis forståelsen af det usagte behov i rummene blev taget alvorligt. Dette handler om mere end en verbal dialog, idet selve kroppens erfaringer i det mellemmenneskelige rum, giver et bedre indtryk af, hvad de usagte behov er. Dog kan man påstå, i tråd med Lefebvre, at samfundets diskurser både påvirker vores og disse unges tankegange via sproget, så en (re)konstruktion af normer, genstande, kulturelle forståelser af f.eks. anvendelsen af rum, bliver vanskelig at abstrahere fra.

Måden hvorpå det alternative ungdomsfællesskab benytter det offentlige rum på, mener vi, kan sammenlignes specielt med ét af Lefebvres definitioner af det sociale rum, Spatial Practice. De unge har nemlig, i tråd med Lefebvres definition, set rummets potentiale uafhængigt af de gængse regler om, hvad der bør foregå i rummet. Desuden forener de unge dagligdags- og fritidsbrug af rummet i en dialektisk proces mellem forforståelser og selvfølgeligheder i det sociale rum.¹³¹ De unge forener disse via en bevidsthed om deres fællesskabs værdier om at hænge ud i det offentlige rum, fordi *En af grundene til at de hænger ud i indre by, er fordi mange af dem kommer fra omegnen [red. omegnens kommuner], og derfor skal de mødes et sted som alle er bekendt med.*¹³² Her er fokus på de enkelte medlemmers geografiske behov i neostammen, idet samværet er på centrale

---

¹³¹ Lefebvre 1991: 38

¹³² Bilag 4

og tilgængelige steder, hvor det er nemt at komme til med den offentlige transport. Det bliver dermed vigtige elementer for fællesskabet. Dog er de klar over, at deres relation og væren i det offentlige rum indbefatter at høre musik, hænge ud, ryge og drikke, hvorfor konsekvensen er, at de bliver smidt væk. En konsekvens, de alligevel er villige til at tage, fordi rummets funktion i forhold til deres relationer, er afgørende for at fællesskabet kan eksistere.

I forlængelse af ovenstående kan man konstatere, at der eksisterer nogle uskrevne regler i samfundet om, at man ikke må opholde sig i det offentlige rum, i en for stor gruppe og i et udefinerbart tidsrum, som det er tilfældet for de alternative unge. Dette understreger ifølge Lefebvre, endnu engang, at tid, rum og energi hænger mere uløseligt sammen, end det omkringliggende samfund er klar over. Denne sammenhæng i det sociale rum, fremhæver Lefebvre, i de tre nævnte former for sociale rum opfattelser,¹³³ hvori de sociale rum forenes igennem en *percieved, conceived* og *lived triad*.¹³⁴

Med *Percieved* mener Lefebvre, at det sociale og rummelige aspekt perciperes, igennem vores opfattelser og følelser i kroppen. *Conceived* er den måde, hvorpå vi begriber repræsentationerne af rummet, idet vi forestiller os og tænker os til rummet. *Lived* henviser til kroppens levede erfaring i forhold til, hvordan vi både oplever selve rummet og tænker det. En opfattelse, som læner sig op ad af Merleau – Pontys kropsfænomenologiske optik. Sidstnævnte begreb, *Lived*, er derfor en sammensmeltning af de to forrige, da de tre former for sociale rum hænger uløseligt sammen, og er nødvendige for at rummets dynamiske potentialer kan opstå. Gennem de alternative unges relationelle samvær på de offentlige steder, muliggøres der en væren, hvor de er kropsligt til stede, samtidig med at de ser rummet både ude - og indefra. Eksempelvis er de alternative unge ligesom os, opmærksomme på at stemningerne skifter alt afhængigt af rummets udformning.

Dette fællesskab perciperer rummets betydning, alt afhængigt af deres brug af rummet og den fælles opmærksomhed på rummet, er baseret på de levende erfaringer, historier og de relationelle oplevelser i fællesskabet. Eftersom de alternative unge transformerer de offentlige rum til at være levende, gennem deres relationer, bliver Shithole, Kongens og

---

¹³³ Lefebvre 1991: 38

¹³⁴ Ibid: 40

Byretten i deres opfattelse, ikke kun defineret ud fra den oprindelige anvendelse af rummene. Derimod skabes repræsentationerne af og i rummet, eksempelvis ved Dannys udsagn om at trappen i Byretten er ligesom en scene.¹³⁵ Dette udtaler han på baggrund af, at dette fællesskab har skabt symboler, normer, sprog og værdier, der repræsenterer fællesskabet i rummet. Lefebvre taler om den almene forforståelse af rummet som værende tomt, objektivt og neutralt. Rummets betydning eksisterer altså udelukkende, igennem det menneskeskabte skrift og sprog. I forlængelse heraf, spurgte vi i gruppeinterviewet ind til, om de unge havde tidligere erfaringer med gode steder at hænge ud. Malene fortalte bl.a. om en fritidsklub hun havde gået i, da hun var yngre, hvor hun mente stedet [...] kunne kreere en atmosfære af at der var plads til alle.¹³⁶ Dermed handler rummet ikke kun om det fysiske rum, men nærmere om de relationer og æstetiske sproglige ritualer, heriblandt disse unges betegnelser der tillægges de offentlige rum. Her opstår der en følelsesmæssig tilknytning, der baseres på foranderlige kropslige erfaringer i det relationelle rum. De unges tilhørsforhold til rummet skal derfor også ses i lyset af deres bevidsthed om, at genstandene i rummet dannes ud fra mere end det, som kan ses med det blotte øje. Det omhandler netop også energi, atmosfære og det, Maffesoli ville omtale som affektive og stemningsfulde æstetiske fællesskaber.¹³⁷

Sammenhængskraften i tid, rum og energi, i det sociale rum, kalder Lefebvre for *det urbane*.¹³⁸ Og ifølge arkitekt, byplanlægger og lektor på Kunstakademiets Arkitektskole, Bo Grönlund er det urbane [...] *høj grad er et poetisk/kunstnerisk begreb - der er inkluderende langt mere end det er ekskluderende* [...].¹³⁹ Det urbane, er ifølge Grönlund, dét som alle mennesker bør have ret til, altså alle offentlige rum, der potentielt kan benyttes anderledes end det forventede, Grönlund betegner det *de uudnyttede muligheders potentialer*.¹⁴⁰ Vi oplever at de unge udnytter og benytter sig af de offentlige rums uudnyttede potentialer, alene i kraft af deres brug af dem; Shithole, hvor de sidder på jorden og snakker, i Kongens hvor de har fast mødested ved Emostatuen, og Byretten hvor trappen er deres legeplads. I det urbane sociale liv lægger Lefebvre vægt på, ifølge

---

¹³⁵ Bilag 5

¹³⁶ Bilag 10

¹³⁷ Maffesoli 1996

¹³⁸ Grönlund 1991

¹³⁹ Ibid

¹⁴⁰ Ibid

Grönlund, at flere elementer er til stede eksempelvis; mødet mellem forskelligheder, liv og leg, værkets betydning som f.eks. i dette tilfælde Emostatuen og trappen, rummets muligheder og uforudsigelighed, hvilket understreges i den uforpligtende brug af det offentlige rum. Også udveksling i relationer, brug af alle sanser, genkendelsen, stabiliteten og en stadig mulighed for at kunne trække sig tilbage er vigtige faktorer. Her understreges både de uforpligtende og forpligtende præmisser dette fællesskab er skabt af.

I Byretten sidder de unge på den store trappe op til indgangspartiet og *Der er for nylig sat overvågningskameraer op ved byretten. Det er de unge opmærksomme på, dog ikke mere, end de fortsætter deres gøren og laden.*¹⁴¹ I stedet for at se de alternative unges anvendelse af det offentlige rum som problematisk, kunne vi påstå i tråd med, bl.a. Lefebvre, at de unges anvendelse derimod vidner om en kreativitet og en evne til at kunne se udover almene regler, der eksemplificeres gennem rummet. De accepterer samfundets regler, når ordensmagten kommer og håndhæver loven, men på trods af denne kendsgerning tiltrækkes de unge i høj grad at det forbudte, det hemmelige og legen i det offentlige rum. Dette viser efter vores opfattelse en omstillingsparathed, fordi det alternative ungdomsfællesskab balancerer mellem accepten af hinanden og fællesskabets egne sociale koder, overfor det omkringliggende samfunds diskursive regler og normer, eksempelvis i brugen af det offentlige rum.

I flere af de unges udtalelser om det offentlige rum, tydeliggøres deres anderledes brug af rummet, hvori stemningen og energien i fællesskabet, som nævnt, er afhængig af, hvor de unge er på deres rute. I gruppeinterviewet, hvor alle deltagere har udtrykt, at der skal være masser af farver på og i mirakelstedet, understreger Simon at, i Kongens [...] *dér er det naturens farve vi bruger.*¹⁴² I forbindelse med Lefebvres begreb om rummets energi, mener nogle af deltagerne ligeledes at *Der er følelseskoldt i Byretten og Shithole.*¹⁴³ Dette kan måske skyldes de unges udtalte behov for at mirakelstedet er rent, hvilket ifølge Simon betyder, at der ikke er affald over det hele. Carla understreger herefter, at de unge har prøvet at dele affaldsposer ud i fællesskabet, men at det ikke hjalp. Danny har en aften

---

¹⁴¹ Bilag 5
¹⁴² Bilag 10
¹⁴³ Ibid

i Byretten sagt at udsigten fra trappen *er ligesom en stor biograf*.¹⁴⁴ Det er altså ikke bare en hvilken som helst trappe, men derimod en genstand for associationer til et scenerum, hvor livet og de andre i fællesskabet udspiller sig for fødderne af trappen i et spontant og stemningsfyldt teater, hvor Tygstrup i hans fortolkning af Merleau – Ponty, således pointerer:

*Og hvert øjeblik drømmer jeg omkring tingene, jeg forestiller mig objekter eller personer, hvis tilstedeværelse her ikke er uforenelig med konteksten, og dog blander de sig ikke med verden, de optræder foran verden, på indbildningens scene, i det imaginæres teater.*¹⁴⁵

Dermed angiver Byretten en form for scene, hvor subjekterne, de alternative unge, kan danne sig et overblik over både de forbipasserende mennesker og fællesskabets medlemmer, der render rundt på trappen. Rummenes fysiske udformning er derfor også af stor betydning for de unges oplevelser, erfaringer og tilknytning til verden, både inden - og uden for selve fællesskabet.

Samtidig er det bemærkelsesværdigt, at der over trappeindgangen, til Byretten, står skrevet MED LOV SKAL MAN LAND BYGGE. I forlængelse af ovenstående mener vi, at fællesskabet har en evne til at kunne forstå rummets alsidige betydning. Måske er det ikke helt ubevidst, at de har valgt Byretten som et af deres opholdssteder, fordi de herigennem udtrykker en bevidsthed om det offentlige rums normative regler, og samtidig en brug af rummets øvrige potentialer. De unge vælger ligeledes en statslig institutions offentlige indgangsparti, hvilket igen giver en paradoksal hentydning til de dobbelte positioner, de unges fællesskab indskriver sig i, også ved brugen af rummene.

Lefebvre mener, at der hersker en diskurs i rummet, hvilket kræver man skal være til stede for at kunne viderebringe viden om rummets betydning. Det er vigtigt at fremhæve i vores relation med de unge, da vi ikke ville være i stand til at videregive erfaringerne fra disse unges fællesskab, hvis ikke vi havde været kropsligt til stede med dem. Kropslige erfaringer, huskes bedre end de ikke - kropslige, fordi sanserne påvirkes af det oplevede

---

¹⁴⁴ Bilag 5

¹⁴⁵ Tygstrup et al. 1999:20

rum. I vores tilfælde påvirkes vores krop også af; lugte, dufte, lyde, det sete, følesansen, fornemmelsen for relationen, det usagte, kulden, alkoholen, grinene, og meget mere. Det urbane, som nævnt tidligere, afhænger i høj grad af, hvordan et fællesskab anvender de uudnyttede muligheds potentiale også i form af det legende aspekt. Grönlund understreger derfor at *[...]legen bør være princippet for samlingen af "kulturens" fragmenter i byen. Møder, ulighedernes konfrontation, gensidig kendskab[...].*¹⁴⁶

I fortolkningen af Lefebvres urbane aspekt, understreger Grönlund dog videre, at festerne er *[...]den fornemste brug af byen, festens forvandling af hverdagslivet.*¹⁴⁷ Og i forlængelse heraf kan vi kun tilslutte os, i relationen med de unges fællesskab at, *de unges leg, [red. er], de urbane friheder.*¹⁴⁸ Det er i den umiddelbare brug af byrummet at livet leves. Byrummenes betydning tydeliggøres, igennem både ligheder og forskelle, forudsigelighed og uforudsigelighed, ustabilitet og stabilitet, samt stærke og svage. Dualismerne forenes herved i de unges sociale konfigurationer i brugen af de offentlige rum. Her kreeres netop den plads til alle, som er essentiel for at forstå nuancerne imellem modsætningerne, frem for at definere og adskille modsætninger i deres kontrast til hinanden. Lefebvres uddybende pointe er hermed også i tråd med specialets, idet han understreger at de binære modsætninger netop skygger for dialogiske processer.

---

¹⁴⁶ Grönlund 1991

¹⁴⁷ Ibid

¹⁴⁸ Ibid

Byretten ved Gammeltorv

Kapitel 6.
”Den Relationelle Performance”.

6. Konklusion ”Den Relationelle Performance”

I følgende konklusion vil vi gennem en opsummering af forestående analyse, anskueliggøre, hvordan vi mener, at begrebet *Den relationelle Performance* er relevant i forhold til det alternative ungdomsfællesskab. Begrebet vil derfor indkredse de dialogiske kommunikationsprocesser i to dimensioner; teoretisk og metodisk i forhold til det alternative ungdomsfællesskabs værdier, behov og ønsker. Her har vi valgt at knytte relation og performance sammen, fordi vi, gennem vores erfaring i feltet, er nået frem til at begge begreber er relevante i en rekonstruktion af nye virkeligheder og værdier på ungeområdet, både inden for forskning, politik og projekttiltag. Først og fremmest vil vi dog forklare, hvordan vi opfatter begreberne i forhold til specialets udvalgte case.

Når det relationelle fremhæves, så henviser det både til betydningen af de alternative unges relation til fællesskabet, relationen mellem de alternative unge og os, og fællesskabets relation til diskurserne i det omkringliggende samfund. Det er vores oplevelse, at det alternative ”sorte” fællesskab består af mange flere farver (i en symbolsk forstand) end vi, med det blotte øje, kan begribe, medmindre vi indgår i en ligeværdig relation/dialog. Dette er begrundet med, at dette fællesskabs bevægelighed, foranderlighed og stabilitet, indkredser mange billedlige facetter, som forståelsesmæssigt er komplekse, særligt i en logocentrisk tankegang. Den dialogiske indgangsvinkel, fordrer en dynamisk og cirkulær kommunikationsform frem for passive, entydige og ensidige monologer. Derfor må den, efter vores opfattelse, udvikles i en kropslig relation til det empiriske felt. Vi har erfaret, at tilhørsforholdet, til det alternative fællesskab, netop dannes gennem en relationel identifikation mellem dets indbyrdes gruppemedlemmer. Dette handler om mere, end bare de æstetiske stiludtryk, da fællesskabet netop også konstitueres via forskelligheder og ligheder til hinanden, samt i relation med samfundets diskurser. Her bliver de relationelle og perciperede, æstetiske oplevelser og ritualer i de fysiske rammer, også værdifulde i de alternative unges personlige og fælles kropslige erfaringer, da det danner et sammenknyttet tilhørsforhold. Det sammenknyttede tilhørsforhold i dette fællesskab, kommer ligeledes til udtryk i betegnelsen af vores case, hvor både de alternative unge, og fællesskabet, bliver én sammensmeltning af alle elementerne i fællesskabet.

Det er gennem den nærværende kropslige relation, vi mener, at en anerkendelse af en vis andethed er nødvendig. En andethed, i det alternative fællesskab, der udtrykkes gennem normer og værdier, eksemplificeret via verbale – og nonverbale sproglige symboler, æstetiske ritualer, oplevelser, og stiludtryk. Anerkendelsen af disse, mener vi, kan rekonstruere nye forståelsesformer og viden. Den bekymring, politikerne udtaler overfor ungdommen, giver ikke mulighed for at skabe dialogiske processer i samspil, da omdrejningsfeltet er tvang til uddannelse frem for at undersøge, hvilke interesser og behov, f.eks. disse unge selv har. Den position, vi som forskere indtager, i forhold til vores feltområde, er derfor også af afgørende betydning for rekonstruktionen af ny viden. Spørgsmålet er, om vi ønsker at begribe, eller forme feltet, så det passer til ”vores” og politikernes virkelighedsbillede? Man kunne vælge at kritisere, at vi, som forskere i specialet, udelukkende tager de unges parti, frem for at være kritiske overfor disse unges fortællinger og ytringer inden for fællesskabet. Pointen har dog netop været at vi ikke ville forholde os kritiske overfor fællesskabets stemmer, idet intentionen har været at bibeholde en åbenhed overfor deres ønsker og behov.

I kraft af vores værende relation i det alternative fællesskab, mener vi, at relationen bl.a. påvirkede de unges deltagelse i gruppeinterviewet. De unge bevægede sig væk fra deres komfortzone til et andet, synligt forpligtende rum med os, hvor de stadig følte sig afslappede, grundet vores fælles oplevelser, og den måde vi fra starten mødte dem på. Gennem den metodiske vægtning af relationen kunne de alternative unges meninger, refleksioner, behov og ønsker om fremtidige uddannelser og projektiltag, også udfoldes i en tryk, legende og genkendelig atmosfære. Vi oplevede, at disse unge havde mange holdninger og løsninger til både mirakelstedet, til uddannelser og kommunikationsformer, som kunne være spændende for dem. I det øjeblik de unge, via vores fælles *levede* relation i det mellem menneskelige rum, erfarede, at vi som forskere rent faktisk opfattede dem, som vigtige videnskilder, syntes der heller ikke her at være grænser for deres åbne og ærlige fortællinger samt deres forslag og engagement i gruppeinterviewet. Dette vi vender tilbage til i konklusionen, med henblik på konkrete forslag til tiltag.

Ved at inddrage performance begrebet, henføres det i vores optik, til både de alternative unges subtile performance inden for fællesskabets divergerende grupperinger,

fællesskabets performance overfor omgivelserne i de offentlige rum, samt vores egen reflekterende performance rolle i den dialogiske proces med de alternative unge. Det er vores intention at pointere, at disse unge performer og repræsenterer forskellige roller, som bl.a. også omhandler de divergerende æstetiske stiludtryk. Dette giver en opmærksomhed, der både retter sig til medlemmerne inden for deres fællesskab, ligesom det også retter sig til dem uden for, i omgivelserne. Det alternative fællesskabs performance bliver eksemplificeret gennem de forskellige grupperingers unikke og æstetiske distinktioner, som er betydningsfulde, symbolske identifikationer. Det skaber et fælles tilhørsforhold til hele neostammen. Derigennem udtrykker disse unges performance sig, også i mødet med andre mennesker i det offentlige rum, idet fællesskabet er sat til offentligt skue overfor omgivelserne. Desuden bliver de omkringliggende omgivelser ligeledes en oplevelse for det alternative fællesskab. Dette skaber en dobbeltposition, som repræsenteres i en spejlende, eller reflekteret forestilling, hvor scenen er de offentlige byrum disse unge befinder sig. Performance er ifølge dramaturg Richard Schechner,¹ en vekselvirkende interaktion mellem både subjekter og genstande, mellem det fiktive og virkelige. Schechners interaktive forståelse af performancebegrebet, kan efter vores mening tolkes som passivt, fordi subjektet alene uden en relation, kan interagere med objektet. Det alternative fællesskabs indbyrdes relationer medvirker til at skabe værdiladede betydninger til genstandene, heriblandt Emostatuen. Disse betydninger skabes ikke alene, ud fra de enkelte unge, men derimod i relationen til de andre medlemmer i fællesskabet. Derfor mener vi, ud fra vores relation med dette fællesskabs måde at etablere sig på, at denne performance er mere relationel og aktiv, hvorfor vi i stedet knytter performance sammen med det relationelle. Dette skal ligeledes ses i forlængelse af, at rummet, der også ifølge Lefebvre, skabes via de unges fælles relationer til hinanden, og fællesskabets forhold til de anvendte rum. Vi benytter derfor også performance begrebet til at omfavne den rummelighed og bevægelse, der udspilles i positionerne mellem fællesskabets roller, stil og udtryk i relationen til omgivelserne.

Den relationelle performance henviser, i tråd med forestående, til en vis omfangsrig, tidskrævende og udfordrende præstation, vi som forskere også er nødsaget til at præstere i det værende rum med vores empiriske felt. I forsøget på at afmontere dualistiske

---

¹ Schechner 2002:49

forestillinger bl.a. i forhold til politiske udtalelser, søgte vi at nærme os vores udvalgte case. Dette er dog langt fra en nem opgave, fordi vores objektivitet blev mere og mere påvirket, jo mere vi nærmede os dette ungdomsfællesskab. Alligevel synes vi, at kunne argumentere for, hvorfor det er en relevant tilgang, fordi vi, via vores kropslige erfaring, har fået en større forståelse af nuancerne inden for disse unges livsverden i fællesskabet. Her vil vi også understrege, at abstraktions – og refleksionsniveauet kontinuerligt blev udfordret hos os, som forskere, i den værende relation med disse unge. Vi er bevidste om, at denne metodiske tilgang til unge kræver et stort engagement fra begge parter, men vi oplever at udbyttet af denne metodetilgang, har åbnet op for et muligt samarbejde på tværs af forskelligheder, og derved fremhæver nye dialogiske kommunikative løsninger på ungeområdet.

Gentagende gange oplevede vi, at jo mindre, vi troede, vi vidste, jo mere lærte vi af de unge. Denne proces resulterede i at vi, som forskere, sommetider måtte træde et skridt tilbage, og minde os selv om, at intentionen med vores feltarbejde var at skabe ny viden ved at tydeliggøre disse unges stemme. Vores intention er ikke at fremhæve en moralsk og kritisk indgangsvinkel. Derfor er en væsentlig pointe i dette speciale, at vi har set os nødsaget til at udfordre eksisterende diskurser i et moderne verdenssyn, for derigennem at skabe en fælles forståelse af, hvordan vi kan udvikle foranderlige, bevægelige og dynamiske tiltag disse unge, kan identificere sig med. Vi mener, de unge er eksperter på egen og fremtidig ungdomskultur – og uddannelses liv.

Vi mener, at muligheden for overhovedet at skabe dialogiske sammenhænge mellem innovation, inklusion og vækst i samfundet, derfor er at relationen i kontrasterne mellem de binære modsætninger, skal fremhæves, netop ved at inddrage fremtidens (alternative) unge, som eksperter. Disse ungeeksperter kunne eksempelvis invitere politikere, forskere og projekttiltag ind i Kongens, og derigennem give udtryk for hvilke behov de har. De forskellige projekttiltag kunne derigennem bestræbe sig på at blive lige så mobile, som det alternative ungdomsfællesskab, og dermed flytte projekterne ud i det offentlige rum, i stedet for at sidde inde på kontorerne.

Vi har senere stødt på Otto Scharmers U-teori, hvis metodiske tilgang til forskerrollen understreger væsentligheden i; *Det åbne sind, det åbne hjerte og den åbne vilje.*² Denne indgangsvinkel, er efter vores mening, særdeles brugbar, i samarbejdet med disse unges fællesskab. Sharmers U-teori underbygger vores tilgang i dette speciale. Når der skal konstrueres ny viden om kompleksiteten i nuværende og foranderlige alternative ungdomsfællesskaber mener vi derfor også at denne med fordel kunne inspirere ungdomsforskningen.

I skabelsesprocessen med disse unge, er vi blevet opmærksomme på nødvendigheden af, at forholde sig reflekterende og kritisk til samfundets diskurser. Dette er en langsommelig proces, som fortsætter langt ind i det empiriske arbejde, da dynamikken mellem mange parter i en foranderlig, bevægelig og dialogisk kontekst, er kompleks, og krævende for forskeren. Med det komplekse understreges processen i relationen med feltområdet, hvori vores forudgående viden ikke nødvendigvis var i overensstemmelse med disse unges konstruktion af fællesskabet, hvilket resulterede i, at vi løbende måtte ændre vores egne forestillingsbilleder, og tilføje nye metoder, så ny viden kunne opstå.

Vi er bevidste om, at de kritiske øjne hurtigt kan påpege problematikken i, at de unge bare vil hænge ud, og derfor ikke synes uddannelses tilbuddene er relevante for dem, dette ud fra et postulat om at det vil true samfundets sammenhængskraft. Til den kritiske læser vil vi derfor understrege at samfundets *værende* aspekt, af os, opleves som særdeles underkendt. Dette på baggrund af et rationalt og formålsbaseret dansk samfund, hvor de ekspressive verbale, eller skriftlige (for -) mål i de "rette" diskurser og tankegange, er i højsædet. Ved både at fremhæve marginaliserede stemmer og det *værende* element, synes spændingsforholdet mellem samfundets fokus på innovation, inklusion og vækst, og disse unges værende mellem menneskelige rum, at give plads til en medskabende udvikling.

---

² Sandager 2010

6.1 Ønsker og behov

Vi er derfor af den overbevisning, at der kan opnås en fælles konsensus mellem politiske tiltag på ungeområdet, og disse unges fællesskaber, hvis der skabes plads til leg, afslapning og uforpligtende rammer. Her vil vi påstå, at politikernes tanker om innovation, kreativitet, engagement og motivation fra unge potentielt kunne udvikles i det *værende*. Derfor vil vi gerne fremhæve dette alternative ungdomsfællesskabs ytringer, selvetablering, løsninger og drømme, som eksempel på, hvordan de netop er et uudnyttet, men kreativt potentiale i det fremtidige samfunds sammenhængskraft. Det leder os videre til mere konkrete forslag til nye virkeligheder og værdier på ungeområdet, inden for forskning, politik og projekttiltag.

Vi oplever, at de alternative unge har brug for at kommunikere via andre udtryksformer, da deres valg af tøjstil, offentlige rum og sociale fællesskaber, fremstår som et kreativt og bevidst valg. De alternative unge skal derfor nås med andre alternative kommunikationsmetoder. I forlængelse heraf har flere af disse unge understreget at identifikationen, med tilbuddene inden for uddannelse, er en udfordring for dem. De unge oplever ikke, at deres interesser bliver repræsenteret, hverken i skolerne eller i projekterne. De alternative unge har altså selv løsningen, på nogle af de problemstillinger, der hersker på uddannelsesområdet, og ønsker flere alternative kurser, såsom piercing -, tatoverings - og frisørkurser, som potentielt kunne tilbydes der, hvor de unge befinder sig.³

De ønsker, som kendetegner det alternative ungdomsfællesskab, er bl.a. at være, hvor der symbolsk og praktisk set er *plads* og rummelighed til forskelligheder, omsorg, samt selvbestemmelse og selvorganisering. Behovet for at blive taget alvorligt, og blive mødt der hvor de befinder sig både fysisk og psykisk, er dermed altafgørende for, at en videre dialog og udvikling kan forekomme. Behovet for at engagere sig og være en del af samfundets sammenhængskraft, eksisterer i høj grad hos disse unge, hvis der rekonstrueres usynlige rammer af *usynlige* voksne, vil resultatet være en udvikling af *synlige* unge. Vi mener, at de unge skal tildeles ejerskabet som eksperter på deres eget område. Vi mener, at dette alternative ungdomsfællesskabs anvendelse af de offentlige rum, på trods af eksisterende regler, er et uudnyttet potentiale, som kunne være

---

³ Bilag 10.

interessant at gå videre med. Deres relation til de offentlige rum kunne f.eks., efter vores mening, inddrages i en videreudvikling af det urbane byrum.

Københavns kommune er lige nu i gang med en større ombygning af Nørreport St., Her kunne man vælge at inddrage det alternative ungdomsfællesskab, som en styregruppe, i udviklingen af stationen, fordi de unge jo netop anvender, og ser dette rums muligheder, på anden vis end de forbigående. Eksempelvis kunne et område på stationen tilpasses de alternatives behov og ønsker, og gennem deres udnyttelse af det offentlige byrum derved bidrage med at skabe liv, opnå en stigende turisme, udvikle alternativ kunst på væggene, under en aftale om at de unge altid rydder op efter sig selv. Vi ved, at disse unge er i stand til at etablere sig også med omgivelserne i nærmiljøet. Derfor ser vi det ligeledes som konstruktivt at en aftale mellem disse unge, DSB og politiet, kunne iværksættes med henblik på at opnå en dialogisk proces, for at få opfyldt alle parter ønsker og behov. Frem for en tilbagevendende problematisering af det alternative ungdomsfællesskabs ophold på stationen.

Man kunne potentielt oprette en Facebookgruppe, hvor de alternative unge er eksperterne på ungeområdet, og eventuel kalde gruppen "Ungeeksperterne". Denne gruppe kunne fungere som en vidensportal, styret af disse unge, hvor politikere, forskere og projekter har mulighed for at indhente viden om ungdomskulturer og ungdomsliv. Ligesom de også ville have mulighed for direkte at lave aftaler med de unge, og møde dem, hvor de befinder sig. I forlængelse af Facebookgruppen kunne man udvikle en symbolsk identifikationssticker, eventuelt med teksten "Mød os på Facebook" eller "Mød os i Kongens", til ophængning i det offentlige rum. Disse stickers ville dermed også fungere som en unik æstetisk kommunikation, de unge kunne identificere sig med, i det offentlige rum. I den forbindelse spurgte vi de alternative unge på deres Facebookgruppe, om de identificerede sig med et symbol eller udtryk. Her var der en, som foreslog *Kontrolleret Mangfoldighed*. Endnu en gang fik vi afslutningsvis konstateret, at nysgerrige spørgsmål og *værensperspektivet* med disse unge, synes at være nøglen et uudnyttet engagement og en kreativitet, der med fordel kan anvendes i politikernes ønsker, projektiltagene og ungdomsforskningen.

I henhold til vores problemformulering, vil vi her kort opsummere, at den dialogiske kommunikationsproces, skabes i en åbent, reflekterende og ikke - kritisk, værende relation

med det alternative ungdomsfællesskab. Denne indgangsvinkel, mener vi, skaber en omfattende viden om de alternative unges ønsker og behov, man til fordel kunne arbejde videre med, og inddrage i andre projekter. De nye virkeligheder og værdier på ungeområdet må derfor begribes ud fra et verdenssyn, som er langt mere foranderligt, mobilt, cirkulært og dialogisk, også inden for forskning og politik.

7. Litteraturliste

Bøger

Bauman, Zygmunt. 2002: *Fællesskab*. 2. oplag. Hans Reitzels Forlag A/S, København.

Becker – Christensen, Christian og Olsen, Gitte Hou. 2000: *Alliance* i Politikens DANSK ORDBOG. Side 27. 2. udgave. 6. oplag. JP/Politikens Forlag.

Bonnevie, Lars og Per Aage Brandt. 1967: *Om Grammatologi*. Originaltitel: *De la grammatologie*. Universal Trykkeriet A/S, København. 1. oplag, oktober 1970.

Gergen, Kenneth. 2006: *Det mættede selv – Identitetsdilemmaer i nutiden*. Oversat af Tom Bøgeskov. Dansk Psykologisk Forlag A/S. 1. udgave, 1. oplag.

Halkier, Bente. 2002: *Fokusgrupper*. 1. Udgave. Samfundslitteratur & Roskilde Universitetsforlag.

Hastrup, Kirsten. 2005: *Strukturalisme i KLASSISK OG MODERNE SAMFUNDSTEORI*. Kapitel 17. 3. reviderende udgave. 1. oplag. Forfatterne og Hans Reitzels Forlag.

Hastrup, Kirsten. 2003: *Ind i verden*. Forfatterne og Hans Reitzels Forlag A/S. København.

Hviid Jacobsen, Michael, Nedergaard, Peter, Lippert-Rasmussen, Kasper. 2010: *Videnskabsteori – i statskundskab, sociologi og forvaltning*. Udgave 1. Hans Reitzels Forlag.

Illeris, Knud, Katznelson, Noemi, Christian Nielsen, Jens, Ulrik Sørensen, Niels og Simonsen, Birgitte. 2009: *Ungdomsliv - mellem individualisering og standardisering*. 1. forlag 2009. SL forlagene. Frederiksberg C.

Kvale, Steiner og Brinkmann, Svend. 2009: *Interview. Introduktion til et håndværk*. Kapitel 2. 2. udgave, 1. oplag. Hans Reitzels Forlag København.

Lefebvre, Henri. 1991: *The Production og Space*. Oversat af Donald Nicholson-Smith. Blacwell Publishing. Originaltitel *Production de l'espace*.

Maffesoli, Michel. 1996: *The Time of the tribes*. Sage Publications Ltd, London.

Merleau-Ponty, Maurice. 1969: *Tegn*. Forlaget Rhodos, København.

Nake, Bjørn. 2009: *Maurice Merleau – Ponty. Kroppens fænomenologi (1.del af 'Perceptionens fænomenologi')*. 2. Udgave. DET lille FORLAG.

Neergaard, Helle. 2007: *Udvælgelses af cases i kvalitative undersøgelser*. 2. udgave. Forlaget Samfundslitteratur.

Phillips, Louise. 2011: *Med forskel som forandringskraft: en introduktion til dialogisk kommunikationsteori*. I *FRA METATEORI TIL KOMMUNIKATION*. Af Almlund, Pernille og Andersen, Nina Blom (red.). 1. udgave. 1. oplag. Forfatterne og Hans Reitzels forlag, København 2011.

Thagaard, Tove. 2004: *Systematik og indlevelse. En indføring i kvalitativ metode*. Akademisk forlag, 2004. Oversat af Ole Lindegaard Henriksen.

Tygstrup, Frederik, Holm, Isak Winkel og Stjernfelt, Frederik. 1999: *MODERNE TÆNKERE. Maurice Merleau – Ponty. Om sprogets fænomenologi. Udvalgte tekster*. Nordisk Forlag A/S.

Foredrag og kurser

Thybo, Lars. 2012: *Appreciative Inquiry*. Kursus hos Imagine Nørrebro, Projektakademiet: Januarkalender d.4.1.2012.

Dagbladet Information. D.7.11.2011: *Fundraising & kreativ konceptudvikling og markedsføring*.

Roskilde Universitet, Kommunikation. Modul 3. 2011: *Iværksætter og Innovation*.

Artikler

Bjørsted, Erik, Pedersen, Frederik I., Baadsgaard, Mikkel og Breck, Janus. 2011: *114.000 unge er hverken i job eller i gang med uddannelse*. AE, ARBEJDERBEVÆGELSENS ERHVERVSRÅD. Den 9. november 2011.

Haslebo, Gitte. 2006: *Relationer i organisationer*. Dansk Psykologisk Forlag.

Høgsbro, Kjeld. 2008: *Kvalitative metoder i forskning og evaluering*. AKF Anvendt Kommunalforskning: Fænomenologisk Analyse side 26-30:

<http://www.scribd.com/doc/52455163/15/F%C3%A6nomenologisk-analyse>

Jensen, Gitte Bank. 2011: *Udsatte unge: Giv os et alternativ til gaden*. Metroxpress den 17.10.2011. Fundet den 11.2.2012. <http://www.metroxpress.dk/nyheder/udsatte-unge-giv-os-et-alternativ-til-gaden/KObkjp!G4LqRrsINYE/>

Knudsen-Trier, Jonas. 2009: *Neo- stammens far på besøg*. Information den 28.maj. Fundet den 10.2.2012. <http://www.information.dk/192577>

Madsen, Henrik Friis 2011: *Ungdomskultur*. Tematekst.

http://samfnu.systeme.dk/fileadmin/filer/Tekster/Emne7/t_hfm_ungdomskultur.pdf

Schwarz, Elisabeth Hamerik. 2011: *Nordvest venter på de unge*. Urban den 16.12.2011. Nr. 221. 10 Årgang.

Fundet den 21.2.2012. <http://www.e-pages.dk/urban/1086/8>.

Rasmussen, Torden Hangaard. 1997: *Kroppens filosof - Maurice Merleau-Ponty*. (Idræt som middel) *Idræt*. Årg. 62, nr. 3.

<http://www.livsverden.dk/pub/Rasmussen.T.H.1997.Kroppens.filosof.pdf>

Torreck, Pia. 2012: *Systemisk tænkning - at forstå systemet mønsteret og sammenhængene*. Væksthus for Ledelse den 17.3.2010. Fundet den 5.2.2012. Systemisk tænkning. Lederweb.dk.

<http://www.lederweb.dk/Strategi/Organisationsudvikling/Artikel/79543/Systemisk-tankning---at-forsta-systemet-monsteret-og-sammenhangene>

Internetsider

Antropos. 2012: *Metode og undersøgelsesredskaber*. Fundet den 18.1.2012

<http://www.antropos.dk/Metode%20og%20undersogelsesredskaber.html>

Bladt, Mette. 2012: *De unges stemme - Fra udsat ung til demokratisk samfundsborger*.

RUC's hjemmeside for forskning. Fundet den 24.12.2012.

<http://www.ruc.dk/forskning/forskningscentre/center-for-aktionsforskning-og-demokratisk-samfundsudvikling/aktionsforskningsprojekter/de-unges-stemme/>

Bolsjefabrikken. 2012: *Lærkevej*. Bolsjefabrikkens hjemmeside. Fundet d.13.2.2012

http://bolsjefabrikken.com/wp/?page_id=21

Debat side for unge. 2011. SOL: <http://www.sol.dk/debat/55-fri-debat-kultur/1677565-mode-andre-emoerscenekidsalternative-unge/1995090>. Fundet den 29.1.2012

DEN STORE DANSKE 1. 2012: *Ferdinand de Saussure*. Gyldendals åbne Encyklopædi.

Fundet den

05.2.2012.http://www.denstoredanske.dk/Samfund,_jura_og_politik/Sprog/Sprogforskeres_biografier/Ferdinand_de_Saussure

DEN STORE DANSKE 2. 2012: *Dikotomi*. Gyldendals åbne encyklopædi. Fundet den

28.1.2012

http://www.denstoredanske.dk/Samfund,_jura_og_politik/Filosofi/Filosofiske_begreber_og_fagudtryk/dikotomi

DEN STORE DANSKE 3. 2012: *Marginalisere*. Gyldendals åbne Encyklopædi. Fundet den 25.1.2012.

http://www.denstoredanske.dk/Samfund,_jura_og_politik/Sprog/Fremmedord/mh/marginalisere

DFUNK: *Ghettoblaster*. Dansk Flygtningehjælps Ungenetværk. Fundet den 22.1.2012

<http://www.dfunk.dk/aktiviteter/kultur-og-events/radioprojektet-ghettoblaster/>

Egebak, Niels. 1964: *Marice Merleau- Ponty og fænomenologien i Perspektiv*. Vol 12. no. 3. Side 34-37. Fundet den 25.1.2012 på

<http://www.livsverden.dk/grundlaeggerne/merleau-ponty>

Engel, Stine. 2010: *Ungekultur i nye rammer. Projektmodning omkring kunst og kultur for, med og af unge*. Børnekulturens Netværk, København 2010.

http://www.boernogkultur.dk/fileadmin/user_upload/billeder_og_pdf/Publikationer/2010/Ungerapport_layoutet_2010.pdf. Fundet den 17.11.2011.

Facebookgruppen. 2011: *ØSTER ANLÆG, KONGENS, SHITHOLE, OG GAMMELTORV*.

Foråret 2011. <https://www.facebook.com/#!/groups/243691268991123/>

Frederiksen, Mette. 2011: *Minister: Unge skal tvinges til uddannelse*. Tv2 nyhederne den

9. november 2011. <http://nyhederne-dyn.tv2.dk/article.php/id-45454319:minister-unge-skal-tvinges-i-uddannelse.html>

Grove, Anders. 2012: *Dekonstruktion*. Teorier.dk. Fundet d.13.2.2012

<http://www.teorier.dk/tekster/dekonstruktion.php>

Grönlund, Bo. 1991: *Byen, produktionsmåden og "det urbane"*. [http://www.e-](http://www.e-pages.dk/raskmagasinet/87/16)

[pages.dk/raskmagasinet/87/16](http://www.e-pages.dk/raskmagasinet/87/16). Fundet d.13.2.12

Hangaard, Bente. 2005: *At arbejde i team*. Supervisionsfirma. *Team Well*. Fundet

d.13.2.12 <http://www.team-well.dk/artikler/team-arbejde/>

Hertz, Berit. 2001: *Systemisk Tænkning*. Konsulentfirma: Det Muligt. Fundet d.13.2.2012.
http://detmuligt.dk/?page_id=40

I am 2200. 2011: *I AM 2200 – WORKSHOPS*. Den 19.10.2011
<http://billetto.dk/iam2200-workshops>. Fundet den 1.11.2011.

Identitet, wordpress.dk. *Punkere*. Fundet d.13.2.2012.
<http://identitet9x.wordpress.com/punkere/>

Imagine Chicago. 2011: *Imagine Chicago – Who we are*.
<http://www.imaginechicago.org/what.html>. Fundet den 17.11.2011

Imagine Nørrebro. 2011: *Imagine Nørrebro – Baggrund*. <http://imagineenorrebro.web08.fab-it.dk/baggrund/>. Fundet den 17.11.2011.

Indlæg fra Mark. 2010: *Møde andre emoer/scenekids/alternative unge*. Debat på "Sol".
<http://www.sol.dk/debat/55-fri-debat-kultur/1677565-mode-andre-emoerscenekidsalternative-unge/1995090>

Kinaportal.dk. *Yin og yang er symbolet på harmoni og balance*. <http://www.kinaportal.dk/filosofi-religion/kosmologi/yin-yang.php> Fundet d.13.2.2012

Kulturnatten <http://kulturnatten.cloudapp.net/da/kulturnatten/information.aspx> Fundet d.13.2.2012

Lassen, Betina. 2012: *Sanseintegration*. Følesans <http://www.sensory-integration.info/site/sanserne/fole.html> fundet d.15.2.2012

Leksikon 2010: *Fællesskab*. Leksikon for de 21.århundrede. Den 16.12.2010. . Fundet den 5.2.2012. <http://www.leksikon.org/art.php?n=5192>

Leksikon 2005: *Marginalisering*. Leksikon for det 21.århundrede. Den 19.1.2005. Fundet den 28.1.2012 <http://www.leksikon.org/index.php>

Leksikon 1. 2007: *Konstruktivisme*. Leksikon for de 21. århundrede. Den 1.10.2007. Fundet den 5.2.2012. <http://www.leksikon.org/art.php?n=5014>

Leksikon 2. 2007: *Merleau-Ponty, Maurice*. Leksikon for de 21. århundrede. Den 19.6.2007. Fundet den 5.2.2012. <http://www.leksikon.org/art.php?n=1723>.

Leksikon. Org. 2004. *Situeret Læring*. <http://www.leksikon.org/art.php?n=4992> fundet d.13.2.2012

Løkke, Lars. 2009: *Det talte ord gælder*. I folketinget, tirsdag den 6. oktober 2009. http://www.stm.dk/_p_12951.html. Fundet den 12.12.2011.

Ministeriet. 2011: *221 millioner kroner til udsatte børn og unge*. Ministeriet for børn og undervisning. Den 15.11.2011. Fundet den 12.12.2011 <http://www.uvm.dk/Aktuelt/~UVM-DK/Content/News/Aktuelt/2011/Nov/111115-221-millioner-kroner-til-udsatte-boern-og-unge>

Mortensen, Anne og Kuhberg, Katrine. 2009: *STIL:EMO, GOTH, SCENE*. Den 28.10.2009. Fundet d.13.2.2012 http://www.viunge.dk/Mode/Hot%20or%20Not/Stil_Emo_goth_scene.aspx

Nielsen, Jens-Emil. 2012: *50 års ungdomskultur. Introduktion til Ungdoms-krøniken*. Dansk Historisk Fællesråd. Fundet den 22.1.2012. <http://www.historie-online.dk/special/artikler/ungdomskultur.htm>

Ny i Danmark 2012: *Erfaringsbasen*. Fundet den 31.1.2012 <http://www.nyidanmark.dk/da-dk/Integration/erfaringsbasen/erfaringsbasen.htm?SearchType=experiencedatabase&IsStatusReport=True>

Obscene. 2012. Facebookgruppen. Fundet den 14.10. 2011. <https://www.facebook.com/#!/groups/161584267974/>

Om CEFU. 2011: *Om CEFU*. Center for ungdomsforskning. Fundet den 22.1.2011.
<http://www.cefudk.dk/emner/om-cefudk.aspx>

Ords-kælv. 2012: *Hyggefactory*. Fundet den 22.1.2012 <http://hyggefactory.org/>

Rasmussen, T.H. 1997: *Kroppens filosof – Marice Merleau – Ponty*. (Idræt som middel) i *Idræt*. Årg. 62, nr. 3. Fundet den 25.1.2012 på
<http://www.livsverden.dk/grundlaeggerne/merleau-ponty>

Regeringens arbejdsgruppe for bedre integration. 2009: *Rapport om marginaliserede nydanske børn og unge*. Fundet den 31.1.2012 <http://www.nyidanmark.dk/da-dk/publikationer/SearchPublications.htm?SearchType=publications&Keywords=unge&SubType=Rapport>

R.C.Y.N. 2012: *RessourceCenteret Ydre Nørrebro – Målgrupper*.
http://www.rcyn.dk/index.php?option=com_content&view=article&id=184&Itemid=197

Region Syddanmark: *Systemisk tilgang som metode*. Fundet d.13.2.12
<http://boegealle.regionsyddanmark.dk/wm205515>

Sandager, Louise. 2010: *Teori U – revolutionen indefra*. Ledelseidag.dk nr. 9, oktober 2010. Fundet d.20.2.2012.
<https://www.lederne.dk/ledelseidag/Artikler/Seogeftermndogaar/2010/Nr.+9+oktober/teoriurevolutionenindefra.htm>

Thorning – Schmidt. 2011: *Det talte ord gælder*. I Folketinget den 4. oktober 2011. Fundet den 19.1.2012. http://www.stm.dk/_p_13517.html

Uddannelseshuset, Unfolding Fields. 2012: *Om U-teori og Fornyelse*.
<http://www.unfoldingfields.org/dansk/fornyelse> fundet d.25.2.2012

Ungeren. 2012: *Jagtvej 69*. Dortheavej - 61 hjemmeside.
<http://www.ungeren.dk/historie/jagtvej-69.aspx>

Wikipedia 1. 2012: *Forskning*. Fundet d.13.2.2012 <http://da.wikipedia.org/wiki/Forskning>

Wikipedia 2. 2012: *Hermeneutik*. Fundet d.13.2.2012

<http://da.wikipedia.org/wiki/Hermeneutik>

Wikipedia 3. 2012: *Induktion (metode)*. Fundet d.13.2.2012.

[http://da.wikipedia.org/wiki/Induktion_\(metode\)](http://da.wikipedia.org/wiki/Induktion_(metode))

Wikipedia 4. 2012: *Juggalo* <http://en.wikipedia.org/wiki/Juggalo> fundet d.13.2.2012

Wikipedia 5. 2012: *Punk-rock* <http://da.wikipedia.org/wiki/Punk-rock> fundet d.13.2.12

8. Formidlingsartikel

MetroXpress 29. februar 2012.

København har *ikke* plads til unge med grønt hår, nitter og sort makeup!

De mødes i Kongens Have, på Nørreport Station og ved Byretten på Gammeltorv.

De er unge mellem 12 og 25 år. Tøjet har nitter og huller. Håret er ofte farvet og øjnene malet med sort. De mødes altid ude både vinter og sommer, for de unge har ingen steder at tage hen – der er ikke plads til dem i Københavns Kommune.

Termometret viser -2 grader. Det er fredag sidst på eftermiddagen, og i hjørnet af Kongens Have i København sidder en stor gruppe unge, der ligner punkere. De drikker øl, spiller musik, ryger og taler højt. De fleste forbipasserende ryster på hovedet og går en bue uden om. Men hvorfor sidder de unge her i 2 graders frost? Hvorfor er de ikke hjemme eller mødes om de mange projekttiltag Københavns Kommune har til unge?

Det nye ungdomshus på Dortheavej 61 er for de ældre, siger en af de unge Yrsa på 17 år, mens Malene på 19 supplerer det

er som om det kun er for en lukket kreds – og der er ikke plads til os, derfor vil vi hellere være rundt om i byen. Sådan lyder nogle af de forklaringer, der er kommet frem i de feltstudier, som to specialestuderende, Anne - Sofie von Holstein & Camilla Tønning Bælum, fra RUC har lavet. I tre måneder har de specialestuderende fulgt de unge fra Kongens Have i deres færden i byen, ved at indgå som en del af de unges gruppe – en aften blev de specialestuderende sågar smidt væk fra Nørreport Station sammen med de unge.

De unge føler sig ikke hørt

Ifølge de to specialestuderende er problemet, at de unge med sort makeup, nitter og farvet hår ofte føler sig fordømt af det omgivende samfund, samtidig med at de ikke føler sig hørt af politikerne. *Når politikerne gerne vil vide noget om de unge, skal vi spørges, der sidder bare nogle papirnussere og tror de ved noget, sådan lyder det fra 14-årige Simon. En af de lidt ældre unge er Benny på 20 år, han mener *Politikerne vil intet have med de unge at gøre. De vil bare presse os ind i systemet.**

Netop ved at følge de unge i tre måneder har de to specialestuderende skabt et

tillidsforhold til de unge – og har lyttet til, hvad de unge vil. Og de unge vil gerne finde et sted, hvor de kan få lov til at være, så de ikke altid skal mødes udenfor ved Byretten eller i Kongens Have om vinteren. *For de unge er det vigtigt, at blive hørt. De efterlyser tillid fra bl.a. politikerne, da de ikke vil stemples, som sociale tilfælde. De er blot unge mennesker, med alt hvad det indebærer,* siger specialestuderende, Camilla Tønning Bælum. *Vi har brug for bedre vejledning. Vi vil ikke bare på for tidlig førtidspension,* understreger en af de unge Malene på 19 år.

Tilråb på gaden og indgangsforbud

De unge oplever ofte, at omgivelserne kigger skævt til dem og ikke forstår dem. De bliver råbt efter på gaden eller bliver smidt ud fra visse tøjbutikker på grund af deres udseende.

Folk har råbt grimme ting efter mig på gaden, fordi jeg ser anderledes ud. Det er derfor jeg godt kan li' det her fællesskab, her er alle velkomne og her er fordomsfrit, siger Casper på 20 år. Det genkender 16-årige Maja som siger *Her kan jeg være mig selv. Ingen råber eller kigger skævt efter mig.*

De unge ser voldsomme ud i deres fremtoning med nitter, sort tøj, og

uhyggeleg make-up, men de er helt almindelige unge, der bare mener at *Mainstream er kedeligt,* som Yrsa 17 år siger. Og så vil de rigtig gerne have forståelse fra samfundet, så de kan bruge byen som deres legeplads.

Mange tror, at os i Kongens Have er udsatte unge, der har en mørk baggrund og kommer fra hårde miljøer, ryger hash og tager stoffer dagen lang. Men det er langt fra, hvem vi er, fortæller Maja på 16 år.

Ind i varmen

Der er foreløbig ingen udsigt til, at de unge får lov til at få et sted. Så ind til videre mødes de fortsat i Kongens Have, på Nørreport Station og ved Byretten i København, på trods af de bliver smidt væk. De unge forsøger dog selv gennem egne initiativer at løse konflikterne med omgivelserne. Eksempelvis laver de aftaler med vagterne i Kongens Have om, at de skal rydde op efter sig selv. Det kan være svært at overholde. Derfor har de i 17 år allieret sig med folkepensionisten, Cilla, der rydder det sidste op for dem, og som belønning får panten fra alle deres flasker. *Vi har også kontaktet Fisketorvet ved Dybbølsbro Station for at få lov til at hænge ud i deres parkeringskælder over vinteren,* siger Casper på 20 år. Men det blev afvist.

Københavns kommune kunne jo gå i dialog, og samarbejde med de alternative unge om fremtidige projekter. For vi har fundet ud af at de unge gerne tager initiativer og engagerer sig. I sådan et samarbejde er det vigtigt at de unge ses som eksperter på deres eget ungdomsliv, siger specialestuderende Anne-Sofie von Holstein.

Mørket falder på i Kongens Have, og temperaturen falder yderligere. De unge samler deres ting. Næste stop er Nørreport Station, hvor temperaturen er 10 grader varmere på perronerne.

FAKTABOKS:

Om Specialet: Består af 3 måneders feltstudier af 60 unge i alderen 12-25 år, samt et gruppeinterview med 5 unge.

Specialet hedder "Det sorte fællesskabs relationelle performance", og kan findes på Roskilde Universitets bibliotek.

De unge: De unge er anonymiseret og fremstår kun med fornavn.

Om løsninger: De unge har bl.a. foreslået Piercing – og tatoveringskurser, samt frisørkurser til ekstreme frisurer. Førstehjælpskurser er også på listen.

Om de to specialestuderende:

Camilla Tønning Bælum er Cand.comm. med kultur og sprogødestudier. Anne-Sofie von Holstein er Cand.comm. med Performance Design. I specialet forslår de specialestuderende også et samarbejde, hvor de alternative unge inddrages i fornyelsen af Nørreport Station.

9. Argumentation for formidlingsartikel

Da der ikke findes en udbredt viden om det alternative ungdomsfællesskab i Kongens Have, Nørreport station, og Byretten ved Gammeltorv, ønsker vi først og fremmest, at formidle en viden omkring dette til en bredere befolkning. I artiklen lægger vi derfor vægt på at tydeliggøre nuancerne om de unges alternative ungdomsfællesskab. Vi understreger følgende pointer fra specialet; De alternative unge er engagerede og initiativtagere på løsninger, de vil gerne have en plads i samfundet, og de vil gerne inddrages og høres. Frem for at problematisere det alternative ungdomsfællesskab i byrummet, vil vi gerne frembringe en opmærksomhed på de alternative unge, som ressourcefyldte og uudnyttede potentialer. Dette er for at skabe sociale forandringer, også på et praksisplan. Det er vores formål at fremhæve de alternative unges stemmer, behov og ønsker i artiklen, hvorfor vi fokuserer på deres udtalelser. Dermed har vi ikke inddraget projektiltag, forskningsresultater og politiske udtalelser.

Målgruppen

Specialets primære målgruppe er politikere og projektledere, hvis virke er i Københavns Kommune. Den sekundære målgruppe er dem, som bl.a. møder det alternative ungdomsfællesskab i det Københavnske byrum. Dog henvender artiklen sig ligeledes til de almene erhvervsaktive danskere, da vi formoder, de har en mening om ungdom, og hvordan unge kan involveres i fremtidige løsninger af kulturliv, projekter og uddannelse.

Begrundelse for valg af medie

Vi har valgt at artiklen skal bringes i MetroXpress, fordi den er lettilgængelig og et gratis dagblad, som ifølge MetroXpress, er Danmarks mest læste. Dagbladet henvender sig til bymennesket i aldersgruppen 18 – 40 år. Da vi ønsker at skabe en refleksion og debat om de alternative unges behov kontra de uddannelses tilbud og projektiltag, der i stigende grad vokser i København, er især tilgængeligheden fordelagtig. Det redaktionelle indhold er vidtspændende, men sætter også fokus på dagens nyheder fra Danmark i kortere artikler. Artiklen kan dermed også læses forholdsvis hurtigt af både nutidige og fremtidige politikere og projektledere f.eks. på vej til arbejde, i frokostpausen, på cafeen og på græsplanen i det offentlige byrum. I artiklen tager vi ikke en specifik politisk position, hvorfor den også, som MetroXpress, henvender sig til både højre – og venstreorienterede

politikere og vælgere. Ved at bringe artiklen i et medie som MetroXpress, ønsker vi at nå ud til så mange som muligt, og derfor ikke kun til en lukket kreds af forskere, politikere og projektledere. I og med at MetroXpress uddeles i hele Danmark, er det også vores håb, at en debat eller en refleksion kan skabes ud over Københavns kommunes grænser. Vi har bl.a. fået fortalt af de unge, at alternative ungdomsfællesskaber, også findes i andre bydele, heriblandt Aalborg og Odense. Vores valg af medie, er desuden påvirket af vores feltområde. Det er på grund af, at vi også ønsker, at alternative fællesskaber både i København, og andetsteds i Danmark, kan læse om sig selv, og andre, de kan identificere sig med. Udover at dagbladet er gratis, så ved vi, de unge dagligt benytter sig af offentlig transport, fordi de kommer fra omegnskommunerne. Mediet er som følge deraf også relevant, grundet tilgængeligheden.

Ifølge MetroXpress er deres artiklers sprog konkret og i øjenhøjde, hvorfor de også henvender sig til det almene erhvervsaktive bymenneske. Vi ønsker at bringe artiklen i Metroxpress' tirsdags udgave, da den har fokus på bolig, metro studie og scene. Vores artikel omhandler både kulturfællesskaber, uddannelsessektoren, og kommunikationsformer hvorfor vi ser disse tirsdagstemaer, som oplagte for specialets artikel.

Virkemidler

I tråd med nyhedstrekanten er artiklen bygget således op, at den vigtigste pointe kommer først. Undervejs i artiklen stiller vi spørgsmål for at bevare læserens opmærksomhed. Desuden skaber vi et visuelt billede, overfor læseren, i beskrivelsen af de unges udseende. Dette er for indirekte forklare stigmatiseringen af de unges stiludtryk, samt give en kort forklaring på det alternative ungdomsfællesskabs betingelser i det offentlige byrum. Derfor bruger vi en overskrift, hvor den almene borger kan blive provokeret. Vi benytter bevidst sproget som virkemiddel. For at forarge læseren spiller vi også på følelsesladede ord såsom kulde, plads, mangel på tillid, forbud m.v. Dette er ligeledes for at læseren kan identificere sig med følelsen af at være lukket ude, eller ikke blive hørt. Dernæst udfolder vi de unges forklaringer lidt mere detaljeret. For til sidst at sætte nyheden i perspektiv ved at anvende os selv, som kilder. Det er på grund af, at vi gerne vil understrege at det alternative ungdomsfællesskab er engageret, og til fordel kan benyttes af Københavns

kommune i et fremtidigt dialogisk samarbejde. Vi har valgt at sproget er i et varieret, enkelt og aktivt sprog med korte sætninger, så det kan henvende sig til flere målgrupper.